

AUTHOR _____

NO. 4687

TITLE _____

אוצרות של שלמה
אלבן קבירוס

RR _____

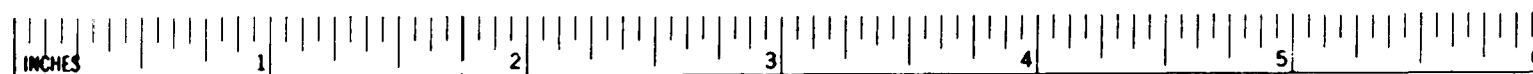
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1723

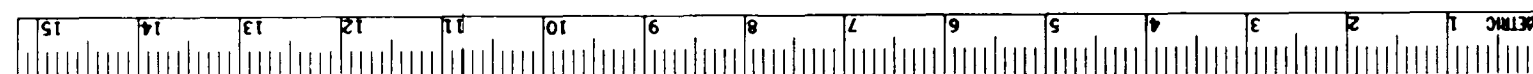
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX

University Microfilms, Inc.

A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

~~1723~~

1723

2-1-21

1050 117

LIBRARY
OF
THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

1723 E. N. Adler Library

61

10244 0-9

f. 80

1723

ספר
שקט ג' צ'
ש"ס י"ט ק"נ י"ט ק"ב י"ט

ספר

אלה המצות אשר
צוה ל' את משה לבני
ישראל בהר סיני "
מצות במילואו מס צדיואו תיו "
עולה " תריב "

אשר יעשה איתם האדם וחי בהם "
כולם נקבצו ובאו לך באזהרות לו "
אשר יסד הדב רבי שלמה בן נבירל זל
בלשון מקרא לחוד ולשון חכמים לחוד
עם ביאור קצר מספיק למען תהיה תורת
ה' בפך והיו הדברים הזה על לבך ושננתם
לבטך ודברתם וגו' "

שנת **ותוציאם**

לפרטקטן "

02477

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

י

אזרחות לרכי אלתסכן נביתל אל
אחורי לבי חשעה קים כחאל ענה יוא האל
ולעם דעמי קיסרים "

המאורד רכב על לבו והזכיר לשאר חשעה כל התורה
כלה שהיא חשעה מוט יתבנן לשואל שמו
נעמן זה מחאמי הכתב ריק השמיר לך ואמור נבאך טן
ינפכה את הדכמי וכו' ל. י. חיד' על הזכיר אל נבוכ
עם שירבה תורה ומלכות לא צבה רוחו עלו אמיה קיד עטו
ואפל וכדתנן בחס' אלתירכנן יוחנן זכא' אל אס נאדרת
פניה הרכה אל תחזיק עורה שפוך ט עבך נאדרת רוח
אחורו קיה כחאל ענה כל ~~שפוך ט עבך נאדרת רוח~~
לכיות חורא אגוס עלו כרתנן ניהי חורא שמים עבכס

ולמנות קאצת אקס רכבו האל וקס יאפס כרסכב ליקוס
ק שגס ~~למנות קאצת אקס רכבו האל וקס יאפס כרסכב ליקוס~~
קווא סלח אמתה קווא ירכה עמיה וקווא
יתן חמה להבן נהקרים "

המאורד התפלל למלא ית' ציטח אמתיו חס חול ישעה
כמותן חסות צרפה עמיה לו כר אוקל לקעיל ולחמוד
מען החסות סלח' נותן לעב כח ולען אגוס עמיה ירכה
והעמיה קוואת קווא מתן לו חמה לעבן נהקרים יתן לו
חמה לפרט ^{הקדמות} לעבן מתקם כה לבן איתם למנהגם ועל
שהפתים מחקרים לעשות רנהקם כח לעשת ותכונה נהקרים
נהקרים על פנתם קא חמה מות כח ייאכ יאשת "
אקבר תואיות מתוקות לפרות ואצב תלפיות
לשאר השברים "

אמר המאמר שהיה כבודו אבד זה שואל הוא מה איש
 מצויות הקדוה דנקראות המצויות לפי אלהים שמת
 אדם סאולוס ולמה נקראת הקדוה המצויה שמת
 על אדם והם מתוקים לפיות בני האדם כדתי הנמקד
 מחקב ומצב רב ומתוקים מרוב וטפי זופים ואצב קטון
 קן שיש המורה בדתיב בני לתפנית אף מצויות אל הם
 כמו שיש המורה שכלו אותם למחוק וישוב העצבים מרוב
 ה' אלהי המצויה שבהם אין קצבן לבן כי מאת המצויה שבהם ילא
 העצבים על מצי' ה' כל ~~המצויה~~ אותם ואם מרובם הקדוה
 ואזכיר מצויות עשה כדת משון ומחקה ועל
 פשע יבמה מנהל במתרים

אמר שזכר ~~המצויה~~ מצויות עשה הכתובים כדתי על הקדוה
 שהיא מחסה ועשו להם כדתיב אלהים לנו מחסה ועזו וס'
 והזכיר מצויות עשה כתולה עב אשה סקרה קתול הקדוה
 כעצרת סקרת קתוב אבב' ה' אלהיך שהיא חלע לרע אלוה
 ית' ותקבל עמי מלצתי עלינו על אבותי עבדים פלאנו ואחז
 חזקו על לתי רכתיב לא יהיה לך אלהים אחרים וט' ועל פשע
 יבמה קתול על פשעו איבמה אותם הקדוה שהיא מנהל
 שמתים כדתיב הוא נלה עמי קתול ומסתתתאם כד שלח
 יעמדו פשעו לעיניו וכל על ידיהם לעשות כמתין המצויות
 שמה וארבעים וחמשים נעושים סתו חסמות
 תקושים כחמסר איברים

אמר שמתין מצויות עשה הם ומה כמתין איבמה אל אדם
 אדם ומה כמו שמתאם חיל בתמה סופ פלא לאהלית עש
 ועשין הקדוה כן לפי אכולם כקום עשה ועשום כדתיב
 אדם אש כ מזה איברים ואם יאמר אותם האדם יאמר הקדוה
 ומה

ימלא אכפיו הוא אמתו...
כ"ב חייט כ"ב ח"י נ"ב יוקם כענין ש' אר"ס ור"ב
וק"ס תקומ"ס בר"ק ק"ס כח"ס מרות ונש"א יד"א קט"ל
דכ"ר חכ"מ כר"ב וכו' וכח"ס מות נעו"ס *

כפי"נ נודע ומרו"ס נאחש"ו ויח"ו העכ"ו

כתוך עשרת היד"ס

אמר אב"א א"ל התנ"י שזכר כפי"נ נודעו באומ"ס א"ל מה
ענין שמתה א"ל הר"פ וק"ל כל המצות נאמרו מפ"ט
אל"א מה שמתה נאמרו כל"תיה ופ"מ וק"ל וק"ל
מפ"ט א"ל כל המצות נאמרו כל"תיה ופ"מ וק"ל וק"ל
מפ"ט ומרו"ס נאחש"ו כח"ס ור"ס כ"חן השמ"י
דכ"ר עמ"ס וק"ל וכו' ור"ד ה"ל הר"פ כ"ב כ"ב
י"ל דלמ"ל מן פ"מ ע"פ"ס א"ל כ"א י"א כ"ב
ה"ס ע"ל ויח"ו העכ"ו י"ד י"ל נ"ל כ"תוך
עשרת הדברות כ"ל פ"ט כח"ס פ"א פ"מ כ"ב
ע"ל א"ל ה"ס א"ל כ"ל את ש"ח הא"ן ופ"מ וק"ל
וכ"ל א"ל כ"ל ח"ס כ"ל עשרת הדברות הן נ"ב
מ"ד פ"ב כ"ל ח"ס כ"ל ח"ס וק"ל ח"ס
התנ"י כ"ל ע"ל

אשר התנו התנ"י בתיבות נאמרות כח"ס

המצות וכו' נאמ"ס
אמר אב"א א"ל התנ"י שזכר כפי"נ נודעו באומ"ס א"ל מה
ענין שמתה א"ל הר"פ וק"ל כל המצות נאמרו מפ"ט
אל"א מה שמתה נאמרו כל"תיה ופ"מ וק"ל וק"ל
מפ"ט א"ל כל המצות נאמרו כל"תיה ופ"מ וק"ל וק"ל
מפ"ט ומרו"ס נאחש"ו כח"ס ור"ס כ"חן השמ"י
דכ"ר עמ"ס וק"ל וכו' ור"ד ה"ל הר"פ כ"ב כ"ב
י"ל דלמ"ל מן פ"מ ע"פ"ס א"ל כ"א י"א כ"ב
ה"ס ע"ל ויח"ו העכ"ו י"ד י"ל נ"ל כ"תוך
עשרת הדברות כ"ל פ"ט כח"ס פ"א פ"מ כ"ב
ע"ל א"ל ה"ס א"ל כ"ל את ש"ח הא"ן ופ"מ וק"ל
וכ"ל א"ל כ"ל ח"ס כ"ל ח"ס כ"ל ח"ס וק"ל ח"ס
התנ"י כ"ל ע"ל

כנגד שבעה מיני אטנו לבני נח ובהם נאמר וכללם
כג המצויות כנג' לעיל מזה אט' נג' חצית כנג' לשנת
הדכיות הן
והמושיעך והמורעך ער אשר לך עך
שתם נחדים "

אמר שהקב"ה המשיעך מיל מצוים כדכתיב וישע ה'
בוים יהוא את י' מיל חלבים והמורעך התורה אחר
שהוציאנו מחלבים נתן לנו את התורה ואת המצוות
ואמר במחלת זאת ההורגה אהיה הקר אע"ה אלוק
ש' אשר לעך אהא סוף עשרת הדכיות נתן הקב"ה
המצויות כלם מחקה וכללם בהם כנג' לעיל מזה "
והרעים אל דעות כקול קולא זמורית
חקקך על גבעות מדלג על קנים
אמר שהקב"ה אהא אל דעות הרעים כדכתיב התורה
כקול עול וכרעים חללים כדכתיב ויהי ביום ההוא
כהזת הקר ויהי קולות וכיקים וכו' ויחרך כל העם
אשר במחנה וקול ההוא הים חקקך על גבעות
ומלג על קנים "

ועת קרא אותם וענה אחזתם ויאה
נאמרם כמת ואכרם "

אמר שבעת שקרא אותם הקב"ה לעמו לחלו ויעשו כדכתיב
ויהא ר'ם וינעו ויעשו חויאק ודנאו דלל שביו עתשן
לחזרהם י' מיל סאורך מתהים ומלכ' הארת טאים
ומשיען חוקים נהמרים אע"ה מלכ' צבאות ידוקן ידוקן
וכשאמש קול הקר נואמן מרוב הלחך פרחו נאמרם
כמפרא כרבי מול ואסתבה אקרא יתכ עפאי יאה

פככו וקצרו וקצרו לחמים עבים טעם הקצה ואחר
 יא חנך לשיא כתר ובורג לאוי כיתו כל קנשי קעס
 אחים ובעך חתים מיר חויה נעמיים עם תורת ה'
 תחמה תשבת עטא וזא המאורר ועלם נאמרם
 וכו' וסמך לזה וקורר טע חיה וכו' עי' בקשת הקנה
 וקנה על איהו לעמו ועברו וקשיב
 בחמה נפאית לצבים

אחר שבאנו נאמרים קודי הקצה קעל שעתיד ל
 להחיות ב את החתים והחיר אחס כגו לעל חזק וכו'
 אול בחם אבה ז'כ עקיצא מו יואע כן לני כל הקר
 ידור שיא חזי הקצה יאלה נאמרים של יאמנ אגא
 נפאי יאלה כגדו וי מחיר שבכר יאסון יאלה נפאית
 קדי שט מי קבלו קודי הקצה עתה על שעתיד להחיות
 כו חתים וקמיה חיתם שטא נאמרים תעף אלגים וכו'
 אע הוצאתך אינה חתך אע הדרכתך
 כדרכי מישום

תחנת דבורי הקצה לעמו אחר אעבי ה' אנך יארי הוצאתך
 מארץ חתים מבית עברהם וקא מצות עשה להאמין אע
 לעולם אלה אחר אעמצי אכל אעמצי ומכחו וחפלו סיה
 כל מה שחא ואסיה וציה לעד עז וכי יארי הוצאתך מארץ
 חתים מבית עברהם ונתן לנו קתויה ולכן תחלת דבר ה'
 אחר אעבי ה' אנך יארי הוצאתך מארץ חתים יוצא כאלו
 אחר תדעו ותאמנו אע לעולם אלה כי חלת אעבי קונה
 על הוצאתו וקא אחר יארי הוצאתך מארץ חתים
 לה אלא יטע לבבם לקחת עין לאתכם חטבוך חתים

ייך

ירך מקרה אלא תלעו אטבי הוא סממתי אהבם מאס
 כחלק ובהשגחה כמאש זכמתי לחקתיים ~~לחקתיים~~
 ואלו חמדו לבי אעלה כים כבגד מלחמה וכן כחתי
 תורה נעלה כוקן מנה נחמים האיל ואני חשתה עומד
 אל החמה שדי כשיתת הן. אלה הוא אש היצאתי חתי
 מלחמה עם הים. אפי' סתדתיך אלא לקבל עלך אלהים
 אהים ונתי אחר סבולתיך מעבודת למהח ואני הרבתיך
 כחלית אמתת לך הרבתיך כרובי חיים אמתת אהים
 את העובדים על דרכי הים. אפי' רחם על שובתן כחונני
 ארבעים אנה כעמוד הענק יתם וכעמוד האל ליל ויהי
 כשיל אל מן הים ימשיך הנאות והורג נחשים ועקרבים
 ותישר לך את הדרכים ויהו אפי' הרבתיך כרובי חיים
 ליהוד אל חיוס. שתי פעמים ביום. לתת לך

יום וס' ערכים ואחרים
 לחד אל חיוס גוי הוא אעלוננו לקרות רכב יום שרבות
 יאמתת פסוק אחד מן התורה אנוכר כי הייחד וכו' י
 אנה ישראל ה' אלהיו ה' אחד ופגשו ה' אהוא אלהים עני
 ואל אנהי ה' אחד עבדו עם דלא עתיד להיות ה' אחד אלא
 כי זה הרבתיך אל עמים אלה כבורה לקרוא כלם כים ה'
 לעבדו אנה אחד ואלה ביום אהוא יהיה ה' אחד ואמר
 אחד ועל הרבתיך זה נאמר ורבות כים כפתיך כפתיך
 וכאבך ועקומך כמאן אפיה וכמון קוה אפי' חב
 חכמים על ח' טון לקנות אהם כראית אהם אעל ענה
 אפי' אמוש ופי' צ' צ' כידוע. לתת לך יום וס' רבתי
 כלצת

כפ' ויהי אם שמוע וישעבו ככל לבבם ואמרו יג עברה עניא
כלב מן היא תפלה שבתפלה קדויה עברה שנה' אלקי ה'
אנת כלתה בתקרא וכו' וכו' שמוע ככלב אלא על אפי
מתפלל שנה' וכן כתיב' וכו' וכו' כדור הוא אלו תסות
תפלת קמורת נפך' ומה שאמר ערכם שמהם יצא
אין תפלה תפלת ערכית ככלל' כתפלת שחת לא תפ'
שביא רשות כד' קבלה כל ישראל עליהם סתפלת חונה
ככתב' החכם פ' ה' תפלה [והתוס' פ' תפלת
השחרית פ' כ' וכו' וכו' וכו' תפלת ערכית בשות יצו
לבו חזיה אחרת וקיא שוכית קא אמר' תחמה תפלת
ערכית חפעה חבל לחנם אין על בעולה שיה' יעקב וכו'
הקנה ע' ותפלת החמה לא הזכירה בספורד ולא פ'
שכלל אותה כחלת ערכים תפלת חפעה תפלת חמה
ותפלת ערכית שתפלת החמה יצא חפ' אשר
תפלה כיו' שהיא תקרא כן הערכים "

לעובדו ולא יפ' כלב ולרבותו כו' ולתמוך
בנתיב פועים ואפודים "

לשכרו ולמכרו וכו' קאא שבעונו לא טוב במקום שנה'
ואהבת אתה' אגד' ככל לבבך וכו' לשאך וכו' ועיני ה'
החמה אשרוב ונתכונן לפעולותיו וכו' וכו' ע'
ענינהו כפ' יכלתו ונתענג כהשתו שתכלית
השנה חמת היא האהבה המיוחדת לשון חל כפ' ה'
לפ' שנה' ואהבת אתה' אגד' קיא יורה ככל אהבה אה'
התוס' ת' והיו הקב"ה בלש' אשר אנט מלך היום
על לבבך שמתוך כך אתה חסד בקדוה' ולחזקך

כדכיו

כרכיו כלומדאעם התבטעות סתורה תר"ש כלב אדם
 האהבה בהבנה ואמרו לך אואת האהבה תחייב האדם
 לעורר ^{לך} באהבתו לעסבו כמו שחייבו באהבה
 אבינו. ועבקה בו כפתיב את ה' אלך הריא ^{לך} וטו תרכי
 ואמרו לך אפס לומי כן והלא אש אובלה הוא אלא הדק
 בתלמוד ובתורה ומעלה אש עלך סוף עבדת כן. ולתמוך
 בנתיב הוא מאי רכתיב והלבת ברכיו ואמרו לך האש
 רחום ואתה תהיה רחום הוא נומל חסד ואתה תהיה עמל
 חסד. לעתים ואסור. חלפון מה יב בעמיד כלומר
 שכל פעמיך ואמרוך תכין לעבודת ה' ככל דרכך יתנו
^{לך} ואמרו לך איזוהי פרישה יעשה שכל נפש תורה תלפין
 כהכל דרכך רעהו והוא ישר ארחותך שאם הוא אמת
 יפין לאכל להיוג כביא לעבודתו ית' וכאשר נב לביות
 כביא לעבודתו ית' וכתאמם נקיים המן וכן להטור עמנו
 לקרא תעצמו לראיה מעמנו. להאבד רשאו
 כל אוא ואקרי "

לקרא מעצמו הואש לעמנו לקרא האש אטל' ולא תחללו
 את אש קדש ונקדשתי בתוך כפי שחלל כלומר שחללו
 נבאנו נמות על קיום חשתי סתורה וכבר ביאנו לך מה
 הקבלה וכן בכתוב באיזו ענין וסודות חזקות נבאנו
 כזה ואע"פ שכבוד בתורה וחי כהם דחשתי ולא שיקות
 כהם כבר קבלו הם אלא טאוד תקרא זה ככל ענין וכבר
 עבדו. ומכ' הקבלה אנו חלפים ככל ^{לך} התורה ובכח
 אחמול ב' נ' חשתי הם שחייב האדם שישג נבדש
 ואל יעור כהם ^{לך} והם עלו וכל חכמינו כלומר

כד ענין אלה האסור לנו מזה הענין המיוסרם כה וכן
 נגלי עזרת וכל אפיזידיקו ושכבות רמים אים יאמרו
 נאדם עבור נעו או נהרך חייב להרג אל יעבר ואנטי
 אלבו תמים פאמונתו כיראת ה' אעכב נאווה איהרנולא
 ישה הימשה הי' ההוא ולא יתן מקום אה קמ עביר
 למאוכ אהוא כצדק באת וכוונן כשתים אהכנו יקרנולא
 יעבור ואמרו ונ' ונקדתי מסור עמך וקדשתי יבול
 כחיר קל כתוך כשי' וקינו ככט עביר מיסור
 לראה מועמו שאל' אתה' אלך תירי שנקמונו להיות
 יראת הים על פנו תמיד לבלתי נמאן למר ענדה
 כי בראת ענשי ונא יסה נבנו כל מעור אלוכל היום
 ומרא קרא דג כמ' תמורה אהרה נמוצי אה לבנה
 להשבע כמנו אה' וכו' תבע וכתב הרמב"ם לא ענין
 מצות עשה להשבע
 ובעת אקר ובר חטא כחטא כחם אבושת איקו
 אקשת אה ואיקו אקשת אקר עה
 לכך הנהו ולרין אקרה ולשמור דתם
 בלגשות האמרים

ת עתה
 אהנה
 אהנה
 אהנה
 אהנה

נהר דנהו הוא אהאוינו לשטמ ככך אה' ככך ת
 תשטמ עמיתך וכו' ג' יוא אהכמו הדינס להאור
 בעל הרב למר אה יכב רבין אחד מבעל הקן יוקר
 מן האקר וק אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 ואחד אמר ל' ק' ר' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 ככך תשטמ עמיתך אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה' אה'
 אה'

אחד מרבר כג צרכו ואחד אומרי ע קצי דבניך ועוד ים סבל
 מלכה זו שאני קבל אדם כיון אר חכמו לבן זקית ולא ירע
 מעשיו ורעבו אגל למוכ . ולבדיל צדקהו דסתיב צדקהו
 תרדוף ואחורו לך הן אחר כד ילה . לשמור דרבה ודתיב
 זאת חכמתו תפארו ואחורו זל הוו עמלם בתורה על תנת
 לשמור ולקיים כמו שאל' ולקיים אותם ואמרתם לעצמם .
 ולעשות מאמרים כל מאמרי התורה א"ז מאמרי החסנים
 דכתיב על פי הקדוש אשר יוחד על המשפט אשר יאמרו
 לך תעשה לך תסור וכו' .

**דברו אים מרפא על לבנם על פיה וכתם
 על ספי . מזוזות ואפרים .**

דבריו אים מרפא דתיב ואמתם את דבם אלה על לבבם
 ועל פיהם וזל דברו אים אותם על לבן נהיו מרפא
 לבשרן דתיב כ חיים הם למצדקים ולכל כשמו מרפא .
 גם על פה דתיב ואמתם לבניך ודכות כם ודברו זל אע"י
 לפון חיורו הוא איםיו דבה תורה תמורה כפיך אפי' יאן
 אדם דבר לא יתא לבן לעולם כו אלא אמור לו מן ודכות
 כם אלא יתא שרר הקוד אלא כם עשם שקד אל עשם
 עול . וכתבם על ספי וכו' דבם אלו תכתוב אותם על
 מזוזות ביתך וכתבם על מזוזות ביתך ואע"י
 ואחורו זל לכת שעה חזרות ואע"י חזרות ואע"י עימת
 ואע"י תמיד . לבן ולתמיד . ומתבנת
 תמיד מאת העולם .

ולתמיד תמיד הוא אע"י ללמד חכמת התורה וללמד
 כבוד כפי עשה החזרות ונאמר מותם בלעמנו כאל
 ית' .

ית' חטא ולבשר גם כן תמלעו התורה עד כיוון האמת
 ועל זה נאמר ובעתם לבקר ואמרו זל אלו היתלדוים ^{א"כ}
 וכן נאמר ועתה תמלעו את כבודי כבודי רב ואמרו זל
 למען שפכו יודע עכר למנוח קינה מה לגו מאה שאף
 זה למנוח הכבוד ופירוש תמור דל יומם ולילה כ ית חיך
 לכתוב לא יחוס ק' התורה הזה מפיך והנית פו יודע ומה קו
 על איתת חייב אדם למנוח תורה עד ^{לכל}
 יום חותו אט' וכן יסונו ולבקר כג ימי חיך' והכבוד
 תמור פ' תמור שלמד תאסוף מאד כבוד כל אדם
 כראותו כהם' חטות תנא היה דמ' אמרו חייב אדם
 לבקר מאה כבוד כל יום אט' ועתה שאל מה ה' אבך
 שאל מעמך אל תקח מה אלה וכתב ירכי אהני כבודו וזל לד

כבוד כעס תפלה ומועפות תערה וסכסכ ^{זה תפודית}
 תורה ותמור כבאדם ^{כד' תלקני}

כבוד כעס תפלה כבודי כל דבר אדם כבוד תפלה ^{למך קמ' שג עליו}
 וכתוב ופירוש מכן חודש תפלה כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 שאלים כבודי קמ' חודש תפלה כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 אילנה מן כבודי כבודי כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 ל אדם יום ומועלות תפלה כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 כבודי כבודי חודש תפלה כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 אנושן חטון יאלו טכס וקרקפות ואנוות אלו פנה כבוד ^{כבודי כבודי}
 אינו פניו ומועלות תפלה כבודי כבודי ^{כבודי כבודי}
 על קד ועל כבודי כבודי וקאית' למוע על שד' אלו ^{כבודי כבודי}
 תפלה אכבודי וק' למועלות כבודי אלו תפלה אלו ^{כבודי כבודי}
 ועל שם מין לרם ירם תקראו ומועלות עמ כבודי ^{כבודי כבודי}
 אדם

אבות ימי תשובה יום ראשון של פסח ושל עצרת ו' ימי שבת
 חמשה ובעשרה כ"א יום שני ימים של פסח ושל ימים של
 עצרת וע' של פסח וז' ימי תשובה וכתוב בס' חלו ופיתח
 שכל המצוות שנים שנים לא אלה שנים שנים שנים
 ימים טובים של פסח ושל עצרת כאלו בעצת תעשה ימי
 פסח אלה נח בעצת תשובה וכן ימים אחרים ומה שכתב
 אר ה' אל' ופיתח אך נחב ל' אר' א' נחב ימי פסח
 שני ימי א"י א' סוף שנים תמוז א' אב שנים אלה שנים
 לתמוז א' סוף שנים תמוז א' אב שנים אלה שנים
 וכל ימים שמוזקין ואין תמוז הם אט שנים כ"א
 ופיתח א"י א' א"י א' א"י א' א"י א' א"י א' א"י א'
 תב' בתע' אית' "

ועל כעב כעב . גילם תעשה לך . ותעלה
 לך ודרך . תפנים בדרגים "

ועל כעב כעב וכן הוא אעמו"ם לתעל עצת כעב
 אעמו"ם כו אע" ונחב ל' א' א' א' א' א' א' א' א'
 וזה חזק הוא כעמו"ם אע" ל כעמו"ם כעמו"ם
 תעלה לך על אע" כעמו"ם כעמו"ם אע" א'
 ותעלה לך וכן הוא אעמו"ם אע" א' א' א' א'
 כע" א' אע" לך אע" אע" לך אע" אע" א'
 אע" אע" א' אע" א' אע" א' אע" א' אע" א'
 אע" אע" א' אע" א' אע" א' אע" א' אע" א'
 אע" אע" א' אע" א' אע" א' אע" א' אע" א'
 אע" אע" א' אע" א' אע" א' אע" א' אע" א'
 אע" אע" א' אע" א' אע" א' אע" א' אע" א'

סוף

יצונוך למאנה לעולם ובאירחמנו האב פרוח יאס נאנו
 ויחיה בנותך ועל כן הזכירנו סתתה סקדמנה על יד
 לשעיר דהך כהלמה טוים יצונוך לבוא אל האלה אמן
 אף כמל תלטה את פני ואחרו אל כל אס אכתינה יסון
 חזן חזק אהוב חוכה וכחמו הדבר מוכתיב כמק יצונו
 כתינה כפיתוח תבתי את ידך ל ופענע העכמנה מ
 מחסונו אשר יחסר ט' תליים כדכתיב כל אלים חזן רמה נאנו
 אלתין על ידך לא יעדר כו ויכבדה את קולו עליו אלה
 תכתיבו כדכתיב ויהא מראה לו אדעתו לתת לו אלה אמן
 יח לאעז וכוה אכנו ציון כלאחמי בעל צד דככ כל
 המותן כדכתיב לעט מתכרך כשא כדכתיב המלסו כדכתיב
 מתכרך כאמר עם כדכתיב עם
 קדש כדכתיב חזון כדכתיב וכל חזון
 חזן כדכתיב כדכתיב

קדש כדכתיב חזון הוא אצמוני עבדך את האל אחר
 אצב האדם יעבד מנחם או מחמאת המינים כדכתיב
 ואכלת וסבעת וכדכתיב את ה' אלקיך וכו' ופניו כדכתיב
 וכדכתיב כל כן אתה ידע ותיכיל לתיעבב לאמרך
 כן אתה ידע נחמני עבדתי לעסקיך אל תכמול כדכתיב פני
 עבדתי חזון ולא תמלא חזון וכו' הוא אצמוני להענין
 יום העשיה כדכתיב והוא הטקול יום הכפאים אמן אך
 כדכתיב נאמר נאמר השכש הזה יום הכפאים וכו' וכו' וכו'
 את נפשות כס וכו' ואמנו כל אמתך אך למול חכמך
 הוא לשכים ואינו חכמך לשאמין שכים וכו' וכו' וכו'
 קדש עבדך אלל ידוע משמון כדכתיב אל אדם כדכתיב אל כדכתיב
 כדכתיב במלך אצמתי אל לל קדש כדכתיב כדכתיב
 כדכתיב כדכתיב לל סמור וכו' לא אצמתיך ידוע
 עת עבד חזון אצמתיך לאו עבד חזון כדכתיב
 ולא תכיל עבד לכוך

עבדתי עבד השם ואתך אל יאכ והגילה תאב
 ועשך מחקרים

קטש
 פלג
 כחש

עבדתי עבד השם וכו' הוא שנתנו לנו להשיב המשכן ובעת
 ה' ארצנו בעת שימנך אלו כלומר אלו המשכן הוא תהיה
 אצרך האדם כיום כגון כל מהלכתו יש כן אלו כיום וקלה
 יחזיקו לו כללה ואם הוא כל שימנך אלו כללה כגון ה'
 המלך שיכרו לו כללה וקלה יחזיקו לו כיום כככתב א"י
 חבל תחבל אמת ועך עד כל השמש תחוב לו פרוש כל
 היום תשיבנו לו ערכו האדם וכבר השמש תחזור ותעלו
 לחזונו עד שיבא בוקר שן חמר וכנסות יום הסתיו מדרר
 ששן חמר לנה כללה וכנסות לנה בתוכו כפ' תפא' אם איש
 שג' הוא לא תאכב בעבדו ~~לשם~~ לא תאכב ועבדו אלקי
 הס' תשיב לו את העמט כפ' השמש ושכב בשלחתו וכו'
 וכבסור לנה בתוכו מדרר והגילה תאכ וכו' הוא שנתנו
 להשיב את הגילה לעבד שג' והשיב את הגילה אשר ענן
 פו את העשק אשר עשק וכו' וישך מחקרים כל אדם
 עשקת עמיתך ~~במחלות או בשאר דברים~~ השב
 תשיב לו את הגילה או את העשק דהא

היה לשב עבדו לשכל השני ותקום חפצו
 כפנים נברתים

היה לשב עבדו וכו' הוא שנתנו לבדל החכמים ונקום
 מחפציהם שג' מלש איכה שנתנו ~~לשם~~ לתקום
~~במחלות או בשאר דברים~~ תקום והדרת פני וקולנו ול אין זקן
 אלו

אלו שקנה חכמה ונסו יטק וחכים וכן מצוה לנקים חפטי ש
 שיבה דיינו בין שבשמי שנה אפילו הוא עש הארץ וכלבו
 של יקיה רשע ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ וזה המעור
 לכלו ולשנו כלומר בין שתיה שיבה חכמת או שיבה שלטון
 דיינו יטק וחכים מיחייב למקם מקומיה וללמדו ואמרו קל
 איקרו הרוד לוי שב כחוקמו ולא יסתור את דביו "
 ותלמוד ותלמד ' והוך תכבד ' ותשיב לב איבד "

ותירק חכמה

ותלמוד ותלמד ^{כל שתלמוד תירק} ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~
 ויש לו כן לתלמוד תירק הוא קודם לבנו וזה ותלמוד ותלמד ירצה
 תלמוד אשה בתולה ואח"כ תלמד ' והוך תכבד בוי"ו יוס"ט
 אצטויר ולכבד האב והאם אע"כ כבד את אבך ואת אמך
~~והוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~
 חכמה לבנה אע"כ לא תראה את אור אחיך או את בני עמי
 והעלמת חכם האב תשיב לאורך וכתיב בן תעשה
 לב אכירת אחיך אצ תאבד ממנו וכו' וכבואר אמרו לו כ
 האבת אבדה שמה היא ' ותקדש חכמה הוא אצטויר
 קדש הכבוד כלומר אהיו כל הנלמד כבאמה כלומר
 יושא ראון מרחם ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ ~~הוא יקיה רשע~~ בין כבדק
 האב קודם לה' אע"כ קדש לב כל חבר פאר כל חס שבש
 י' באם וכבדמה ל' הוא ואמרו ל' א' הם על ידי שבש
 כבוד מצדו והם כעולו וקרא כבדמה יו"ט אור ואב ועז
 אבל לא חיה ועבן המצד כבדמה מורה כן אצטויר
 על

על הכעונו להקראו לעמך בה זכ קודם וחי' כן לתת אופו
 כבוד לבהנים ויקראו חבדו ודמו על המנוח והם אהלים
 הקשר כינוס אצל לבנה אלגך תאכלנו וואינו טעם
 על מלך אלא תעלה כו בהמה דקה אשים ימי רבבה ו' אסר
 והלנים תרחם והחננים תאשים והאכלים תרחם
 ותקסר עניים "

והלנים תרחם הוא אעגונו לעשות צדקה עש העניך אלה
 כשחמה וכעוב לבב כלומר שיתק מחונונו למי אומר
 על נלח זק העב ככל מה עניך למחית ככל יא תנו כדמני
 פתח תפתח את ידך לו ה' חסדו חסד יחסר לו ודמו
 קל פתוח תפתח אה' לו מחס לצמים ה מחסונו אה' חסר
 לו אפי' סוס לרכוב עליו ועבר ליון לבשו והחננים תאשים
 זו מצות כבוד חולים את צדק אותם ותרחב על לבם ותקיה
 מאתקעטע עולם כו אתה' לחיים והאכלים תרחם

נמשות חקיה אעגונו עליה פתח את ידך לחיה
 אלהים תלכו וכי אפסר לאדם ללכת אחרי האכנה אלה
 הלך אחרי דרכו מה הוא מוכר חולם ומחם אלה אה' אה' אה'
 עשה כן ותקבור עגורו הוא אעגונו לקבור מי שגילה
 פניו יהא אה' כי קני תקבורו טובי יהוא ואמת על אה'
 מצוה זו כדמנה לבד אלא גם ככלל המה לקבור כל מת
 מישראל ביום חיות ומפוט כך יקראו על המת שאין לו מל'
 את עסק בקבורתו מת מצוה כלומר שחמה על קבר
 לקבורו מצוה ה' זה ונפרח לבו מרכות כי קבור
 תקבורו את קבורתו חר להנוח כל וחד לשאר חתים
 עשמה ולשניה מצוה הכתוב לקבור אותם ביום יהוא

ולתרוח ולתת . לא כיון יחתת . לשמיר ולמורת .

שמלק ראשונים

ולתרוח ולתת וכו' הוא שנענינו לעשות צדקה עם האדם
אלה כדכתיב כי פתח חפתח את ידך לו וכו' ועוד נאמר
נתן נתן לו ונדע לו אל' מאה פעמים . ופירש יחתיב
מלשון מחיתה . ולשמיר ולמורת וכו' הוא שנענינו למחות

ס
למחות
כ"ה

זרעו של שמלק ולא כד זכרו חזן השולש זכר וקפה גבול
וקמן כדכתיב תמחה את זכר שמלק שכלל זכר תזכ
הכז ופי' ראש זנים שהוא הראשון שהתחיל להתעורר ביש'
באחת מחמשים ביום שא נוי וחמלה ידו עליהם ופעמי
שבתוב ראשית נים שמלק והתנוחו רש קדוים הראש
הזה שמלק שהכל היו יראים מישאל בשומעם היל
הגולה אשר עשה ה' להם בחמשים והשמלקים ברוע לבם
ובחמשים הדע לא אתו לבם לכל זה ויתנו כס והעבירו
מתוך כך יראתם הגולה מלב שאר האומות וכעטן ש
שמאלו כזה משל רזל לורה דוקחת שאין כל בהם יקנה
לרד לתובה וכה א' וקפץ לתובה אע"פ שגביה הקר אותה
לאחרים ועל זה נענינו למחות זרעו של שמלק ולא כד זכרו
מן העולם ~~מדרגות~~

לבער מחמשת . ככלה ונחרת . ולשדוף מלשון

אלילים ואשהם

לבער מחמשת וכו' הוא שנענינו להסיר כל לשם חמץ מ
מחמשתינו כיון יד בעמן ולא יתאכר בעשיתנו כל ידו
כדכתיב

כבדתיך אך כוונתי הראשון תשכתי שאורי חבדכס ולחוס
 הראשון קורס לפסח כמו הראשון מנס תולר ושד טאמר
 שבעת ימים שאורי לא יחלץ כבדתיכם וזה שכרפ במאורי
 נבער מחזקת היינו חריבין אכל חלאוני ירא כבימור
 בעלמא סת ליה אלא שכתים החמינו לבדוק חמץ ולבער
 אלא יבא נאכטא מאס ללא ככל חמץ כל הענה אגד חסוס
 אהחמינה כו חורה לעקר כבד יבא ופגל יחלץ החמינו
 חכמים לקדקו ולבערו אפילו היבא דבעטא חסוס כלמור
 אחר לאוכל כבדתיך דתוס' כבי' חס' פסחים ע"ג ופירוש
 ככלה ונחוצה כל שיכלה את החמץ בלון חמץ שיבערנו
 מן העולם ולשדוף חלוצת וכו' הא אעכאנונו לאבר כבי
 עז כולם ככל מיט איבוד כמכרון וכמחלה וכברי סת
 וכבדתיך כל מיין כמה שא"ל ט בעמר כמה שיהיה יותר
 מחסית ויחזיר כחרכו נהכוונה שלא יעשה נעס לעז
 ועל זה טאמר אבר חמרון את כל החמץ וכו' טאמר
 נ"ב כי אם כה תעשו ליהם מזבחותיהם תתעזבו וכו' ואשריה
 תשדכון כאם וכתב וישדוף את חלוצתה ומחלוצת כולל
 כל מיט עז אלה ואשריה

לעגד יום מנוחה בהשקט ובבענה ונחור
 ולשמחה ולאהוב הנרם

ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'

לעגד יום מנוחה וכו' וקראת למכת עונת בהשקט
 שיפנה עצמו מכל עסקיו ויא' לכה בהם ככתב מחזק
 חפץ וזכר דבר ובבענה שינגד את יום השבת יראה
 מוכנה במית אכל מה שעגד ויזיא האלות הקבל
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'
 ס' א' א' א'

פועל כעצמותו על ואני פועל וקדוש שמותי יתנו סימן
 לדבר כי יצא אלך לנרתי למצדתי למזבחי ואלהי ישראל
 ונחוד ולשמותי שלמי חטפה ושמי שמחה בדכתיב
 ומותי אחתי חג לה' וכתיב ושמחת בחגך ואמרו ולוי
 שמחה אלא כבשר שלי שמחה כחפשיא כפי עבדי פסחיים
 כי ידוע כי פסחיים אלו הם המזבח והקרבן והשמן והנח
 וזהו שכתוב שמי וזכות אנשים ואכלת אש ואמחת לפני
 ה' אלריך ושמחת בהם כי אש שמחה אלא שמחה
 שכן שמי אלו הם המזבח והקרבן והשמן והנח
 לא ידוע ומהם כלמי אנוהי שמי לעגור אוקס בשוס דבר
 אכל נשמה להם מוכה ועמול אחים חקר על האוי ו
 והילת וקעם הם כל מי שנתחבר אליו מאמר אוחלו
 אפניו דתי ועגם כדתי ועליהם נאמר ואהבתי ארץ
 הני וכו' ואמצי שיכללוו כמו בן הציוי בשאחא אפמר
 שלמי ואהבת לרעך כמוך שמה עדרך ככלי רעך הדין
 דשפיך לא השית בו מצוה מיוחדת לו כההכתיב אחתי ואמרו
 ול שהמחנה את הרע מכלל חסדו ואהבת לרעך כחם
 ומצות ואהבתי את הרע

והצדקה לעשותי כפי יד וכחמסות ומשאות
 ומעמסות לקיים ולתתם
 והצדקה לעשותי וכו' כמו וכי המשורר מצות הצדקה
 לעל אכל השתח אתה לאשמעי דהיא דמי כיה קרא בעם
 אחר בעם הוא כשיש לו וקבל יד וכמסות כל כשיכלו

בא נחמתי בארץ ל המבוכה אה יכבד יותר מחיית אדם
 צדיק לבינות ואל כפי יד ובמדות • ומאזות השמחות
 כל בלא לו • ומאזות הוא סמוך ואל מאזות כבוד
 הקים ויחס והוא שנתנו לנו בעזרת את אחינו בפינו וצרכים
 לתת במאז על הכרמה מ על האים ואין מי שיצוים על
 הככר ועל זה נאמר הקים תקים עמו וזה יקראונו שניה
 ואמרו שנתנו אברה על העשנה אבל הפרקה במאז
 לעשר את אחיו לפרק המאז מעלנו או מעל כבודו המוכ
 הזה הוא עבדו לעשות בחנם ועל זה נאמר עשך קטנוכ
 עמו כלומר עזרהו לנשון ועזבו את ירושלים שקור
 מנשון חזק "

כפי שנתן
 כפי אשר
 תש

ותנמיד שטאנשים • נהרר ונהגשם • ותוכחת
 רעים • נהרבת הקברים "

בית

ותנמיד שטאנשים וכו' אלשר ארמז המאורד ח"א מורכ
 כהנה כול ס' מלך סח יאמנו קרב לתנולדו יעשה ל היר
 קצת ונש ותנמיד שטאנשים מורה להרר אורן ונהגשמו וכן אמר
 יש גורמין ותנמוד שטאנשים יהיא התורה לכתוב לאקיה כל ימי כבוד
 אעטשים יום יום ואל כש תנמוד התורה אתה מחייב להרר תנולד
 אותה ול העשמה לכתוב סגולה ותנמודך ולהראותך חפז
 הנה כשעמך בעשנים ואמרו ל כל הקורא תורה על שמה
 התורה חוברת עמו אך ואחרת ונש את טעמי לשם חוקים
 לא טובים וכו' ותוכחת רעים הוא שנתנו לנהוכ אחד
 משארל שאינו תננה כשורה כן ככרה שכן אמר
 לנכבו

נזכרו או בין אדם למקום אט"ל הוכיח תוכיח את שביתך
 ולא תשא עמו חטאו ואחריו ז"ל הוכיח תוכיח אפי' חזק
 פעמים יבול מוכיחו ופגו לשתיית ק"ל ולא תשא עמו חטאו
 וזה מלמד שבתחלת התוכחה שאזני להוכיח כפתור
 ובלשון רבה ודבר נחת כד ש"ל יתביא . וארבע חבדי
 הוא שטעמונו להקב כ"ל אחד מישאלך אהבת נפש במחנה
 שטעמונו על ישראל ועל מחונו כמו שארץ חומל עבד
 עצמו ומחוננו כד כתוב ואהבת לעך כמוך ואחריו ז"ל זה
 כלל גדול בתורה כלומר שהדבר מצינו שבתורה תלויים
 בכך שהאדם חבבו נפשו לא יעובד מחוננו ולא יאחזק
 אשתו ולא יונהו במחונן ולא כדרכים ולא ישיב נפשו ולא
 ייזק לנפשו כי וכן כמה מצות אחרות תלעות בזה "

ותומה וענוה . יין קדוש וחלוקה . יירא רצ
 מקדש . י' חכמים עם הורם "

וקדמה וענוה רכתיב תמיך תהיה ע"י ה' אלהיך . יין קדוש
 וכו' הוא שטעמונו לקדש על היין כוונת כבודתו וכן
 כיצאתו כדכתיב וק"ל את יום האבה לקדשו ואחריו ז"ל זהו
 ש"יין השתח על היין ופניו וחלוקה מילתא אהב אהיה קחנ' שלא כעצת
 אלהים ואלהים בלבד שטעמונו בקידוש הינם כי גם כמנועה ה' מקדאי קדש
 ה' תצונו לשמון ושמחה טעמונו בקידוש על היין ~~ש"י~~
 ייראת מקדש הוא שטעמונו לידוש מן המקדש כעמור
 שטעמונו כעמדותינו מיקים הפחד והיחלה כד ש"י רבן
 נבדו כבואנו ש"י להתפלל או להקרב קדכות שט"ל
 ומקדש היכלו ואחריו ז"ל איזה מורא לא ייגע להי'

הכתוב במקלו ובמעטו ובאזן של רעו ויקראו
 ועל עשנו קלגריא בעמק אינכם מלפני א' וכל מלפני
 שבגדו כל לקב הדרך לפי ואחזקל לא מן המקדש ארץ
 מא אלא רמזי אלקד על המקדש ונראת החכמים עם כן
 חזות עשה היא ה' לנפול לה מריקיא דאת ה' אלגך תירא ואתי יחזק
 את לבנת תל' עם הודם הם האכ והאם כדכתיב איש יחי ת' דא
 אמו ואכו תיראו כלמר שיתקב האדם שי אכו ואמו דכך פאורא
 הנהגה אדם ניהב עם מי שירא חמנו ואחזקל אזרי אמיס
 חזון לא שכ פמקומו ולא יכר במקומו ולא סקור וכדיו:
 ולמור נאמנה לבנים כרעה לתום ואמנה

ולי עש גרים
 ולמור נאמנה וכו' הוא שבעיניו למפר עמך יצאך מצרי
 לבגדו ככל עו כעמך כל אחר כל צחות שמו וקבל
 ולשכח השית על כל הנפיש אעשה לו וכדכתיב ודגנ
 לבגד כיום הנהא וכו' כהכור עתעורר קלבי ומה
 שאמר ליתום ואמנה וכו' כלמר אנכל אלו יעל עמך יצא
 אדם עבים ואולעם וכן סמוכס אילן וכמו שתקנונו
 כל ככין יית' ניקל וכו' ~~אמר עתעורר קלבי ומה~~
~~שאמר ליתום ואמנה וכו' כלמר אנכל אלו יעל עמך יצא~~
 אדם עבים ואולעם וכן סמוכס אילן וכמו שתקנונו

אמור מעשר עב' וגם מעשר שני ולאשון
 ושמיני תקדש כהדסים
 אמור מעשר עב' הוא שבעיניו לארץ חמשה עב'

בשנה שלשית ואשית מן השמינה סופתה מקצה ארבע
 שנים תשיל את כל מעשר תבואתך וכו' והנחת באעקב
 וכל גלי וקט וקיתים והאלמנה וכו' ובשנה הזאת
 היו מצרפין מעשר עני כחוקים מעשר שט ארבע
 שור שנים ומין מצרפין מעשר שט כלב' ובארבע
 שט האומה נצמנו לקוציא מעשר שט כעומר
 אחד שפניש מעשר ראשון היתה נשים נפיש עול
 מעשר אחד ועליון הוא עקרא שט וזה המעשר היה
 הנשיא חלביה ונשים כדכתיב עש' תעשר את פירות
 זרעך וכו' ואלת שם נפיש' חנוך עש' תעשר את פירות
 של חג המנוחות תרומה טהור וכבוד ובשנת כדכתיב
 ביום הראשון חקרה קנים וכו' השמיט מן קרא קרא וכו'
 יתנו כלב טבחו ועקרא שמיט עבדת ~~השמיט~~

ומעשר המעשר וכל מעשרי וכל וירחי מעשר ומתקנה

ומעשר המעשר הוא ששמונה הנשים להפריש מעשר
 המעשר ~~השמיט~~ שהם נשנים מישאל וסיתא אורת
 לבהים שטא' ואלת הנשים וכו' והשמיט חמט תבואת
 ה' מעשר מן המעשר ובאר הכתוב שהיא עתה לבקש
 כדכתיב ונתתם חמט את תבואת ה' להקין הכהן
 וגי' וירחי מעשר הוא ששמונה הנשים עבד השמיט
 והערב כלפינו בבית מקראו אהיה חוקי המעשרות
 והתבואות מתבואותינו ומפירותינו ואלת נשאר טב'

מהם כדמותנו שלא נתנו איתנו וזה נקרא מלכות ידיו ח
 מעשר ועל נאמר כי תכנה לשאר את כל מעשר תבואת
 וכל המצות לפי ה' אלריך בעבתי הקדש מן הבית וכו'
 ומכמה תשאר קחם ימנו לשאר כל הפרה
 המסורות שם כדק ולאן ועמים הנולדים בעתה בכל
 שנה ושנה והכיבא המעשר ליושבים עליו כל שם אחר
 שיהיה קרב החלב והגם ע"ה המזבח שאל' וכל מעשר
 כדק ולאן וכל הגם יהיה קדש לך ואמנו"ה כחמסות
 כיצד מעשר קצת לך ושמה להם ליתן קצת כד שאל
 יהי אדם ימלך לבאת כאחד וחשוד אחותו ברוך
 וכן געוה כד שמשו המלכים קולם וכלו מן הדין
 לקחתם מעצמם ולא חכה אחר ומונה אותן בשבא אל'
 ב' ל' וכן עד שמה והוא שיהי קורבו לבידא וכו'
 הנה מעשר וראש גו מעשרה הוא שבעה ליתת להם
 ליתת המון לבקן כדתיב וראשית גו לאת תתן ואחר
 מעשרה שאלו חייב בראשית הנו עד שיהי לו חמש אלן
 בין זכרים בין נקבות בין עמאיים בין נשים גו מעשר
 וחמש אלן שאלו כדתיב כל' להשית הנו
 וקדש חתך וגם מעשר שני תאכלם כחמש
 והנה תרים

וקדש חתך וכו' הוא שבעה ליתת להם וגם מעשר
 שני בראשית הוא חמש בכתוב ואכלת אס עני
 ה' אלריך מעשר נעך וכו' וכתוב לא תוכל לאקד מעשר
 מעשר נעך תירשך וידיך וכו' כי אי לפי ה' אלריך
 תאכל

היא נקבא וכו' וקחנה תריס הוא שבעוניו להרס חלה
חלה שמיסה וליתנה לבתן שנה מלמדת שרס תריס
חלה תרמו תרומה
נחזק חך יחוט . ונעל לא תמונה . וכאביש
תאמרו . שפחים ונזרים "

וחזק חך יחוט דכתיב כיוחך אחיך ועשה יחושך
והחזקת בו וכו' ודוכות זה לעולם לא תחיה וכאביש
תאמרו וכו' הוא שבעוניו להרס חלה שמיסה
הארץ בשנה בשבעת ימיה כפרותיה כל הימיה לזמן
שנה והשבעת תשמענה ונאמר ואכל אבוי עמך
לא תכיר את שפח הקינד לא תקציר ואר עבדי נזירך
לא תכיר "

ותשיתן האמות . ובתרה נבי פאות . בשלה
ותבאות . ועוללות מוכזבים "

ותשמע האמות הוא שבעוניו לעזוב החיות בשנה
השמינה שנה חקן שנה שנים תעשה אחר זכר
דבר השמעה אחת כל בעל חיה ייחודי . ובתרה קול
שבעוניו כשאמר עומד בארץ שלא בארץ נקח
כשדע אלנו דבר כדתיב . ובתרה עומד בארץ וכו'
לעב ליתום . ולאלמה יהיה כלל העמיה שנים . שישלוח
הוא שבעוניו . לעמיה הפיחם מן התראה שנה לא תעב
פאת ארך כק. כדך וכו' לעני ולעב תשזוב אותם ובאין
עמי אבא פאה ואבאן תראה באין רשעים ובהא
הכרם ויש המאריך בשלה ותבאות . אל שקן פאה שנה

באין

בין באלו בן בתראה ועולות מלכותי האשכנזי
אשר לבלות כל פירותי הקדש בעת הקציר אשר יעלה
מקום בואה לעבדים אשר וכמוך לא תעשה וכו' לעבד ולדי
תעזוב אותם "

ועתה הקציר ופירות הקציר עמך לכל תציר
לדלים נאדם

ועתה הקציר הוא אשכנזי לעזוב הקט לעבדים וקולא מה
אמר מותר במלך בעת קצירה או מתוך היד בעת
תשעה אשר ועתה קצירך לא תלקט לעבד ועבד תעזוב אתם
ופרע הקציר הוא אשכנזי לעזוב פקט הקדש לעבדים
יהוא מה שיגיד וכו' מן ^{לעבד} לעבד בעת קצירה
אמר כדמך לא תלקט לעבד ועבד תעזוב אותם ואמר
המאמר שיעזוב כל אלה בשביל אשר תציר לדלים נאדם
פי' נחמה מכל טוב במיבת דלוחי

ואלמנו רבנו ^{הקציר} וברעבא וזן פן תעבא
נדרות ונדרים "

ואלמנו רבנו פירוש לדלים הנזכרים למעשה בקעתך ובעבא
אחייך בעעבאם ה מחסורם כדכתיב כי פתוח תפגה
את ירך ל וקעבא תעביטנו ה מחסורנו אשר יחסר לו
ופלאו לול שאם אינו רוצה לקח בלתנה מעשה מן עני
ועתים לו לשם הלואה ואח"כ אין אולגן אותה לחמו ודכעב
וקעבא תעביטנו וזן פן תעבא וכו' הוא אשכנזי
לקיים כל מה אשר יב עמיתו בהכבוד מנה קר ועבדים
אשר מוצא אפ"ך תשלמו ועשית כאשר נדרת לה
א"ך

אלוהי עבדו ואמר לו תעבד לאחורזר בעון עולם
בעים תתים ואשתו של אדם חתה כחן כל סנה מלכין
אמת ואחור האה דבר ותר האה וקנתה
כאה יהואלך על אהם

שמה ואחור האה שאן אחזה כדכתיב יען אמר האה
עלכס האה על בהחיותך האה ~~האה~~
אחור וכל שישנו והנותר יהואלך על אהם כאה
אחור מקום שמתים בו האה כדכתיב ואהת נפשו מ
חכמת והיא מצית עשה שמתוה לשווא הנותר
והוא בער הקדשים שנשאר אחר שגד זמן אכלתם
המועב לך שגא והנותר למשך הזכח כו"ו האה
אחור ואת האהפה אמרו על אה מצית עשה וכן
הפנוה והנותר אה כזה שים מצית יאה גם כן
כשהלך אחורו הבהת חוצא הפנוה כשואן נותר
בתוך האה ואמתך האהיר ופנוה כי יאה יאה כאה
כאה שגא ופנוה כי יאה יאה יאה ופסח כאה
כאה ומצית ופנוה

יתר כד יפנוה כי יאה פנוה הוא החאכ כדקדים כשחית
אחור כדכר הפסח איתן ואחור האהיר כאר יאה ובר
זה בקרבן שביכתי יאה החו בעני קשית ולא יאה
לקרבן אה לך אה אה אה חוד כהן נותר כאה ל
לשול מזה ופסח כאה אה וכו"ו הוא שמתוה לאקר
אחור כב האה האה כהל עו בעסק על פי תנאים שכתוב
שגא ואכלת חר האה חלה הזכע אה ומצית ער
האה האה נך האה כדא סוד ויהי מוה
האה האה האה האה האה האה האה האה האה האה
האה האה האה האה האה האה האה האה האה האה
האה האה האה האה האה האה האה האה האה האה

~~מדרגה יאבדו אמת~~
וראין וכעש תקרא בתי אש ותקרא
שבעי כבקר קצרים

וראין ושיש וכן הוא שבטתנו לעת בניו האמן
וכני שבעי שני חט הנסח אש בני הראשון מקרא
קורא וכני השבעי תקרא קרא וכל מקום ששם בתורה
תקרא קורא ששם ששם עשינו לומר קרא ששם לשמר
כו מלאכה והיא חזית טעם וקרא התאודר שחן הנסח
חני יאשי שבו הושיענו ה' מחיים והוא ומן חיה רצונו
ותקרא שבעי חני הוא שבטתנו לעת בניו אש
כמין ששם חני השבעי ששם וקראתי בשם היו
היה תקרא קרא יהיה לבני כבקר קצרים שהוא זמן
כבר דקר חיים וכו' חזיון שתי הלוחות תראה חסיה
בביתך ומנושבות כלם תכאן להם תבנה וכו'
ויש זכרון תבנה ויום טלח תענה
וסורה וארבעה כפרים נבחרים

יום זבן תבנה זה לא הגנה אלא יום תבנה
שנאמרו לשוכן בו ששם חזרה השבעי כאמר חזרה
יהיה לבני שבתך ולחמו ול שכל מקום ששם בתורה
שבתך וביום טוב הוא חזית טעם לעומר ששם אלה
יאמר שבתו כיום זה ויום כפר תענה הוא שבטתנו ל
לעת כוונת שבתך על כל חט שיעשו בכל הגנה כבדנו כי
ששם שבת שבתך הוא לבני שבתך טעם הוא כגון כ"ס היה
וסודה הוא שבטתנו לשבת כמורה ששם ימים ששם יבנה שבת
במקום וראונו כו

במכות יצאנו ימים יארבעה למחים במדים
 הם ל' מנים דכתיב ועמית לבי כו' דלא שוק לבי עין
 דבר דכתיב תמנה ועבדך עין עבדך ועבדך עין עבדך
 זה כי לבי עין דרר זה האתרוג שהוא לך לא לבי עבדך
 לשנה וכפאת תמנה היא הלוי ועבדך עין עמך לא האדם
 שעבדו קלעים בעבודות ועבדך עין עמך לא האדם
 האוהב במאן ועבדך עין עמך לא האדם
 ערבים בממדר ועין עבדך עבדך ופי'
 עין דרר וכפאת תמנה

ערבים וכו' כל נפש ה' למחים האמונה לשלמה
 טרחה והרם ואחריו ולעבד ופי' בממדר אהיו נמים
 כמאמר בממדר באין נא ימים ועין עמך הוא האדם
 ועבדך אהיה עבדך אהיה יום ועבדך נא ופי' דכתיב
 וכקן הוקם על כל נפש יגדל וצדקתה
 יגדל ויהיה יום

וכקן הוקם על רמיה והפקן הגדול מאחיו ועל הוא
 מלשון ואל על יקראוהו נא יום הוקם על כל הפקן
 הגדול שהוקם במעשה גדולה על שאר אחיו הכהנים
 באהבה יגדל אפי' באהבה שמוהית עבדך הדומה לו
 אפודת לו אלא מזה עליו כשה עבדך כחולת שאל' כי אפי'
 כחולת מעמיו יקח אשה וכפרתם אמרו ד' מזה על
 האהבה ומאנה על הכחולת יקראוהו יום כחולת
 כחולת כחולת נשא אהרן אפי' לא העי' ויכרי' ופי' יום
 ק' ד'

אל כרית כהנים יכרך ימי נסא כממש ט כ כח
 וילע העתים . למקד סות וכהים . ופרות
 הפתים והגש מוקטניהם "

וילע העתים וכו' לממל נכר אהק למיט פקדיהם וכו' שנה
 פיקד יקר הבדח הכית וסת הוא מעמך ככם וכו'
 פיקד שכ וכו' כמתי . ופרות הפתים שנתים ככך לעשות מעות

מחבת שנקרא
 נחבתין
 אהויה ככל
 ים אכרבה

מוקטניהם אהרב המוקטניהם של מנחה
 ושלח גאלח . תקטיר ולמלוח . לכפר למעלה
 פאלעס פעקנים "

והלח גאלח וכו' הכך גאלח מן שאים להקטיר ולמח
 והוא על שאמנו . פולק רכ כהני געמי רוח מעמ טמא ע
 הקמות אכרי . וכו' המטה על אה המעבה והמטה
 הוא להקרב מלח ערב הקרבנות עלמר ביתן חלה
 ככרי הקרבן וכו' כדמח המטה שאל על כל דרכך
 תקרב מלח . לכפר ונמלח וכו' כהמעשה העבודתי
 מחבבה מעשים
 ולאק וחלבט לשמנו פיר יוכל ולמלק וקנה
 ולקמולף אזכרם "

למקד רכות וכו' כ תקרב מטה וכו' יק שיה שמן וכמתי
 וחלבט לשון חלוקה דתיב ואי מחיה על המחנה וכו' הוא מדרב
 חלוקה בשמן מטה חיה . ולשמן דר שאים הפלואים .
 ויבד הוא
 אהב אהב
 אהב אהב

באור מ"ג

כל המעשה העבדה כאלו ונפטר האומר בה בפרט
ובפרט את שנת ה' שנה וכאלו הכתוב שנת ה' וקדש

~~הוא שנת ה' וקדש ונפטר האומר בה בפרט~~
~~ובפרט את שנת ה' שנה וכאלו הכתוב שנת ה' וקדש~~
~~הוא שנת ה' וקדש ונפטר האומר בה בפרט~~
~~ובפרט את שנת ה' שנה וכאלו הכתוב שנת ה' וקדש~~

ולמנוק דכתיב ואלו מן השוף טולה קדשנו וכו' וזהו
הכך אף המזבח ומלך את ראשו ה' ופלא ז"ל ק"כ
כצדנו למנוק השוף וחוקך מפרקת עד שמענו ב

לפנינו וק"כ. ולקבל דכתיב ושמע את כן הכך לט
ה' וקדש כב ארזן כהשם את הדם ~~הוא קדש~~
זו קדש הדם. וקדש אורגים הוא קדש ~~הוא קדש~~
כ"ו וקדש הכך את אזכרתה בטבח ופגמו כ"ו שהיא
קדש השלה לעבה שהיא זכרון הטבח שבו נזכר
כעלה לעבה ולגחת רוח לפני ה'

וכן למד ע"פ זה. להטף והזה. והאיד
והחזה. לחוקי. עלגבים

וכן למד ע"פ זה ~~הוא קדש~~ קאי שהיו כהנים למנוק
העקדות כדלמנוק ~~הוא קדש~~ אמלמה שלקן קמ"ב
ואף עקדות לבהים היו נועמן אכנס מתחומת
הלשכה ולכן אחרי המגיד שהיה קדש ~~הוא קדש~~
תבטות והואוה שיהי מעקדת הממונוק לט' אידן

והאור

כ"א * מלך

וקצוץ וקצוץ: וקצוץ כ"א את חזה החיטה ואת עקב הקומח
 להחית מלאת בטיס' ומתן אותם להחין הטוב ולבטל לחך
 עלהם וכדכב שוק התבונה וזהו הקדושה וזה חלק וזה חלק
 טעמו מן כח' אלה כ"א וזה המאמר לחי' טעמו לז'
 לחוקן אל כהנס הם נעצם כ"א * יא כהנס ולא כהנס
 וכין למלכות * ארד וכעת לבת * לבת המוכר *
 כהנס מאורס "

יכין למלכות וכו' הוא אטמון הקהנס לבטל כ"א * חזק
 לזילה וכו' וזו יעברו במקום אהל' וזהו לבת קדש לחין
 חלק לבקל ולתבואת ~~למלכות~~ חזק וזו יכין
 למלכות ארד כ"א הכין ילבם למלכות לז' כ"א שגור כהנס
 כ"א כהנס הקדוש * כ"א ארד טכתיב חן כ"א הארד
 לבת כהנס * וכעת לבת וכו' הוא שטמון כהנס נחור
 כ"א לבת חן כ"א לבן אהם א"כ כ"א כדכתיב ~~למלכות~~
 ק"א לבם ומכנה כ"א היו על כהנס וכו' וא"כ מאהם כ"א
 ז"ל לבן אהן קדוש טעמו כהנס כהנס ח"א וכעת לבת
 לבן וזו לבת קדוש * כ"א כ"א מאורס לז' כ"א א"כ
 כ"א אהנס כ"א מאורס ולא יתום כ"א ז"ל *
 ותבנית קהנסין * ולחם קהנסין * ואמן המעוקן *
 למאורס ומלכות "

ותבנית המעוקן הוא אטמון לבנות בית לז' אטמון
 אהנסין מקדושם א"כ קדושין אלו וא"כ תהיה קדוש
 לבת וזהו כ"א כ"א אהנסין ל' חרות אטמון *
 כהנסין אהנסין וזהו ח"א הוא נבגד לז' כ"א כהנסין
 לז'

באור מלך

דמדיב ועל ל מקדש ואמנתי בתוכם וזאת המזבח כעלית
עמך הכלים הצרכים בבית העולם כען המעשה הזה
הכלים כולם ונתם העתכן הוא שנעמידם להגשים כפדת
המקדש לבנה להם תמיד שנה ונתת על הארץ להם עלי
לפי תמיד עלי שקם שנים מעשרי אש המערכת אמר
להם העתכן לבן ~~המקדש~~ ותכן לבם יתכן ועמך מלך
המקדש וכו' הוא שנעמידם לעשות אמן המעשה על העין
שעשה התורה לעשותו שנה ועשית אותו אמן מאחת
קדש וכו' שקיה מוכן למסוח כו' כל שיתמנה כדעני
והכח הנגזר מאתו אשר יצק על האש אמן המעשה וכו'
וכן מאתכן כו' קדש המעשה וכן נב' האש כו' העולם
בית המקדש וזהו שמן המתקן למעשה ולמזוזה

~~הוא שנעמידם לעשות אמן זית יך למעשה כדכתיב~~
חוכה ומלאכת קמדת נמכת ואש המערכת
ואתי ככהם

חוכה כל מעט המוכח מקדשות והוא כל המלאכה
כדלוקדוק ~~הוא שנעמידם לעשות אמן זית יך למעשה כדכתיב~~
זמן נמכת מלשון נגולה כמו ומעולם נמכת מלשון זית יך
והקדש המערכת הוא חלק מחלק פיזור להם העינים נמכת ונקודת
סודת ואפית אותה שנים עשרה תגות וכו' נמכת אופס אים
מערכת אש המערכת כל אש קמדת המערכת האחת
ואתי ככהם קם שני הנה שנעמידם כיום חג המערכת
להקדש להם חמץ מן חמה חמה וקם שתי ככה כדעני
לחמץ וקדש

בגד' לל'

מיאבקכם תביאו לכם תנופה שתים וכו' ואלמים ומנות' ועשת וקדבות' ואלם מתנ' כמוערים נזכרים

ואמים יכו' כאן פגם המשיך חלקי העבודות והם אלמים מעשה יכו' אע"פ דם המצוות ועשת וקדבות הם אחר הקדבות האלמים כמעלות ואשלות' ואלם מתנות הם יא"ה ואמרה וחנה אכאנו יא' בלעדי נאגרי' שהם חג המזל באקעות וקבות' והעומר לבד' וכו' שבת יהר' ופרשת הקהל' ואלמים עם אוקרים

והעמר לבד' זל' כן מיתר וכתובת וקדבות' ואלם מעשה יכו' וכו' ופניו' כל תנופה חלקי' ואלם מעשה יכו' דעות מעלה וחורה מעלה רעים' וכו' שבת' וכו' כיתו כלא יתא' וכו' מלניקין' ולבשת הקהל הוא שבענו' להקהל כחג המזל כמולא' אמרה שגא' הקהל את העם וכו' והיא מצות עשה ופרש' זל' שגא' קדוה מתחלת אלה הדברים כדאמרו במס' סוטה פ' אלט טלמין' ואלמים עם אוקרים הא' סכאנו' לבדות אופנים ואוקרים שיכחו' לעזוק מצות התורה ויחידו' הנוגים מדרך האמת אלה בעב' כחוססונוכ אופנים ואוקרים' תתן לך ככל שערך' כול' ופרש' זל' אופנים הי"ם שטסקין את הדן ואוקרים גדולים אף העם אחר מצותן אמכין ופולתין במקל' וכלענה על שיקבל עליו אף בין המלוא' ולעזוק מלה מעין אממטין כל' ככל עיר ועיר וכו' אופנים' ואלמים' תתן לך ככל שערך פידוש ככל עיר ועיר'

והעמר לבד' זל' כן מיתר וכתובת וקדבות' ואלם מעשה יכו' וכו' ופניו' כל תנופה חלקי' ואלם מעשה יכו' דעות מעלה וחורה מעלה רעים' וכו' שבת' וכו' כיתו כלא יתא' וכו' מלניקין' ולבשת הקהל הוא שבענו' להקהל כחג המזל כמולא' אמרה שגא' הקהל את העם וכו' והיא מצות עשה ופרש' זל' שגא' קדוה מתחלת אלה הדברים כדאמרו במס' סוטה פ' אלט טלמין' ואלמים עם אוקרים הא' סכאנו' לבדות אופנים ואוקרים שיכחו' לעזוק מצות התורה ויחידו' הנוגים מדרך האמת אלה בעב' כחוססונוכ אופנים ואוקרים' תתן לך ככל שערך' כול' ופרש' זל' אופנים הי"ם שטסקין את הדן ואוקרים גדולים אף העם אחר מצותן אמכין ופולתין במקל' וכלענה על שיקבל עליו אף בין המלוא' ולעזוק מלה מעין אממטין כל' ככל עיר ועיר וכו' אופנים' ואלמים' תתן לך ככל שערך פידוש ככל עיר ועיר'

במזל חנו

ומערכות

למחוקרת ריכות . נפשות ~~שונות~~ . ודן ארבע אבות .
נזיקין בשמים "

למחוקרת ריכות הוא שבעה למחוקר העם חזקה נעלה פן
נעית נפש הובא בהעלמת האמת ועל טאגו וקצת
וחקרת נפשות הטוב וכו' . נפשות ומערכת ~~הנפשות~~
נפשות וטמנות כי פירוש מערכת ~~הנפשות~~
הונך ומערכך . ודן ארבע אבות נזיקין ~~הנפשות~~
והמענה והכעני . נשמה צריך שיהיו בשמים אלו זיקין
חמון חכירך "

ורקב ותכונה . נחמס האנה . אמתית כהונה .
ארבעה ונשמה "

וקצב ותכונה וכו' זו מלכות קדוש החוש שאל' החוש הזה
לכס ראש חלשים ומצוה זו היא תלמי חכמה מומחז אהיו
מקבצין את החוש על פי החושים ולתת קצב וקצו או כנו
יסאו חלשים כנוכר במ' . ומתענת כהונה כל קיס ~~העולם~~
~~עשר במענה~~

ול' כדוסלים ועשר חבולין ~~כ' דל' נא בלל~~
וההקושת למלואת . ונר הגובה להגשית . ולמאנה ~~בלל~~
ולעלות . כשט חשמהם "

וההקושת למלואת פלומר להגלים חשקן התקושת להודע ~~בלל~~
חיה העים הארכים עכור ככתיב ושאריתם ועמיתם כי
היא חכמתכם וכינתם לעני העמים ואכלו חזו היל
חכמה וכנה שהיא לעני העמים זהו חשוק תקושת ומועת
ותכלול מצוה זו מלאת עקר השנה שהיא חלף מדכני
אמור

בנין מלך

אחר את קורא הארבע וששית פתח וכו' ואזכור מקורם כאלו
 אמר איהא באוי לאפרכה קרב את העוקר ואם לאו
 עבר את הארץ וכו' חנוכה להעלות פל' העוקר מאן ה
 העלת ע' תמיד והיא חנוכה ~~עשרה~~ מלך כגן' ונראות כל
 כג' רעים כמ' הא כקובץ ונקחפון אלמים לבקד החג
 והיא חנוכה א' מס אטש אנאמניו ככנג חענה דאיה אחזה'
 והעלת כמט מעשה מעשר אט ומעשר כהמה אחרת
 לאכזן כחמש לבכך ישלם עמו כנג' כמענה ליואל
 אלא יהיה לו לחזור העלת ליואל פני אחרת"
 להעשים חומשים' וגם להיות קדושים' ולמכר
 עבדים' בעתים נגזרים"
 להעשים חומשים' לבחור חמשי חמשי חנה ככתיב חמה
 ועשה ~~איה~~ איה איה ואמר אתנה לענו כמלות ללב
 כאלה סת' נאה' וגם להיות קדושים ככתיב קדושים תהי
 ופרשו לל' הו' פרשים מק' העניות חן עבודה' ולמכר
 עבדים לל' הממאס אהם עבדים על אערה ועבדים
 אימכר' כמ' מקור אט' ונחץ כשנו כמים וכאלו כזו'
 מים אכל כמנו שנה כהם ~~ועתה~~ אהם ח' אה
 בעתים נגזרים לל' בעתים הקדשים להי' כפורה לעקר
 כגון אמא סוף כו' כוים ועמא חת' כוים האטע"
 אשת כבהמה' ועבד עש' אמה' וכבה אדמה'
 ומקרא בקהם"
 ואשת כבהמה וכו' אשת כהמה ועבדים' אלהי כוים
 השבת כדכתיב' וכוים האטע' תשבת למשן ינוח אריך
 ומחורן ויעל כן אחרך והגר ~~לעבד~~ ~~לעבד~~
 סתוב

במאור חנה

הפסוקים אשר יזכרו וביקרה אדמה הוא אשכנזינו להביא ביקה
למקדשו והוא הפרי הראשון שמתבשל באינין אחי בין אנו
להביא אש וליתנו נבנים אנו ראשית בקרה אדמתך תבוא
בית ה' אלך ונתת ולבית חלואות כל פה הארצה
וירא וזו הארץ אשר נתת לנו ארץ זבת חלב וסוף
כביקרה אנו ז' היתכן לבד הארץ אשר נתת לנו
ומקרא ביקה הוא אשכנזינו כביאנו הביקרה למקדש נתת
עליה השפוקים הנקבה בתורה כל כי תבוא וזה חלואי
אוכר אכ על קנה הכאתי את חמשת פה האדמה אשר
נתת לי ועל זה נאמר ועשת נאמרת לפני ה' אלך וכו'
ומאת המקרא יקראו ז' מקרא ביקהם
וזהו חמשת ז' וצדק מאזנים ומתת פ' אשם לבגם
בבגהם

וזכנו חמשת פה הארץ ז' הארצות אשר נתת לנו
והוא ירוח כל לב המצוות ואינו אשכנזינו וצדק מאזנים
הוא אשכנזינו וצדק המאזנים והמאקולית והמדות והנשר
אותם והבשר מאד כס כדכתיב מאזני צדק אבני צדק
הוא אשכנזינו ויהיה לבם ומתת פ' אשם וכו' כדכתיב כי אק חבד
לת לבקר בן העוואה יכיר לתת לופי אשם כעג שני אחים
ואק איפותים וגם מדותים ומוצא אשפתים ולקון
בבגהם

וזהו חמשת פה הארץ ז' הארצות אשר נתת לנו

ומק איפותים כדכתיב אשפת צדק והין צדק יהיה ופישו
מל איפה היא מלת היבא הין זו היא מלת הלח וזהו
וגם מדותים ז' מדת כח ואמר לבשון רבים איפותים וחמשים
נהזיר

במקור הנה

להקיר על תורה ועל הקמנה ואלא תהיה לוכי אם
 מרת דרף ואלא אלתים סוף שנאמרו לוקים כל מה
 שנחייב עמינו בהבורח מאקנה ונרמס ואת זה כוסעב
 מוצא אלתך תפחול ועשית ונתתם לאלהינו
 ונתתם ונתתם הוא שנאמרו לך דות אלה העברה
 כבתיב וקפלה וזו חלפת עשה כלומר שיפיע האדון הקונה
 אותה כפרונה ויתן לה מקום לשוב לבני אביה כחמה
 שמתע ערונה ותצא כלומר אדם קטנה כחמה לשם
 שעי' ופחה אלא עני' אים נותנס לו עני' אשיר
 חמה של הד' שטם ותצא חוצא וכן כעבר עבד המוכר
 לגוי נאמר אחר נאמר נאמר תהיה לו וכו' וחי' שעי' קונה
 מאמת המכרו לו וכו' ופ' כפ' דל' שיבנה לו מה שעבד אלא
 ויתנו לו שאר וצא וזהו ופרון נאמר למן דכ' כ' אמה
 העברה ועבד עבד המוכר לגוי
 וחלף האמה כפימן עבתלה ויהן ענה חומה
 ובתי' החזקים

וחלף האמה חלפן חרות כל' יש חוכם לאמה יתרה על
 העבד אצאם כפי' חכם כרפתיב וצא חכ' חין כפ' כפ' כפ'
 ולרמו' דל' דכה לה' יצא' לגו' ונת' חלום שרבה לעבדים
 ומה היא היצאה חלפן אצאם כפי' חכם ויהו' כפי' חין בענה
 כלומר כשעבד אמה כה' כפי' חכם חלפן כפי' חכם עונק לפי'
 וכן ער חומה וכו' הוא שנאמרו שיפיע חסן הקונה עור'
 חסן תוך סעיד המוקפת חומה ער השלמת אלה אלה חלפת
 השעה תפיה בחזרת הקונה אמת ולא יחזיר חזרו כיוצ'
 כדלעב

ביאור ח"ע

כדכתיב ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה ויהיה טאלת
על תרי אטת למכרו וכו' ובתי הקצבים פירוש עינות לתמוך
מאין חומה על גדה הארץ ימכר ~~הם~~ הם הם הם כאלות
העולם על היוכל ויזאין כחבל להגשם אס לא נגאל
וארס לא קון כעמרי על זרון כיוכל ולת הארון

ישראל לדרגים יזאין על

וארס לא קון וכו' לא ימכר ~~העבר~~ העבר הנמכר

כעבדות ~~הוא~~ הוא יזאין לחיות כיוכל ומיתת הארון רסעב

מראי אלף הוא יזאין לחיות כיוכל ומיתת הארון רסעב

כי תקנה עבד עברי וכו' ועבדו עולם והינו עד היצר

אמוקמיתנה כחכמתה דמיה כמבנהו כד כעבדו

כמו אשתי אש אקול ועבדו כעבדו רבמכר עבדו מלש

דוקהו הם נאמר וכי ימור אחר עמך ועמך לך וכו' ומש

אש מוקים כי תקנה כעבד כד כעבדו אש קוצ

יזאין כיוכל ובמיתת הארון

זאת עבדית חלשית כיוכל ולאת אשית ועת

כא החלשית והכלל אש ערס

זאת עבדית וכו' כל אמה העבדה היא נכ יזאין כיוכל

וכאש כעבד עבד ילשיגן לה כחכמתה ומתעב כי ימור

לך אחר העבד או העבדה קים סתוב עבדה לעבד לב

זאתו מה עבד יזאין כשא וכיכל אף עבד יזאין כשא

וכיכל ומה סתוב כפ לא יזאין כשא העבדה לל לא יזאין

במחנה

או דמי שניה ועת כא החמישית באט עניה כתיב אל
 אגם יהיה לבם עולם לך יחבב וכמה הרבועי יהיה כל
 לפי קורס וכו' שאינו טאל חץ נמות יבאנם אלם ברהן
 וכמה החמישית תאלם את פהו כלי ~~שמים~~ פלין וחקודם זיג
 וכו' אבן חבל אלא ברהן וקבל אש ערם הוא שנאמנו
 נהכלל אשע מקטט אתה יעה מועדות נעום אמה נח
 מכה טלא בענה ~~החמישית~~
 וכן אפחה חרופה וסוד ענה ענופה ופחה לתרופה
 ללא המה טהורם "

וכן אפחה חרופה פכמו על אהיא אפחה כענת אפחה
 אפחה וחכה בת חוקן פמועלות לעב עבד אמות
 באפחה נמורה ואלו לא היתה פניה כלל איה אלה
 הקקר ולין כה קיכו ואלו היתה פניה למה היתה אמת
 אשת נמורה והיא חתק ובענג חכמתית ועבאן אה אז
 חכה אפחה וחכה כה חוקן פמועדת לעבד עבד יאנה
 קיט אישית ואין כה חיוב מיקה לפי שאיה אשת איש ג
 נמורה אכל חיד אשם בין באנג בין בחיור לאמו קח
 ונפלה לו חתנתו אשר חתק לקיט את החיור באנג
 וסוד ענה ענופה הוא שנאמנו בעהפת ענה אל טאל
 איתן באמתא באנה או בדרך הרוב לא נודע מי ידנו
 ככתיב כי ימצא חלל באמה וכו' וענף אימך הטעה
 בחל ואין למעשה ז' עש ידע אנו על כן כענה וקל
 עי פנה אמות ~~החמישית~~ החמישית אענף עשנים וז' וסודם
 ענה ענופה ופחה לתרופה חשון ועלה לתרופה
 והיא מכות פחשט נמי שריה טחא כראשון אענה
 פח

כא לתרופה
 ולפחה

במקור משה

במקום כבוד כבוד שנת' אש' אש' כ' יהיה יתרון לעם
וכן כבוד אש' כבוד יום בין הערבים יעא אורו וכו'
ונג' ללא המה מקורם "

ועדת הדוות • במימי המקוות • ופר בא על מקוות
וכר הכפרים "

ועדת הדוות דן הנגות וכבר כתב ממנה ולמקל נפשי
ענתים נגה • ובה כל פ' מואס אלא רכאן בא לאמורי "

שאן דנה זרה למקל במים חיים כוזב וכה אכל מי מקוה
כאלה לך כראוי כלה דמנה ובהם מקוהות ~~מקוה~~

וכן בענין
המקוה

כעבודות חמורות אשר בין עליהם כדת ועשו הקהל לו וכו'
על פיהם שא' נג' כל עמתי א' ישנו וכו' וקקק הקהל

לך בך למאות נג' • ופר הכפרים ~~כפרים~~

וכן בענין
המקוה

ועדת המומחה • בקרבן הנראה • וקרבן המאה • כמ
ומוספין עשהם "

ועדת המומחה וכו' א' מומחים אלא עמרה מקדש כולם
כעבודה וקערכ אש' עד שיכאו כפרה נהם זכ וזכס כ

ילדת ומי נע ופי' בקרבן הנראה דן בקרבן הראוי להם
וקרבן המאה להבא היחיד קרבן המאה על אנדת' וחוספן

וכן בענין
המקוה

עשהם א' א' א' רח' ואל א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ימי החג ~~שבת~~ ואל א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

יודג' דה עשהם
ויוודג' עולה יוראי נס נתנה • ומרס המופלא

וערך הנדרים "

בנאור מע

^{לפיכא}
 יורד נפ עליה לל' קרבן עולה ויורד עם קצת מעאים מיוחדי
 נהם מומתית המקדש כלומר אלם שהיא עולה באכ המומאה
 ונכנס למקדש בשנה ומואלת פקדו נהם שהיא מומאה
 ואכל באר קודם בשנה ושקטת כעני כלו' שנתעט לעקר
 על דבר לעשות או אע"פ לעשות ואחר זכר שקטת כעני
 ועבר עליה בשנה וכן שקטת המדות כלו' שנשבע לחבו
 שאינו יודע לעשות בין בשנה בין בחזיר על אלו המעשים
 חזיר חלם נהיה קרבן עולה ויורד כעני נפ' אכיל עכ"ל
 על אלם כו' אמרי' שבת כ' ר"ח: ימי נפ עליה
 חזרת עשה לה' קרבן עולה ויורד ע"פ המעשים קרבן
 זה הקרבן נקרא חלם נז' כעני' נפ' ופ' כי ע"פ
 והוא ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וקראו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן
 וזהו שכתבנו ע"פ המעשה וזהו שכתבנו ע"פ המעשים קרבן

דק"ל

במאור חמ"ט

ה' אומר עליו דנין על אגרתו הסדר אשר ראו על יד
 כעמר על קיוצו על יד קום ארץ אז לא שנה וי וחוס
 החלפת חמות עשה נקון כפי חמים כעמר אגרת
 אהבים רב מהמיו סתם כן אומר רב פגט ממ
 שא ליה חים אנתן אתה רב עקן כוכעב כנ
 חס קורא קרשים קא ל ובעב עחוס בים נן יריר
 ומולא הוא מנהג קי. ללא יבד שפרוש לטק הלשא
 והלשא ערך הנרעס מהמנ עשה לקון כבדתי אדם
 כגמר מן אמרי עברי שג ארר קטט על איתן עבדן
 כל ערך אומר ולא לחות כח אכא כבתוכ מפרש באר
 ונכה לט השמן טעם כמלגום כל בחקתי י
 וד יתד לחטר . והעומר נטטר . ואסקן לעברי
 נאמח ביעהם .

יד יתד נחטר ים שז מנות דא טעמנינו כאמצא
 חיל. תנו למחמה איתן יתד נחל מקום ידוע אודה
 שכל איש יבא לשוח צרכי דה אעל יטא לביטא פכל
 מקום כמא אש עין האחות ועל טאמי יוד קדיה נן מתן
 למחרת וכו' וכו' און יי אלא מקום אש וקנה חסב עיר
 והמורה כה' לחית נג אחד חבט קחול יתח טל שסב
 מלחמת אוכל אחד שחמי נחפור כוכו איתמר כותק
 בארץ טעמה ק כבטי כרין המוכנת לזה ועל נאמר
 ויתד קדיה נן אוקר פרוש כל יתק ויהי כמקדן חון
 וחכמה כה אבתי וספית את לאתך ; והעומר נטטר

מכות

באור ח"ג

מצות עשה למפרד מע"ו יום מיום הכהות העומר שהוא יום י'
 בטמן עד חד הפקעות שנא' וספרתם לכם חמיות האבת **ע**
 מיום הביאכם את עומר התנופה וי' ואי קן האפר לשנה **ע**
 כעוהם מצות עשה לשלח האם **ע** הקן קודם שיקח הכנס
 שנא' כי יקרא קן אפר לפניך וכו' שלח תשלח את האם וכו' וספרת
 לשלח כעוהם רמזו מה שאמרנו כי יקרא קן אפר לפניך כדרך
 מה דרך שאינו קנוי לך אלא כו' מבין אחריו ינו אובך ונו
 טיה וכלהי שקינדו במחוסים ובנות שיחין ומערות ואומ'ם
 שקינדו כפרדם חייב לשלח קינדו כדרך הכית פטור מלשח " **ע**
 וכל עומאה להלשת . כשקץ וביעית . ואדם עם חלולת .
 ומשקים נדרים "

ובל עומאה להלשת כל שיצא אדם עמו חבל עומאה
 ארץ וביעית וביאכא כפן והוא חלשון והפלה ה' בין מקנה
 מצרים ובין מקנה יש שינוא לשון הכלה והפרשה ושום כמקן
 וביעית כל שיצא עמו חבל עומאה בין עומאה שנין בין
 עומאה נבילת . וארז עי' חלולת כל צדיק נב' להפרש עבדו
 בין מעומאה אדם כמין עומאה וכו' ומלרע ומחאה מית בין מעומאה
 ארצין ומשקים ננהי כל' שאין קטאים דאם קטאים נדוטים הם
 באוכלים "

והקטן ואוכבת . ומקנה מחשבת . ויבוס עזכרת .
 ואגרת לורם "

הקטן עומאה הקטן היא כגון איש עומאה כגאש קונה לזו " **ע**
 קנה ונגע **ע** כגאש האבת וענגה אדקו קו' מלא אר' אדם
 כבון שהרב ככל מאגנים ואוכלים ומשקין ככל אביה והסמין
 פ'

באור חנה

פירוש שגשגים קה הם עמלים . ואוכבת זכה שאוכבת
 על המשכב עמא אותי משכב אנא' כל המשכב אשר
 תשכב שבו וכו' . ומקרה מחשבת קדושה קה הכא על יד
 קדוה וכתוב כי היה כך איש אשר לא ידע מקור מקרה
 עליו וכו' . ויכנס עמדת מלכות עשה מי שלת אחי . ולא הטח
 כעם נקח אשת אחיו המלך . לאשה שנא' כי ישק אחים יחד
 ומלך אחד מהם וכן אין ע' וכו' . במה יבא טעם ואולי מלכות
 עשה וזהו הקרא יכס בתורה וכרבה קול ועצוב עשוכר אשר
 אעזבה מבעלה אמת ואין לה כעם מלכו . ואצרת פיה
 שא מקרה מעלה ופיה מלכות עשה מרבה סופרים ואולי ב'
 רבם עשו כל שלמעה והם כמו ענין כג' שלמעה ואולי ב'
 ששק מקרא מעלה דכתב קיימו וקבלו קיימו נמעה מה
 אקבל למעה .

ומ' עין ודוקת . לאשה עתקת . וקוץ כף מחוקת . כמקש
 גבס .

וד' עין ודוקת וכו' מל' תעשה להיות היכמה חובבת עטם עטו
 מעל ידו כאלו ירבה פלא איותה עמ' ואם לא יתפץ המ' ב'
 לקח את ימתי וכו' ומלכה טעם מלכה נגע ויכה כפיו וזהו
 ודוקת ואולי דלאו כפיו חמש קאמר אנא' כל כפיו על קאכץ
 דוק העאה לניטם . לאשה עתקת פי' אשתקס ועשבה מלתיני
 אלא דכה במה לקחתה לו לאשה ; וקוץ כף מחוקת וכו' הוא
 שנא' כי יעלו אנשים יחדו וקדכה אשת האחד וכו' ושניה יר'
 והחיקה כמקש . קאמה את כפה לא תחום עיניך וכו' כפיו
 חמשה זו ע' קדכה שנכעונו להיטל העדלת באחד מאדם
 אל דודם ואם אין יתען להיטל סוכבן אותי שנא' וקולרטה
 את

כבוד מלך

את כבוד לא תחוס שיך ואמני' כעלי והחזיקה במכשיומה
 אותה מקום מיוחד שיש בו סכנת נפשות ואמני על יד
 וקצתה את כבוד כן כד רבשיא ב סכנת נפשות זה הוא
 בקצותה את כבוד ומאן אמרי' אינו יכל להייל ככבה כעב
 שחייב להייל כעשה קל לא תחוס שיך וזה אמרי' סכוכ
 וקדכה אשת אהרן וכו' רבי הכתוב סאיה שאשתו של אהרן
 איל תמיד ותשתילת להייל מיד מכהו כבד מאמני' כיה
 אבל ה' ככל אהרן

והן אשת אביה - וחק ליה ורכיה - ותלבואת עניה -
 ועסק מי קרם

וסן אשת אביה חלות טעה לעשות כפית תאר כחשט
 הכתוב כעשה שט' כי תלא למחמה וכו' והאית באכה
 אשת יפת תאר וכו' וענן הכונה שיכאנה הישראלית
 ביתו ויזה אותה עלה לאשה ולעלן כענינה ולהסור מעליה
 הכמות הטאה שהביאה חכיתה לעשה אחיה לבקר אחיה
 ואמה חורש ימים ככונה ואח' רשאי הוא לקחתה על לאשה. שט' ענין
 וחק עיה ורכיה שט' יבקר אותה אלהי' ויאמר להם אלהי' לענין ערבן
 לבו ומד ומלאו את הארץ וכו' כה שיהיה השלם מיושב ככתיב
 שהקדש חפץ בייאובו כרעעב לא תורה כבאה לשכר יורה
 והיא מצוה גדולה שבמיתה מתקיימים כל המצוות כעל
 כי נבט אהרן עתהו ולא למאני' השרת : ותלבואת עניה כלא
 להלבוא העב שהוא ענגי שט' כרעעב כי תראה עניו
 וכפיתו - ועסק מי קרם כענין המים כז' יח יחז כתיבה שחר של
 כבוד והלכה למשה מסיני הם כלא יתאכרש חס' תעשת
 ערכה ועסקן הולם כל' הלביתא נמיה לה" ועולה

ביאור הלכה

ועל זה והלכות - ומצוה נמשכים - וכיוחס להשנים
שכר הנשכרים

ועל זה והלכות הוא שאם בתורה וכי תקראו אל הארץ ושעתי
כל פן מאכל וכו' שלם שנים יהיה לכם עגלים לא יאכל וכשנה
הרביעי יהיה כל פרו קודם הילולים לה' כל פיתח היוצאים
באלו בשנה הרביעית לעשרתו הם קודם כל שנה נאכלים
לבעלים כמו מעשר שט כדובלים וכו' קדושתן ופרוש הלכות
הוא שאם חלבו הכלים כדובלים וכו' היא מצות נשע ובעי
שחמרו לזל יומענה למאנים מצות עשה על המלך שיהיה
על ישראל לבתוב סת מיוחד לו חכר המלכה שיהיה עמו
תמיד וקראו בו מלכ סת אחר שמונה עליו לבתוב ככל
אחד משאר ועז נאמר והיה כעבתו על כפי מלכדו
וכתב לו את משנה התורה הזאת וכו' ולמאנים לל למלכים

וכיומי נהגים וכו' מצות עשה לתת שכר שכר כדוב
ולא נאמר לו שכרו לזו אחר שאם כיומו יתן שכרו וכו' ונתן
הבתוב העם כי עב הנא ואלו הנא נאסא אר נאסא וכו' וכו'
לזל על השכר הזה עלה כבבא ונתנה כאלו
ברכות וקולות ומכס ונחלות ומיד אכעס ונולות

ויקרא לדורות

ברכות וקולות האומים כהר נמים וכהר עכל כשקבלו
ישראל עליהם התורה סלה ובשעה כרבתוב והיה
כעברכי את הירכן וכו' ונתת אר קבכה על הר נמים
וכו' ומכס הוא סאמר כל מעות כמחמת מכה אחר
אם כיומו את כמחמת השט וכו' ונתת מלכ לה מחמת

יתקן

בבאורי תע

תקנת ונתת על שמי יבין תימות ה' ונתת על קשר
 ליון כענין הנחת כמו שכתב בתורה איש כיתות
 וכן איתן לו וכו' וסוף הפסוק ויתת לשיא לחיית שום
 באר ציפה את מאסה: וסוף הפסוק ונתת לשיא
 כעבר כפי את הידן תקימו את הארבע האלה ואלת אורם
 בשל: ויובל לערוף שאל וקראת את שנת הן את
 וקראת דיוק באיך לבג האלה ואכנס אש אל אמותי ו
 ואש אל מאצתה תפוס וזה ענין קראתה ונתת
 יובל היא שנת החמישים שנה
 וצ' צבות עדה: חורס מתורה: ועי' ב' יולדה
 תלמי המקורים

בבאורי
 נדרש שנת
 ה' יובל

והצרות יצו מלכות טאה נתקונו כחצוצות במקום
 ככל יום ששחר בהקרב כל קרבן וכו' כן באשת
 אבא וכי תקרא מלכות בארבעה וכו' וכתב אחריו יוס
 וכו' שחורס וכו' ותקנים כתוצר קנה שטענים
 ומל וכו' שחורס וכו' אלף שתחת עשית החצוצות
 במלכה היו במקום העדה כמבואר כל פהשתק טה
 קי לנו המאור הצלעות עדה והמיום מתורה הוא

אשר שאל
 מלכה אחר
 של זכר וכו'
 אל עיני כפי
 אל עיני כפי
 אעפ' שהיא
 בתוך ימי
 משהל היא

החיה ואוק הנתן לעהם: ועי' ב' יולדה
 ונתת על קשר ונתת על קשר ונתת על קשר
 וע' בשנת היא עמאם
 ופרה לשלמה - וחזה לתנופה - ומשך הארץ - לם שתראה
 והתחמה נהרס
 ופרה לשלמה חזית טאה לברוך מרה ארומה נהית
 אפרה חוכן לתי אצורך אלה מעהרה חקוחתה
 אע"פ שנתה ויחזיק ציה ארומה וכו' וכתב ואברך
 את

באור מלך

את הפרה וכו' : ומה לתיכר בהפסוק את המזה להנך
איתו תנולף וכו' : ומשיר האילה חלית למה אירוב
כהן עזר מנהג כהנים כקרי ובערב וקרי
הקראת מנהג חכמים לבי אשמת במחבר ועל שאר
פסוקי זה קרבן אהרן וכו' אשר קרב לה' וכו' וקרבן
המשיר חתמו מבני ישראל אתה קראת המשורר

משיר הא פה על שיהא עמה הא שם אשת : ומה נהג
להיה מלאת שמחה להפריש מן הדגן והשתו והיא
תנומה ונתן אותה לבקן והיא הנקראת תנומה גדולה

ועל שאר ראשית דגן תירוש ויבבך וכו' תתן רוח
~~השמים והאדמה יחד~~ אשיר אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי
שערת בה נגד אבן קבליים אמר להפליא יותר יאמר חיי
אמר אשיר אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי
וסוף היד על לשון חמשה במלך תה מלך
היה אחד מחמשים

ועיר יד אונת : למנו מאחת
להקרב והקדים

ועיר יד אונת וכו' אעפאניו בהלחמנו בעיר אחת
מזר האות אענה להלחם בה לפי הנקראת מלחמן
האית (אבת לחמת מטה אשיר עממן שאמר לא יסוף
כל נאמה) אעפאניו אוקם אלא עהרנס אים : אלהו
עמנו ויהי על לגביהם כל חמשים מים וכו' וכו' וכו'
תחת ידנו כדכתיב כי תרוב אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום והיה אם אלה חמשי ופתחה לך
והיה כל דעם הנמצא בה יהיו לך לחם וכו' וכו' וכו'
ל

במחור נחמ

נא אמתו עמנו על הענין הזה אנו חזי' לפי וכו' מהם
 כל זכר אכעיר הרי א' אהבה לפי וכו' ונתן לנו הטף והשי'
 וכל אלה כדכתיב והבטתה מן כל זכרה לפי חייב
 הן הגם והטל וכו' תבין נך : ועי' העצות וכו'
 מלאת שמה להחייב ולהחייב עי' הדין ואת רכל
 אשר בה וקיא עיר השואל אנחנו על שבאם כג' כ'
 כלעל נכתי מותנת כעל' האכנה ילכו אחרי אהרן
 לבם הודע לעבד עני' על זה נאמר וסופת באש ארצ'
 העי' ואת אשר בה ואת כל אלה וכו' ודמין במלת
 ועיר כי תקצר : אכנה תגר : ונתת נבולה עג'
 או מחור לעבדס"

עיר כי תקצר וכו' לא עיר אקראית אלה נאמס וכו'
 האמתה עמך אלא תקצר חגגך ולא שתהיך ח'
 אכנה תגר זה ר' ונאמן הבעה הוא כמו כפי לחיץ
 מעבד וקוא אלא חרפה ואי' לא תאנס עמך וקצית
 את כל זכרה ע' חייב : ונתת נבולה ע' כדכתיב
 לא תאכלה כל נבולה לגב אשר באגדך תתנה ואכלה
 או מחור לעבד ואחיו זל' להקדים העבנה לגב עשכ
 יהי' אקכל עליו : מלוות בעני' ואי' כל כחך נחמתי
 דני' אהוא עבד ע' : באיתך כחך דעני' עש"
 דמי' כופר תאקול : והאמית תאקול : כיען קרס
 קל' : עבדה נאחפס"

דמי' כופר תאקול דכתיב כי תשא את ראש' : נלקו קרס
 ונתנו אים קר' עש' וכו' זה יתנו מחצית הקל' וכו'
 וקיא

עמנו
 לגון אורה
 כפי' כדכתיב
 דכתיב תבנה
 אקראית אלה
 נאמס וכו'
 ח' חייב
 ונתת נבולה
 ע' כדכתיב
 לא תאכלה
 כל נבולה
 לגב אשר
 באגדך
 תתנה
 ואכלה
 או מחור
 לעבד
 ואחיו
 זל' להקדים
 העבנה
 לגב עשכ
 יהי' אקכל
 עליו : מלוות
 בעני' ואי' כל
 כחך נחמתי
 דני' אהוא
 עבד ע' : באיתך
 כחך דעני' עש"
 דמי' כופר
 תאקול : והאמית
 תאקול : כיען
 קרס
 קל' : עבדה
 נאחפס"

בבא מציעא

היום מצוה לכוונת שיתן כל אחד מאנשי התורה
השקל מוכן למה שצוה ומעלה בין כל בין עשיר
ככל שנה לך הכתוב והיו מצותי הכנה כלמה אחת
שכמו קדש ומשם הו' מוציאין לקנות תמידן וחוספין
וכל קדושת צבור ועי' בהם : והמסית תסקל ^{בשדה}
יבתיב כי יסתך אחרך וכו' כי פירוש קדושתו וכו' ואמר
לעקרה לא תהיה כל לעגד אלהים אחרים ^{דל' במס' שם}
וחולם ועד זמנם כאלו הקדושים : לבלתי יזמנם
להיבא אדריהם

וחולם וכתב כי יקום בקיבוץ עבא או חולם חמור
וכו' והעבא ההוא אדם עם רחמים שהוא יומת וכו' ^{ההם}
ועי' זמנם שצמנונו לעשות לעולם אשר בשדה שקר
כפי מה שכתבנו להזיק בענינם לאשר בשדה עליון
כמותן הן במעלות הן במתקן בדרכי כיוקו של
אחר באם לענות בו פרה וכו' ועשיתם לו כאשר זמם
לעשות לחמו : לבלתי יזמנם וכו' חוזר אל החולם
שיחיהו לבלתי יזמנם להיבא אדריהם ואין הן
לשאת עמי חולם חולם חולם ^{למאנים כנגדא}
ובכרשית תלביע : המוציא אדם דע' ואיש זכ
י' צדע' בהזות ענההם

ובכרשית תלביע וכו' למין נקמה כמו כפרות כרשית
בישראל והק' צריך להקום ממוציא אדם דע' אגף טי' ^{הם}
איש פשה וכו' ואם לא שפלת יכב' ומוציא ענה אדם
דע' וכו' יסמו אודי' כל שמתקין אודי' כל מלוקן ארבע'

בבא בתרא

~~כאן נראה שיש לכתוב~~
~~הוא שיש לכתוב~~
~~על שיש לכתוב~~
~~והוא שיש לכתוב~~
~~הוא שיש לכתוב~~
 בהיות שיש להם חלקים עליונים וקטנים

וכן יראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 ויאלו בארבע

וכן יראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 או שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 או שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 או שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 או שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 או שיש להם חלקים עליונים וקטנים

ויאלו בחמשה חלקים עליונים וקטנים

ויאלו בחמשה חלקים עליונים וקטנים
 דברים אלה נראים שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 כוונתו שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 וכן נראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 וכן נראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 וכן נראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים
 וכן נראה שיש להם חלקים עליונים וקטנים

בא"ר ט"ז

בבין אמר

המכסה ליתן עמי למטה ולמטה ~~למטה~~ האומר
בזמנו לאן יבנה לבנות למטה ולמטה "

והקטנה תאקה למען תנקה ועשית חשקה
לדמור מבחונים "

והם זה תאקה שבעונו להבא האם ~~האם~~ אקט
לה בעלך אל הכהן שיעשה לה במשפט הסתור ~~לך~~

עליה ~~לך~~ כולת כולך כי תעשה אמת וכל וכל
האם את אמתו אל הסוף והקטנה את האם וכל למען

תנקה לכתוב לך ~~לך~~ ועשית חשקה
זהו לכתוב כי תכנה בית חדש ועשית חשקה לך

אם לא שמת
האם וכל

ועתה וכל
קדש וכל

דלל אה
היה עתה

בביתך

~~לך~~ ואזול לכלל חשקה זו להפיר
העלום והמכאולם חמאכו פניו כען כלב יעלה

דעש וכן ככלל זה לבנות לתקן כל היתול וכל ער
איהיה קדוש לבוא תקנה חמנו לכתוב ולא תשיך דמי

בביתך ולקח קלמך המאורר להפיר מבחונים סבת
דכנס דכנס וזה שהזכיר הטהור לנגד חסר הטהור

כהוה "
וחתן כל שנתו ייהי נקי לביתו ויאחר מאמתו
ולא יעבור דכרם "

וחתן כל שנתו וכל לכתוב כי יקח איש אשה חסדה עז
יבא לבבא ולא יעקר עליו לבד דכב נקי ייהיה לבית

אנה אחת ~~לך~~ ואזול אכל האנה כלה אינו יצא
למלחמה ואף לא חמור מים ומזון לחמו אהם כמתחלה

ולא יעקר עליו אם רשע אנה לא יבא כבא ולא יעקר
עליו

6

עליו לבד וכל פלו' לא יבדני המלחמה ולא יבדני העיר
וזכו אפנים המאורר ולא יעברו דברים דקיינו אום דבר
מצד העיר "

וישקיד רמה' מאוח מלחמה . לבד תפוג חיתה'
לבד הנחשים "

וישקיד רמה וכו' מצות עשה למאוח סקן אחד באמן
המאחה ולמנותו לקיות מורכב עם העם כענין
מלחמה למוקם כרכה תורה וקבעות אחתית וזהו
באחונם כה' נאל' "לאו סקן האנשים וזה הכין סקן
מאוח מלחמה ככתיב ויהי כדרכם אל המלחמה
ועתה הכין דרכי אל העם מי האיש אשר יעט וכו' ויש
קחא היור ורך הלבב יקראוב לביתו כה' את יום
אל לבב אחיו כלבו וזה המאורר לבתי יתגן חמה
לבד הנחשים לל' חטפים מלחמה "

אלה מצותי . ואלה חקותי . ואלה תורותי . תמימים
ויאמרו "

אלה מצותי הם דברים אשכנזי שאלו נאמרו הק' הורו
שאלו נאמרו באהבת ה' עם ומחנות עמים וכו' אל כהם .
ואלה חקותי הם דברים אשכנזי שאלו נאמרו חתום
ושלם עושה ואשרי המאנית . ואלה תורותי שנים
תורה אכתיב ושכנע פה . תמימים דברים ככתיב
שקם תודע ה' תמימה מאבת עבא וכו' לקור ה' יאמרו
וכו' אשכנעית הקינה הם תיאדות האדם ומאורר

חוקי נהלמות לאן ודרכי "

תורה

באור ח"ג

תמינה מהיר ותספנה יקיר והמזהיר יזהיר
כזוהר המאורה

תמינה מהיר המצננת הם סם חיים למי שהוא מהיר
וקצת בהם ולמי שהוא יקיר ומתנאה ואינו עשה חסד
הם סם מות יסלו אותן מן העולם והמזהיר יזהיר כלל
המזהיר את העם להרהרם ברוח הרעות האלה
יזהיר כזוהר הדקיע וכזוהר המאורה שמש ודרך
וכוכבים שהם המאורה בעולם

לגמור יקרב בשמרום שקב רכ ובאור
העשב ישרם מכתבים

ולגמור יקרב וכו' כל כמו שהמזהיר ישרם טוב
בעמלונם אל המזהיר יקרב שקב רכ בשם
ירב בשמרו אותם ובאור העשב כל אותי אור העשב
שהוא ענין עמלונם ישרם בראיתו כו' כתינו לביקום
ישרם ומת היא העלמה האחרונה שהאדם חקיק
כמו שנת' אור זרוע לביקום

תמינו מצוד עשה בעצרת כור לחמה
ולכל לראש הולך חתום

תלמי

דמה זה הענין חס שמו האמת להיחזק כהרר אברהם
 וביאור למה חתונה של שני נאמרים
 לפי אחרים האמנות הרבות על כפי צרכי הדקיע
 תעם על חתונה האמנות במנות לתעבית אמת מיל
 ולא תפא נאמר חתון לבב וזוה וכו' אלא היה כפי האמת
 כדן זה במחור חתון לבב וזוה לפי אמת תמונה חתון
 בענין זה אפי' היה חתון לבב ואיתכן לבב אהם כמים
 הקדוה ואם לא חזא חלה חתונה לחתונה הלא חתון לבב
 ואיתנה כי איתכן איתנה כל אחר כחם חתנה אהה כי אחר
 שתכלי אהה עבד וראית חס אברהם נביאן קולו להחית
 ולגור דבי הרבין וחברות אלו שב כמים כי הוא קיי
 כרציו ומתק על הבק' ואמר יבאנה מי אצונו סין על
 כי החתונה לפר' אשן על חס תמונה ואמת חסו
 הכתוב על זה הענין

ולא תביא למנה	מחיר כלב וזוה
לבית נוקם וקנא	ושעוויים אטורים
וממלת ישניהם	תהי מתיר בעיהם
ואם תהפוך סתים	להקדמה טהורים
כחן זונה במר	והכלב בשם

יהיה קרבן כשעור כמו קרבן שחורים
 ואחרי לא תפא חתנה וכו' כמא' הכתוב לא תביא איתנה חתונה
 וחתון לבב איתכן כמה שאמר איתנות קזונה
 כעטתה והחית הוא חתי אומר כמו תמאד שמך פלא הון
 ולא נכסת במחורכם ואמר לבית נוקם וקנא אפי' חן עבד
 והקדיח אלו שיקום אצות חתונה אהה חל קנא ועקף כגון
 אחר הלבב כמלא לקחה חזונה עלה כחיתנה והכחוס

לקרבן

לקרבן ואומר ואעיים מקורם כלו שאם חבב את אדם העולם
 בקמחם אמתן הקמחים מקורם לעמנות שכן אמר הכתוב
 תועבת ה' גם אשה ורדף את תורה אשה אלא אע"פ
 וגם לרבית בשנים אחרת ואמלת אשה כל שקל ורובן
 כשם לקרבן שכן אמר הכתוב אשה ולא ארבעה ואמר
 ואם תפטר סודותיו או כגון זונה במבט וכו' לפי שאמר
 הכתוב לא תביא אתה זונה ומזיר כלב אלא גם אדם
 יסונה הא לא ידע כפיך ויחלוף כגון אמת כלב
 ומזיר אשה גם מקורם לקרבן ופי' ש'ל מזיר זונה כגון
 כפר אשה למבטו לשמה כגון נאמת כלב כגון אמת
 למעלה ומזיר לו תפן כלבן אצל וקול מעלה זה בארבע
 אלו העולם הם מותרים לקרבן עב' משרב העולם

ג' ד' ה'

מצות לא תעשה

ככל שהיא חמשה וזרקו לא אכסה במצות

לא תעשה ואובד לשמים "

כל מה דחמה כחמשה כל שפ' תלגון וכתיב וכו

אם כל בעיר יחפון וזרקו האזקם שבעה עשר

כחפון לא חמשה לא חמשה שבע קרמנו וכל המצות

באזרחים לא ראה היתה לעת ארץ לאבך דחמשה

ענה ופנת ואבד חמשה המצות בלשונות האדם

לרוב כחפון על כי שם דרשה וכתב לך ה' קיים "

כחפון באמונה בעדות האלה ובחל רעה

בחקר נהרהם

כחפון באמונה אלו המצות כי דחמשה המצות ששקל

עונת האלה כחפון ששקל ה' האלה חמשה עשר

ובחל רעה וכו' לא חמשה לא חמשה חמשה כחפון

רעה ששקל חמשה חמשה חמשה

קיים חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

באלה האדם

קיים חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה

באלה

לכבוד
א' שש
ב' שש

ביאור מלת

כמו כן בבעה אמרו יא' טעם וטעם טאן חקם
וקח לב אחד עני כתיב א' כנגד טעם וא' כנגד
טעם

כא' נא לקראתי • אחותי העיני • ואמנע תודתי •
לקחי חופים

לא נא לקראתי בדכתיב וינא חסה את געי לקראתי
סללים וה' קולו נש' אהתי דעית סמו אסא כתיב

המים וכן טאן און' להען אחי געט ואמר לה' סקרה
את שאלע תרחקו ותקח מופרז קצורוס

חאקתיך ואורכי • פהתיך מלתי • במוקדתי ודב' חרתי
ברוס ומקוס

חאקתיך ואורכי כעמה לה' חמה להוציא לקראתי חרתי
סלתי חרתי כי נא כחם סלל סאמנות סדכתיב

ועתה אי שמוע תשמעו כדל' וס' וס' חסל סעלה
סכל סעלה וכל' וס' חסל סעלה סעלה וס' וס' חסל סעלה

קדוש • פהתיך חלתי סמתי • כי כן אמר לה' חסל סעלה
לחיתי אמר סמתי סעלה (אמא) חסל • על גבול

כעתי וכו' • כחן תורי וסל' סעלה סעלה סעלה סעלה
וכעתי כים וסל' סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה

אנ' סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה
סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה סעלה

ככאתי נכבה • כאלך אכבה • וקול חנה זר טאן
חלתי על הקים

ככאתי

כבוד חלוקה

שאלותינו. ולא ימותו אבות וכו' דכתיב לא ימותו אבות על
 בנים ובנים לא ימותו על אבות והיא חכמה שלא ימותו
 אבות בעצרת בעם ולא בעם סגודת אבות כמו שכתבנו קודם
 ולא תאמרו דבר: טבא סקר חורב - ולא סכנה אחת
 ממינים בעולם"

ולא תאמרו דבר נבוא וכו' דכתיב כי יקם כבודך נבוא
 וכו' לא מרי נגדו אמה אלהים אחרים וכו' לא תשבעו אף
 דבר הנבוא סגור וכו' וזו חכמה שלא נאמרו נבואות
 ותנבא בעם פני סגור שלא נאמרו ומהקדמו על אבות
 ונזכרת שבת על נבואתו כמו אלו טעמים שכתבנו
 בעם נבית אכל שחטתו לך דרכו כמו אלא יבבל
 טעם ואם ואם ידעם ברעונו ט"ס כו' הטעם קדמו
 שם יתנו הקדמו והוא לשון כחוק כחוק וסגור
 סגור וכו' וזאת על דעתה האמורה בקדמו טעם קדמו
 חזק: ולא תהיה אחת ממינים בעולם לשון שחור
 וסגורית לשון אדם בעג לא ידע והיא חכמה שלא
 לבעות אמן לרוב חיות ולא לחוב אמתו כבוד דבר
 ועין חיות הוא שחיות אחר מאלו לבעות לבע
 עין כגון סגורית לבעות עין וסגורית לא סגור
 אחים לבעות ולא סגורית כבוד סגורית ועל זה
 טעם כי יתקן אחר וכו' כמותי לאמר לבעו ובעות
 אלהים אחרים וכו' לא יתנה לו ולא קדמו אלו וכו' כדמו
 תבין וכו' "

ועבר לא תסגור. ולעם לא תכיר. ועל פה לא
 תכיר. אם אלהים אחרים" ועבר

באור מלת

ועבד לא תעביד דכתיב לא תעביד עבדא אדוניו וכו'
ועבדא לא תעביד עבדא שכעבר שכחה מוחץ לארץ
לאי' דכתיב מרוב שנתעבנו אלה להביכו לאדונו
ואפי' אדוני ישראל לא נשיבון אלה אלה נאחד אחונו
ועתה כדקדו חוב על עמנו ועתה לא נע חירות
אלא נשיבון לעבדיה כשני עמי עבדו כעבד כעבד
דמאריה דעבדות לעבד דה' עבד ארץ אמר ס' אלהינו
דוכא אדונו: ופ' לא תבדו כתיב לא תבדו פ' ס' אדונו
דכ' אדונו למחנה למחנה דייש אלה אמר ס' אדונו
טוב לא עבד אמריכו כין עבד דאז אדונו כין כין לא
עבדא דדיב את דכא' ודכ' את דדיב ואלא כעבד דאז
דעב אלה לא אדונו ידע: ועל פה לא תוכיחו וכו' דכתיב
ואי אלהי ארץ לא עבדו לא שנת על כך ומדו' אלה
אזכר אלהי אדונו אדונו כ' אלהי אלהי אדונו עבד
אלהי עבד אדונו כ' אלהי אדונו עבד
דכתיב לא תעבדו: ועל דם לא תעבדו: והמדרש
למור אדונו אדונו
וכתיב לא תעבד כתיב פ' אלהי אדונו תאדונו כתיב
תעבדו כתיב עבד עליה וכו' וכי אדונו אלהי אדונו
כתיב עבד אדונו עבד אדונו עבד אדונו עבד אדונו
אלא אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו
אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו אדונו
דך כתיב לא ידע כין אדונו כין אדונו כין אדונו
תעבדו כתיב לא ידע כין אדונו כין אדונו כין אדונו
לא

באור מלתי

לא תעמוד דברי לא תעמוד על דם נעך והוא חזרה אל
 כמעט מלפניו נשא משהאל באיחורו כפכת מיתר
 והפסד דמים לא יכלת להפיל באום צר כגון עובד כ
 כהרד ובימיו או למען באים עליו ועל כלל דול באהרד זו
 אלא לבבות פדות כח אלא חכר חכרן חכרן ועוד אחרי
 לו חכר לבנות אחר חכרו להדנו באותה חייב נשאלו כפכפ
 אלא לא תעמוד על דם נעך וכן אהרן לרואי אש כיון
 סמלתי ורלמות ברלית אר חכרו אי כובש אחים או
 אמונע עכשו להרליתו כמקום ארין אש נגול חתון קר
 עבר על לא זק ללא תעמוד על דם נעך : והחל למוד
 כלומר מעט עכר להיות למוד להכע אקשת ארין ים
 והוא חק אש לא תחכע כשול ארין וזכור לול אזה
 כפכפ יקח על אקשת כיון ועיני אשכסם על דבר
 אלקים כגון אהרן מלתי קיום והוא לא אכל או אקשת
 אכל ועבר על אקשת לא אכל בארץ סוף אקשת
 נכור חוק על דם : ולא תשא שטרל ומנאך תחדל
 לרבות בחוקים "

נכור חוק על דם נשא נכר על דם ארתי ונכר אשכסם
 חוקי אלא על דם ארתי ונכר אשכסם ונכר אשכסם
 לא תשא שטרל ונכר אשכסם ונכר אשכסם
 לא תאמר שני האזנה ונכר אשכסם ונכר אשכסם
 ונכר אשכסם ונכר אשכסם ונכר אשכסם
 חתול נכר אשכסם ונכר אשכסם ונכר אשכסם
 חתן חכר וזכר אהרן אלא להוות לש' ככתיב לרנן שן אחרי - ולא
 כחוקים כלולו חתונה ששם כחוקים
 נחלות לא תנא - אחרון לן כה תאמר - ודין יתם
 חלוקה

ביאור הלכות

כבוד אבות ואמהות או איזה עבירה או איזה פלאות או איזה
 חלק מהנהגות שיש בהם חכמה ורחמים וכו' וכן כל
 מה שכתבנו עליו או מה שכתבו אבותינו וכו' וכל
 מה שכתבו אבותינו וכו' וכל מה שכתבו אבותינו וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

*הקפידו אע"פ
 ש' אידול עבודתו
 לא ע"ד שבאוק
 כב' אע"פ אע"פ
 לקנות וקנינה
 האלה וקנינה
 י"ג"א

לא עשה לעשותו לכתוב לא עשה על כבודו בזה
 כבודו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 לא עשה על כבודו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 כבודו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ אע"פ

כי אור חילת

אבני שלמים דסתיב וכבר וכן יתקן שיהיה כח
 יצונוהו פירוש וזהו שיהיה כח שלמים וזהו
 תפוזן פירוש על זהו וזהו שיהיה כח שלמים
 וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 לבי יום אלל וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 אכילתו של פירוש וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 שלמים כל שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 אכילתו של פירוש וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 יתקן וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 אכילתו של פירוש וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 אכילתו של פירוש וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים
 וזהו שיהיה כח שלמים וזהו שיהיה כח שלמים

וכי יבאר וכו' פירוש וזהו שיהיה כח שלמים
 יתקן

במנוח חלתי

כח • ובעצת כתר ואת אלה תאקטו מן המון את הנער
מת הצעק וכו' • אמר כח ככה כלומר במידתו ככל
מימיו אמר כח ככה הם אפואם ונאמר למען למעלה
שט אלה אפואם לבסוף לא נאמר למעלה למעלה אחרים
ועינים שלות מלפנים הם כרובי דלל כחם חלוקי אט
עליות שכל עוף שיש כחול כ' מימיו אלה שיש לו אצבע
ינים חלק קרקובן נחל כדוע איתו לחין קטנות
ומתקד "

אחוסכו לא יקרב • להקרב שיגור • כעבן או
זכר • ולמחיס או עורם "

ומה כח לא יקרב חוקים לבין כח ממש שלא יהיה חקוב
אשר לה' כדכתיב כי כל אדם אשר יזכר חוס לא יקרב
להקרב להם אלא כלומר לא יקרב לעבדו כי כל עבד
מחל ידו להם כדכתיב חקיות מלוי זה עבדנו קדם
כמו שחבר דמנוח אחיו איש עור לא שמו וכו' ירו
עבן או דק וכו' או נכ וכו' ופרום עבן עבדי עני
שענו אמר וסוב ונכר היא חזוית מין שחן ירוב
מחבט וקרבן כפינה ספי קורה • פי עבד כל
קרבן העבד חלוקי וכלו ש למעלה "

ומיד כן עבד • לא תקרב אשכר כל קרבן מלפני
אשר יקחו אשכור להקרב קרבן כח מלפני
מיד קנים עבד ומיד כן עבד לא תקרב אף להם אשכר
חלל אלה לעיל מעלה קרבן כדכתיב כבעל חלוקי
וכא כדכתיב להקריבו שלא נאמר אחר שגור

ביאור מלת

ענין עקב כענין כעל מוס לבן טאחר ומיד כן עבר לא תהיה
לחם אגביה מכל אלה ונתן הכתוב ענין כי תאמץ פנים
פנים כחם לא ידעו לכם אכל תדמים תהיה פנים כחאזל
איש איש לפנות בניו מעוררם ערה ונדלק כי ארזא
ומקלטן איש מכם ולא יעבדו איש קנא באיש בעבר
אלהם שאסור שיעבד לפניהם אלא לא תעבד כעבד
אורך וכל הקדמים בהם אזה אסור לעבד כפי עורה
כפי תהבותם פניות לכל הקדמים בלמדם מן הכבוד
ולא תעלה לרצון ככל מקום חיצון ולא רצונו
כבוד חיצון כחאקה העולם
ולא תעלה לרצונו אחרים לעלה קדמים כחיון כל חוץ
לעורה אלא יבא לך פן תעלה עליון בגל מקום
אשר תראה לפי אהיה עלה כלך כי איש כחיון אחר
יבחר ה' את עמו שאלותך ואחריו לא יבחר אלה עלות
אשר קדמים חוץ תה' ואלו קדמה כל אדם אהב חוץ
ולא תנוז כעבד אלא רצונו ולא תנוז כעבד אחר ועל
אשר הקדמים לעולם מן הכבוד באהבה וסכנותיה
כעבדות כחאקה רעום פירש הקדמים ולא קדמים
זה חאמר פיה אפי' חסותנים חאמר שאלו כחוקיה
ובאילו לענין טוהר לבשמה שאלו לענין כחוקיה
קדום שחיה כח שחיה טוהר לבשמה כח קיון קדמים
לחיון חוסן קדום נחיה וסכנותיו כעבד קדמים אע"פ
מן כחאקה על "
ולא תמיר כחאקה מקודמת חתונה אלא תאכל
תבונה טמאים עם זרם "
ולא

כיאור מלכות

אמר קוץ הנהגות לאדם אשר עלם בארבעה אותות עליו
לפני המקדש ומחיר כלב הוא להחליף את כלב
אזרחים לפני המקדש ולא תתן להם באגרות
אשר עשו כי הן תחת פניה אשתם אלה הן השוערים
וכתיב לה יצק עליהם ארון ולא יתן עליהם לבונה ולעצבו
ליל סעודת לב סבא יתחת קדוה וקדש אהל' אהל'
עבדים גלגלים ואו פירוש מהרש"ם
ולא תקרב לרמיה - כהמון שלמה - ואלה
תאמר קדוה' וצדק צדקה
ולא תקרב לרמיה אהרן ולא לתשובה כהמון שלמה
אשר יתן אלה אלה כהנים שלמה כהנים כהנים
על סבא אהל' וקדוה כהנים כהנים כהנים
כחמור חייב כהנים אהל' ואלה הן חמור על אהל'
כחמור חייב כהנים אהל' ואלה הן חמור על אהל'
ולא תאמר קדוה אהרן אהל' אהל' אהל' אהל'
אשר על אהל' תאמר קדוה כהנים אהל' אהל' אהל'
לאו זה השם אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
ולא זה השם אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
כדוריה כהנים אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
להתקדש אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
אשר לא אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
עלם אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
לב אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'
ולא נזקו וקדוה אהל' אהל' אהל' אהל'
אהל' אהל' אהל' אהל' אהל'

במחור חלתי

מכרתי את עמי ופכרתי לא ירמו אמת וקאם
למנו אבאנו על חת חמא שריען ייב על כר
שרמה ושרמה כלא יח' בוס' חכות ואם תכבאר
אשרמה ונדרה פשו חתהיא "
קטורת לא תרקה . ועיך תרקה . וטעך לא
תרקה . נוצח' חתהיא "

קטורת לא תרקה חתהיא אלא לנאות קטורת כחמות
קטורת אטעך חתהיא איהיה רוכבת על עיך
אח' קטורת ים יתכין לקעיר עמנו כה אה' נקמת
אשר קטורת כחמותה כלומר כמטן חתהיא לא
קטור לבם וכתוב אה' אשר יעם חתהיא להחן כה
כל' שיתבין כחמותה להקעיר עמנו וברית חתהיא
ועיך תרקה כל פקח עיך והוסר אלא תרקה כופר
לגמ' וואם כרכיב ולא תרקה כופר לגמ' וואם אשר
הוא רשע לחות כי חת יחית והיא חתהיא אלא יעור
החן כחמותן ואי' כל חמותן כחמותן לגמ' עמנו אלא
החן אלא חות יומת וחתהיא לול אה' רשע עמנו
החן לעמנו ואמר לקין אה' חותל על חמו ואיקחו
לחמו כופר ח'ן רשע לקח חטב ולא לעמנו ככל
חמותן כחמותן אלא חות כחמות האל עמנו וכתוב
חכה אה' חות חות יומת "

אמור חן חתהיא . רכר עד הנאה . וחלתי לא
יקרה . כפיך חתהיא "

אמור חן חתהיא כל חן חתהיא חתהיא עד הנאה חתהיא
על חן לא יחלו חתהיא את עד הנאה חתהיא חתהיא
יקר

באור הלכות

כך יעקב כבוד הגאון והוא על ק לא יחלו לא נאמר
 על דרך פירוש בן משה אומר חב זה באר
 בזמנים הבגים מלאכה אותה הבר אלא להזכיר דמית
 שאש לא יחלבו ונקרא נר הגאון לפון קצתה חלון
 נשתה נקרות לפי אגדה מוזקאזו ועלה וחזרת
 לא יקרה אז הדין מלא נוציא שבר עבר חכמת
 ביהם הקנות כשיצא בן מוחן לפון שאש אבר
 עבדקהו חסוננו על כל פנים אע" וז תאלמנו
 חכמי מעמד לא נחלמו הקים העק תעק ל וכו'
 לא יקרה כשיער בשלחך איתו חכמי מעמד וכו' ב
 כשער תרי בל' אתה'ה החלה קזאת בן עטר ותבא
 והוא עלה כב' ממש א"א סה חסונן מוחן ודע יתבי
 דכופר להך הכתוב לזכרם קני' א"א חסונן כ"ס" יכ"ז
 וחק איתו ואת ב"ו . כלבך תלפנו . ובך לא
 תתנו . למולך אכורס"

וחק איתו ואת ב"ו אחרת שלא נחמוה בהמה וכו'
 ב"ו אחר ב"ו בקרמי ב"ו בחולין א"א נאור וזה
 איתו ואת ב"ו לא תשעו ב"ו אחר וכל דקה החאר
 להזכרת איתו ואת ב"ו חק חשוי דתין בל' ל"ו ע
 שמהן האומר על הן אצור ישעו חמולך וכו' מלחמין
 אותו ואמרו בגמ' העני מלטי אעשה מלכיסו א
 דק"ה דחמים ואעין אלא ניינות ואיתמר עלה בחמשי
 התי' וזל נאלץ מלחמין (ע"ו איתו ואת ב"ו ל"ז
 תשעו ב"ו אחר) ע"ו ב"ו יצא א"א ב"ו לא"ז
 חמולך בשלחך כך ה"וון חממי' בארעא תורפז

במאור חלתי

או כחלא יתקו וית כרה לא תבמון כיום חקד לא ימות
 עבדן פקם עשאים מצותנו של ה' ב'ה' החמים ואין
 אלה נשירות עב' וכן אמרו ל' במלוקם אחר מה א' סבת
 לו להקלה בין סוקט מן הצורר לבאיש מן הערף
 הא לא יתקו המצות אלה לברא כן את המבוק אש'
 כל אצלת אלה לברכה ומעט קה המאורד לאתו
 ואת בנו חק כל' לאעט' אמן המסביר יתה אהר'ה
 מעטפ החלטות אינו אלה חק ונידת מלק עלינו הודע
 אצתנו עברנו ואמרו חזותנו וחוקותנו וכן לא
 תהבו וכו' אהרה אלה יתקו ק'ת חבנינו לעבדום
 לטע עז אהיו עשאים קניס בזמן חת אהיה אמה
 חולק אש' ומזרעך לא תתן להעביר לחלק ועבד
 האהרה במלוקם אחר לכתב לא יחלא כן העביר
 בנו וכתו באם וכו' ואה' עקרתה שחומר אהב בנו
 לבחוקם ושמים אתי לחזרות גדולת ומעבדן את
 דכן כרגלו בין אתי לחזרות האם כן פרש' סביר
 התורה ומס אסתב ומעבדן אתי הכן כרגלו עאה
 דעם הוא וכל ומעבדן לאון יחיד אהב הא אהיה
 מעבדו כרגל' אהם וכל ומזרעך לא תקו ו ה' אה
 חסידתו לבחוקם להעביר לחלק וז העבד האב
 עכל ה' כרה אהב הוא המעביר וכן פרש' פסן
 עב לא יחא כן מעביר כו באם וכל היא עבדית
 האו'ק עאה לחזות אס חסן וחסן ומעבדו בין
 שתי'ם עכל וכן איתא כיוס למי יעזו ח'ב עד
 שחמקנו לבחוקם ויעלו ויעבדו וזעט הוחכם
 על אלה ה' אורכ' אלה העבדו ה'ם לעבדו לבר

בין

באור הלכות

בין שתי תורות האם והדומין זכרתי אהיה מעבירו
כללית האם עד שנאמרת וזאת וכזה נראה קצת
דעת המאור אכתב למועך אכזרים כי אמתאכזרים
על פניהם ואורחם אחרים כלום ואיתה לא עשה
כמעשה"ם

וכל מלאכה להקנות בשבתות לרבות ומקראי
חלות ומקראי כבודים

וכל מלאכה להקנות כל איקנה דעתו מכל מלאכה שנה
לעשותה כשבת אלא יוסי השביעי אשת לה אחרך
לא תעשה כל מלאכה וכו' כפי אהיה לבניי העסקין
לכבוד היום לקבוע בעסקותינו אלוות חידוש העולם
שהיא חבל המושכת כל יסודי הדת בשבתות
לרבות כללית אף תורה הארץ את שבתותיה ומקראי
חלות אזהרה אלא עשה מלאכה כיום ראשון סדר
הנ' הפסח שזמן קדמיות אלא כיום הראשון מקרא
קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ואחר
הכתוב כל מלאכת עבודה ולא אחרי כל מלאכה לך
שבת מוכל עמל בתינו לעשות כיום טוב כולו שכל
בביתך בחקוקים אחר כך אשר יחל לבד עמל הוי"ו
לכבוד יעשה לכם לבן פלא כן כל מלאכת עבודה לא
תעשו כל מלאכה לאורך אכל עמל לא תעשו ואחר
ומקראי חלות כללית וכלל ע"י השביעי ע"י
פסח אהא חסור כעשיית מלאכה אלא כיום השביעי
מקראי קודש כל מלאכת עבודה לא תעשו ומקראי
ביתרם אזהרה אלא לעשות מלאכה כחך העשיות
שבת

כפאור הלל

איהו קדו יום הבקעה על אס אתו קלום אס
 לא אונם להחית חטום הבאים מן חרש קסטני
 ונראתי כעש קום הזה חקרא קדום היה לשל
 ומקרא זכרון לזקן ולבארון וחקרא קדון
 ומקרא כטום

וזקרא זכרון חזקה של לעשות חלום כום חום
 דענה שבו יום זכרון חזקו וום דקין זכרון
 ביה זכרון תועה חקרא קדום כל חלואת עקרה
 לא תעשו וחקרא קדון לאן רעה ופחית זום יום
 לאמן ופחית של חן קסטות אס ית רעה ופחית
 אלו אפחית אנתככו שחזקו וקווי כחלואה
 ככרוב כחואת עש יום לחום קסטו חן קסטת
 של כווי הלאמן חקרא קדום כל חלואת עקרה לא
 תעשו וכום קסטו חקרא קדום היה לשל וכל
 חלואת עקרה לא תעשו ומקרא כטום חקרה של
 לעשות חלואה כווי אע' אך כעמוד לחזקת אכיש
 הוד יום כטום הוא וכל חלואה לא תעשו כעש
 היום הזה כווי כטום הוא וכל

ועם לא תעבור כלל אאתך חבור ותעור
 לא יעבור על ראש יזרם

ועם לא תעבור חזקה של לשכוד עש סכר
 עשות דלמח אע' ועם לא תעבור כלל אאתך חבור פי מן
 חטום חלואה ופחית ופחית חקרא קדום חקרא קדום חקרא קדום
 את כום כחתן אלתו חקרא קדום חקרא קדום חקרא קדום
 עקר חזקה של יעלה קדום אע' חקרא קדום חקרא קדום
 נזירותו

כאור מלכות

קיימתו אלא כל ימי נזרו תעור לא יעבר על ראש
ולא יצא מפיו להעמא לאבו ולחורו ולחורו

יתר האהים

ולא יצא מפיו אל נזיר להעמא לאבו אלא כל ימי
קיימו לה על עמא מת לא יצא לאבו ולחמו לחמו
ולחמו לא יעמא לסכמותם וכו' ואמרו זל הנזיר
למנו נזיר עמו איהיה מעמא למתים אין תנאו כלא
לפ אהתנה על מה אכתוב כתיבה דקל תנאו כלא

יתר האהים זל שאר תוכים

ולא יתה יין לחבלות עין ולא חומץ יין

יתר הדברים

ולא ישתה יין אהיה אלא ישתה הנזיר יין אלא מין

ושב יזיר ויזנוהו למחך חרות ושדק עין לחבלות עין
קבלא דקרא עין חבלת עינים סדין ולא חומץ יין
אע"פ חומץ יין וחומץ אבר לא ישתה ותרגומוהו
דחמד חרות וחל דחמד שדק לא ישתה ייתר
הדברים זל שאר דברים דכתיב בקרא על מאברת
עמבוס לא ישתה ועמבוס לחים ודברים לא יחבל
מחר צמים ועד זל לא יחבל

וכתובת קעקע כגון לא תקע וקמקלל

וקע יובל סדרים

וכתובת קעקע אחרים אלא ככתוב כבאנו ככתובת

קעקע אע"פ וכתובת קעקע לא תתנו כבארכם

וקעין דא באו שעשים סדי אמתא לים סתתים

כבארכם כתוב מחוקה ותקע שאינו למחיה לעולם

ואין קיחוק אלא ככתוב בקרא ואם ברוי אורכת

באור הלכות

או באור צבועות הדמואים כדליתא כחם' חבורת.
 בגוף לא תרדק אלא יקע וינאוסהוט שבשטם.
 ודמקלא אתה' יקע צדק למעלה על סעף חלמון ו
 וירקע אחים וקיא וצוות עשה לפי דכתיב ותלדתי
 אותי על עץ ומצות לא תעשה היא אלא נבאח אות
 לבן על העץ ענף לא תען בעלת על עץ כקטר
 תקבלנו ביום הקול וכו' ויש המאמר וכל לקדים
 לך אלא לן בעלת על העץ אלא יכלנו לקבלי דרכת לא תען
 ומקרה כעצמה במחמד השאה וצורך לך בעלת של

יראה כי שנות דכים
 ומקרה כעצמה וכו' חזקה אלא לכתב גוס עמוד
 למחנה לגיה שכלום לחנות קר ככית כמו אע"ל
 כי יהיה כך איש אשר לא יהיה עקרי מקרה למה
 ויש אף למחנה למחנה לא יכח אף תוך המחנה
 ואמרו בספר ויש אף מחמד מחנה א חלות עשה
 לא יכח אף המחנה א חלות לא תעשה בלחמה לך

הרחוק איתו חלמון חזקה אלא לכתב גוס עמוד
 לא יחנה בד עבות דכים כדכתיב אלא יכח כד עבדו וקית
 דכתיב ויש אף מחמד מחנה לא יכח אף תוך המחנה
 ואמרו בספר ויש אף מחמד מחנה א חלות עשה
 לא יכח אף המחנה א חלות לא תעשה בלחמה לך

ואך לא תעני' להאים על סוכין וחק לך
 תעבוכן טאור אקרים

ונשך לא תעני' חזקה אלא טעמך במלאת רכית
 בין שלם וקמלה טמור אלא עשה להם ערכות
 ולא עשר אלהים ולא עבדות צדקה אע"ל שיש בו
 חזקת רכית כמו אע"ל אף סוף תלמי את עמי וכו'
 לא

באורי הלל

לא תביאון עם נשך ואמרו כ"ל אכלאו הזה נאמר
 על שנתעמקו בפעול כבון ערב ועדים וסופר
 ונ"ב באורר ועד לא תתכן כל לא יגד הענין
 על יך כביחך ערב או עד או סופר וכינש נשך
 רבתי שקא כנאכת טוש אגופך חקיה קמיה
 כרגלו פל ארס ואינו חבש ולפנים הוא חבאט
 ונצח עד קדקדו כך רבתי אינו מרעש ואינו ניכר
 עד שרביית עליה ותחפרו מוחך הרבה כך פירש
 כ"ב התורה ויקח לא תעשו כן וכו' אחר שהזכיר
 הכתוב לאכל ע"ו ולמחות אמה ולגרום ולמחותיה
 והבטתיה ט"ס ט"ס לא תעשו כן לה' אלהים ואמרו
 ז"ל שזהו אהרה למוח את האס ולגותך חכן אחת
 מן המכות או חן העולה כמו שהביא ר"ב כ"ב התורה
 ועיך לא תעשם כגרוים וזולתם ונ"ב
 תעשקו אלהים כהכלי הגברים"

ועיך לא תעשם כגרוים אוקרס אלא עגים שין
 מאכידות אחים ב"ת שיאל אבל נחה ונאכה
 אלו כמו שט"א לא תראה את שור אחיך או ארס
 שיו נחים וסתעלות חסם כלו כוכב שין כאלו
 אינו חאבו קסכ תמיכם לא חקך וכתיב וכן תעשה
 לבב אכידת אחיך וכו' לא תעבד לה תעלם ונולתם
 שהזכירו אלים נראה אחד חש' אע"פ על חמורו
 או כהנה אהדת חכוכר הקאא או ככוכב אהדת
 אלא להטחודיך ולתן חבל עגורו וצנים שמו
 כהלות ועגורו אס עד איתקן תאא פ"ב כהלתו
 כמו שט"א לא תראה את חמור אחיך או אכור טלתי

כדיך

כחמור תלמי

כדרך דקס תקיס עמו ואמרו כמשי לא תראה את
 חמור וכו' וזו תשובת לא תראה ולא תעשה אלהים
 שהזכירו שלא לעשות עמי לתי אשכבה כן לעמו
 כן לאותו ואמרו יסיה המצוה לעשותה כן אע"פ
 ואמר משה לא תעשו כעם ואלו ז' כמטר לא
 תעשו לחמור ולא אחים לכם
 וכמר לא תלבב כחור פאתים נחבב ולא
 תקעירו דבב תחום ואחרים
 ואמר לא תלבב כחור פאתים נחבב לך חמור ונבב
 עם פאתים והוא חמור שלא לבב כעם ^{לחמור} חמור
 ולפאתים וזה נקרא שמונו כמו אע"פ לא תלבב אע"פ
 אלא ולפאתים יחורו ונבבם חמוריה כחמוריה חמור אע"פ
 וכבר כלאים אע"פ לא יעלה עליך ואמרו ז"ל לבי
 אע"פ לא תלבב אע"פ אלא ופאתים יחורו לך
 לבב ע"י חמור ואע"פ פאתן ק"ל כעז חטין לרבות
 הלבבם ת"ל אע"פ דבר שהוא שבע עור וכו' ולא
 תקעירו דבב תחום נאמר שהזכירו שלא להקריב
 אזור ודבב ע"ה חמור אע"פ כי כל אזור וכל דבב
 לא תקעירו חמור אע"פ לה' ודבב הוא אם ק"ל לרוב
 די דוב וכן רב תחום שהוא פתם הרב של תורה
 וכן משה ידוע מן פליחת המעבדים וכן פ"ה
 כפי הדעה לכל חתוקת פה קוים דבב והוא אדר
 דק"ט דבב תחום דק"ט ל"ל שהוא פתם דבב של
 תורה
 ולא תעלו לחמור ולא תפכו לפניו כמזכיר
 פבמי חמור לפני עפרים

ביאור מלת

הקדמה

ולא תעלה לחמי שהוקדשו אל ^{למקדש} כמובח שהרב
 אבהי כל כי אי קמורת שבכל יום שאלו וקמיר עליו
 אהבן קמורת מלמס וכו' לא תעם עליו קמורת זכה
 ועלה ומחזה (פרסי ולא עלם ומחזה עלה פל
 כהנה ועט מחזה היא של מין לחס) ומך לא תחם
 עליו כמובח פגמי אשר לפי עתה כל שיהיה לפי
 הצרכים אשר על ארון העדות וכו' אשר לפי עתה
 הם כה הארון שאלו אט אהרן כמט עלמס
 ככל כוף לא תחמו וכמה לא תעשו ואלו לא
 תעמו כמסת המורים

ככל טל לא תחמו אוהרה שאלו לשכון כמך מלמס
 לעולם כלומר שאלו טלן לקבוע הדתנו במצבם אשר
 לא תפיל לאור כדרך הזה ער ^{ובמקדש מלמס}
^{למקדש} ~~למקדש~~ ^{למקדש} ~~למקדש~~ ^{למקדש} ~~למקדש~~
 כמלמס ארץ מלמס אשר שבתם כמס לא תעשו וכתיב
 וכמוקותיהם לא תלכו ואמרו ז"ל אלו נחומות שלהם
 דברי החקוקים להם כגון קדמי אמת ואמרי אמת
 דבי מאיר אמר אלו דברי האחרים אמתו חכמים ואלו
 לא תעמו וכתיב לא תעמו את ה' אל-הים ואלו
 אוהרה שאלו נחומות יוצר מלמי העבא המיסר
 אותנו והמלמד אותנו דברי המצובה אחר שנרע
 אמתת נבואתי כמבואת מרעה ואשר נבוא אמתת
 ופחשו לא תעמו נבואת ה' ועשאו שהודיע לכם על
 נבואתו על זה שתמסקו בהם כמסת המורים
 ז"ל

במאור חלתי

כל כח אגמיהו אבניכם דכתי' וישו אותי זה עשר פעמים
 נקראם מרעה מורה שגא' שלוש על השלום
 וחק לא יכאן . לכריו דכראו . וד"ס תמצאן . גאלום
 כגהרם "

ומה לא ילאו וסדכ אלם פעמים כשנה יתקם כל זמן
 את פה ה' אלכך וכו' ולא ילאו לפי דיקם אלם ככ"ה
 שלש מאה ואלה חטתה ודיא אזקרה אלם שגלה
 לבית הכחידה לרגל כלל קרבן אעגבאס . וד"ס
 תמצאן כלל בעקת קיום מצוה זו תמצאן חיים וגאלום
 ואמר כגהרם כדכתיב ה"ט נמנה אליה כגהר שלם " איש אק אר"כ
 וכדכתיב לא תשקצו . תחד חזקו אחריו . וקצר
 לא תמצאן . כי ה"תם גביס "

וכתיב ולא יחמוד
 כשלעתק לבאות
 את פה אלכך

וכתיב לא תשקצו וסדכ אל תשקצו אק נשאותם
 סכל המצד המוכך וכו' וכדכ דרמב"ם ז"ל שהולך
 אזקרה אלם לא קל ארץ הולם שהן כביות דקור
 האמות פמים וזה אלם תחד כק חבד קל
 המיוחד לרג עמא אין אל ככל דכס כלל כי מן
 אחד כקט עכמו הוא לעבדו וזה שאמר חז"ל
 שהמשה עקבו גותה כקדמא דאוחמא דעובד

מאוי אל תשקצו אק נשאותם אסמכתא בענין
 הוא וקצר אל תמצאן דכתיב וכו' לא ילאו וד"ס
 ד"סא גביית מלחון . כי ה"תם גביס אין זה סודוקין
 דעמי זה הוא על חטאת דכתיב כדכ"ב כמולש ז"ל
 וזהו ה"תם גביית מלחון . כי ה"תם גביס אין זה סודוקין
 דעמי זה הוא על חטאת דכתיב כדכ"ב כמולש ז"ל
 להויתק ולשור כך אק איתיה חטת כדתיב מאוי אכך
 אל

זכור מלכות

אל תאמר לחבך עבד. ואולי המאורר כיוון למד
שא' במקום אחר ועל לא סלמך (נהיינו) על כגולת
מחון וכבר אול ברובה מקומות הזרידה תורה על
הע מופט שמונדע) ואתם ידעם את נפש הע
(פירש' כמה קשה לו כאלו חיים אותו) כי נעים היים
כארץ מצרים הו רבגולת מחון עמי קיי קדל
הטעם כי נעים היים ואתי יודעם כמה קשה עבד
כאלו חיים אותו על כן אבד מאך ועל לא תלחץ פדונו
וכבר לא תחשו. מאד חקרו וודאו. וכבר
לא תחשו. כנאלחים סרם.

וכבר לא תחשו אוקרה של נבוא כמב אדוק
כיהנו וכל מקרא לאלתנו עלנו אע"ל לא תחשו
ואמרו אל שבחון סתוב מדבר וכחשה ו לא ככל
ולכן הזריד המאורר לדיים חקרו וודאו לער
האמת לא תיפו. וכבר לא תחשו אוקרה של לך
אחר נחשים אע"ל לא תחשו ואמרו חול פגון האומד
נבלה לתי מול נבל חקני מיה עבר נחש חמני
ואועל משחוקי וימע מופט כן לעשות אים מעשה
וכן כדון חס שיאמו סמוט עם הסכלים כיון אדוק
לכ פלע בתולת דים לא אנוח דיום או אום חקרה
כע יקאה כל המעשים האלו ויפא בהן הס ככל
לא זה לפי שעינים אלה הם דבר שנגען וקלות
נאורה ולעם קדוש אשר בו סוד ה' לא יאות להם
שיאש בדבר אקר ועור אהם סיכה לדוח הארס
לחמוות גמית ומתודתי הקדושה ולבוא מרשך
זק

באור מלתי

זה לבגדים נחמדה איהם בגל טובתן וזמנתן וכל
 אשר יקרא שמה דבר מקרב אלהים וזמנתן וזמנתן
 כולם וזמנתן וזמנתן כולם וזמנתן וזמנתן כולם
 פה כל כולם וזמנתן וזמנתן כולם וזמנתן וזמנתן כולם
 וזמנתן וזמנתן כולם וזמנתן וזמנתן כולם

וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

אין למקל בעל
 בחוב

וכן לא יקרא לבעל לא חסדו וגו' בחוב אלו
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

ואם לא
 מקל בעל
 רמזת בעל
 וכו'

ואם לא יקרא לבעל לא חסדו וגו' בחוב אלו
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

וכן לא יקרא לבעל לא חסדו וגו' בחוב אלו
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

וכן לא יקרא לבעל לא חסדו וגו' בחוב אלו
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

וכן לא יקרא לבעל לא חסדו וגו' בחוב אלו
 וזהו כל המעשה והעשה והעשה והעשה והעשה והעשה

כעל

כבוד מלכות

בענין הכבוד והכבוד לא יזאב אלא זכרון שמוא חשבה

אחיות ששם של שמוא רב אדם זכרון זה קראו מן

גדול מהתכבולה יחבר אליו חסדו יד עד

איננו לשם חסדו אלא שיהיה המזכיר לעיניו של

אלה כלן אדם חוץ מן דמכר באו לעשו תמיד

החשבה שיהיה שיקראו סגל ויש יתן לתו כבדו

כבוד לעיניו של אדם ואם יזאב זכרון וכן יזכרו

מכרת בארץ זרה וזכרון יזאבו מלך אדם חשבה

לעולם וזכרון לעיניו של אדם זכרון וזכרון מן

המעשים שיהיה קולו הוא אומר ויזכרו חסדו

עניו וזכרון מלך לא זכרון מעשי אלא זכרון

זה עבדו חסדו וזכרון מלך זכרון חסדו וזכרון

למעלה מלכות עשה זכרון כל המורה להזכיר

לת עבדו שיהיה זכרון חסדו חסדו חסדו

העולם חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

לא חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

באור הלכות

הכ"ה

ולא תעבוד כהם כעבד הם עבדים מהם אהיה ראוי שישאו
 עבדים כעבדים כמו אצל' וכי ימוך אחיך ועמך לך
 לא תעבדו בו עבודת עבד ופירשו ר"ל שפירוש על
 איהא עבד כה כעבד שלא יזנך פלו אחיו לבית
 המרחץ ולא יענה חטטו וכן כל כפיא כזה ונתן
 הפסוק עשם כי עבד הם אחר הוצאת אבותי מארץ
 מצרים וכו' ואין ראוי לך להשתעבד מהם עבדה של
 גבאי ואמרו ר"ל הקונה עבד עשם כקונה ארון לעצמו
 ולא תקלוץ כפך ולא תקנה ערפך ולא
 תתן כפסך כגבן כהדים"

ולא תקלוץ כפך דפתיב כי יהיה כך אכיון וכו' לזה
 תאמץ אן לבך ולא תקלוץ את ירך מאריך האכיון
 ואמרו חז"ל יאלץ אדם אשטא את ידו ליתן לרקה
 וקולפה לכה עומר ולא תקלוץ את ירך לאם לא תיתן
 לו סופך להיות אמו של אכיון ולא תקנה ערפך
 דכתיב ומלתים את ענת לבבם ועלפם לך
 תקאו עוד וכתב בדרכן אענין לאו זה לא שזריר
 הכתוב להיות אולעם חן רביאום ולא יקאו ערפם
 כדכתיב אל תקאו לבבם כחמה' ולא תתן כפך
 כגבן כי היום חלפון זר יהיה לך שמו וכו' וזהו הפסוק
 מאות ה' וכבר פוזרת רבות נזכרה לעיל אלן דקאום
 מדונה לזון שמתלוה כרית לבך זאיב סה
 כמה פעמים"

ולא ידע לבך כדתן למאכך ולא ימאכך

קומי

ביאור מלות

קוסמים עם חזרה

ולא ידע לבבך כדסתתב טתון תתן לו ולא ידע
 לבבך כסתתן לו וכו' וכתב המלפין שעגין לאו זה
 איזהיר הסתוב אניתן לעג כלגים זהוקת ובעין
 יפה כ' ש' כ' אום אנותגס קלוקה כזעק לביס
 ותירע שנים בתתס לעג פאולין אזהרת לא תאמץ
 מן לבבך ולא תקלץ את ידך ולעל היא אזהרה
 אלא ימגע מתת זקנה ולא ידע לבבך היא אזהרה
 אלא יתגה כזוע לב אלא כלגים אזהרות וכו' וכו' וכו'
 כתתך לתשכך כל שכלה האורר כזה נב אניתן
 קה עקס לעבר עבר אנהא תושב כדסתתב כעביל
 כתושב ידע עתך וכו' כלגים זהוקת ולא כזוע עב'
 ולא יחא כן קוסמים וחזרה כדסתתב לא יחא כן
 מעביר כנא כנא קוסס קסדס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 דול איזהו קוסס האמוז את מקלו ואמר אם אלך אם
 לא אלך וכן הוא או עמי כעצו שאל וקולו יגד לי וכו'
 חבר זה המעקל נחשים או עקובים או סאר חירות
 למקום אחד כלומר שאמר עכס דתוס כה אלא
 שכלו לבי דעתו וכן האמר דתוס על המזה כה
 אינוח הכא מעשו וכן כל כנא כזה
 ולא תעביר כן ולא תאחית זקנך ולא
 תחוס שנין לבלות סוקסס
 ולא תעביר כן היא עבודת המלך כסתתב לך
 יחא כן מעביר כנא וכתו כנא וסס נוכרה לעל
 ולא תאחית זקנך דסתתב ולא תאחית את פלאת
 זקן

באורי תלת

וקד נחמס פארת יא כוקן וכל אחת שבה
 חזל מלקות אלה על כל פחד ובתורה אחת
 ולפי ארון און בקיין כפילות קוקן סודות שלום
 אלה להטבור ענג על כל קוקן כלל ולדחוק
 עיך לכלות האורה. שהזכירו אלה לחזק על
 עבא הדור כמין און וקצתם את כלה
 תחום עיך תיכון קול דום אין און ילקן לבני
 און הנדל בקצת און חזרון על דודל אונס
 טלנו להזכיר וכן בקטול עלו און לא תחום און
 וכבר זכר לעל כפחות עסק

לא תחנות להם זכרית ולא להים. ולא תעשה
 כהם באשת נאכרים

ואת חבדות להם אלהים אלה נברותם כלומר
 אלה נעשה כהם ענו אלה הים קטע סוכרים
 אדם ונבון קחתי וזה חזוני וכו' אהב כל אדם
 כואנו אש ועל דך נאמר לא תפחד להם ולא להים
 כבית כלו אלה נעשה עתה אלה נעשה אלה
 לעבר עיך אלה נעשה לעתה ככל חקם אונס להם
 אלה אש יחזק ענין ולא תעשה כהם כדכתיב לא
 תשתחוו לאלהים ולא תעבדם ולא תעשה כ
 כדעבדם. בנות נאכרים הוא סני לענין על אית
 עובד חקני מים חיים לחלק להם בורות כדוד
 נאכרים וקם כדענין אש לא יכלו הים ועל
 יכח את עבדיהם יצא

(ול)

ב' אור מלכות

ולא תלך אחרי כחוקות המצוות ולא
 תחיה אותם ולא תחון להם
 ולא תלך אחרי דתם וכחוקותיהם לא תלכו והם
 דברי האמורי שאמרו חז"ל וסבר נאמר זה לעל
 ולא תחיה אותם הוזהרו שלא תחיה אחד מהן ע
 עמונים ככל חקיהם שנתאספו ועבדו להורגם
 מכל שבנה לעבאוקטא כדכתיב לא תחיה כל
 באדם כי החרם תחסיסו היותו והאמורי וכו'
 ונתן הכתוב שם לעמון אשר לא ימרו אתכם
 לעשות ככל תעבדתי וכו' וזהו אותם לה' אלהים
 ולא תחון להם דכתיב החרם תחריסו אותם לא
 תבדות להם בית ולא תחונם ולכונן להם לא תתן
 להם חן כלומר שלא ישר בעיניו וכד תהם כשם
 עמון לא לא תתן להם חסיה סדקת עמון לא לא
 תתן להם חתנת חנם כדאיתא בספר דע"ן
 ובארבעים לא יכנו וכו' לא תחריצו
 ומאבות לא תתנו כדכתיב ואלו אלו
 ובארבעים לא יכנו דכתיב לא יכנו באותן שם
 יחזיקו אותך לו וזה מדרש כאלו קבלו עליהם שלא
 לעבד עמון אבל אם קבלו עליהם שלא לעבד עמון
 כאן עוד פה יחזיקו אותך לו ומותרים לשכון בארץ
 וזהו הנראה כי תנאם כלומר שהיא נה לעמון
 שהתיר לשכ בארץ כדאיתא חז"ל וזהו ע' ע"כ

אלא להשיב שכל
 ע"כ בארץ

כחור מלתי

ז' אכ"ד ופ"ט

ולא תשאיר שנה בעיר אשר תונה מחמה' ויהי
תקראת שיר הנדחת סהרמה פ"ט טעם ועבדו
ע"י וזוהי בעתכ סהר תכה את יאכב העד הה"א
לפי הדרכו וזו תפית עמה וספרה לעיל ועוד
הזהיר הכתוב שלא לבנות לעלי כדכתיב והיה
תל עולם לא תבנה עוד כל' שאין כונן אחס לעמו
מחנה דה' מכתסמו אפי' תה אכל מותך לעמו
בנות ולרסוס כזאיתא סמול' חלק "

וחרס עם עבך כדך לא ידכך ויהי תל

אכב כחך שבת זהם " ^{הוא מלכך}
וחרס עי לבך לשון סקות ובעיר הנדחת ^{הוא מלכך}
שהזדונו מלכות ולקחת רב מלחון עיר
הנדחת סכתיב ולא ידכך כדך לאוהב מן חרס

אתה כל העיר ויהי תל אכב דכתיב ויהי תל עולם לך
וכל אלה בארץ כחכמת קרס קרוס עמונה ארסה וכו"ס " תכב
עב אפי' לאכב ועמוני תפגד ומואב תבזר ולא יכך ^{עוד}
לחזר כמור עם עכרס "

עמוני תבזר מוקרה שלא תחתק עם סוכים
חבב עמוני ומואב לעולם ואפי' אחר שיתעוררו סוכים
לא יכא עמוני ומואב כן ק"ה וכו' על דבר אשר לא
קדמו ארסס כלום וכו' למחור קל עמוני ולא
עמונית מואב ולא מואבית לפי שאינם רדק לקרס
אכל לא האסס אין דרך האסס לכאית דכל כדכתיב
בת מלך עימה כזאיתא כבמוות פ' העל' ופי'

תבזר

באור תנ"ך

ולא ידעו אתכם כלום ונאום כבוד בלא קנים חלוצי
 וקמים לל ארבעה עשרה שנה ארבעה לאלה ו
 וזהו דבר שכתוב עליו לאלה שנים לעולם רפיד
 לא תרחם עליהם ונאום כל ילד לעולם ואחיו יל
 לפי שאלו כי תקרב אל פני לאלה עליה וקראו אל
 לאלה כי לא ילד עמך ומאכיל לך לא תרחם עליהם
 ונאום וצפור זה ליה גורם כבוד ארבעה ימים
 על אחרת ויהי כל ששולם חזקם אל האר שאל
 סתורם וכלל כל האמות כבוד חזקם לאלהם
 כל האמות אכבו אכבו ימים האמות באלה שמו
 ומאכיל כבוד סתורם " ולא קנים דמיו וכו' אלה
 אלא להנהיג סתורם והמכאילים בארבעה ימים
 וכבתינו קרי אלא יזקו כם כי ארם ועל זה נאמר
 ולא תמים דמיו בתיך כי יאל שכול חזקם
 ואחיו יל זה החזק כל רע והחשוד סוף רעוע
 בתוך כפי חסדם כל ראיות לאון כחזק חסד
 לא תקרוב עק"ם וצדקים עבים - ולא תשוב
 ע"פ - לא יחל עבים "

כבוד
הוא

לא תקרוב עק"ם וצדקים עבים - ולא תשוב
 ע"פ - לא יחל עבים "

ביאור מלות

ולא תדעו את מלת אשר אין עמו אחות ו
והמכאף הזאת אשר ערום יעום

ולא תדעו את מלת רכתיב לא יחזק כן וכו' ודווקא
אל המות ועין דהא זו היא שנת בט אדם
מדע כפי הנלכים ולעם כבים הקבוצות כד שיט
לפי מות בחלום יודעם שיהיה עליו שלום וחס
אלו כנים בדרם ידועים וזוהי רבם וזקוקים
קבוצת דועה ושיעם לבדם כד שיט הקבוצת
שהם דוויס יספר להם בחלום ועל כל הלואית אלו

אשר אין עמו אחות
כי אהב למות
אשר יאמר אחת
אשר חן נשמה
ועתה חן כדברך

וכוונתו שהם קודמין הכתוב אלו לבנוש אל המות
והמכאף הזאת אל הכתוב כדעתו המכאף לא
תהיה אלא תמות בבית הן ולא דוקא מכאפה
אלא כל מי שישיא כישוף אלו שם סתם דבר
כדבר אהבים כשפלות יותר מן האהבים

אשר
שומר
שם
פישת
הכח
ועתה
ואקד

ולא תאמר כל גבול כמלות אוכן זכור
לא תאמית עץ יבול בעת קבנה חאים
ולא תאמר גבול רכתיב לא תמצ גבול דעך אשר
עבדו באשמה כחלתך אשר תחול באיך אשר
ה' אלך שתן לך לראיה עמון השט גבול סוף
שחקר מקום חבירו ומחייב את אלו פי חודרת
פמון חלוקת הקרקע למחוק למך סוף חבירו
ואחיו לאל ולא כדו האל תגזור מה תל לא
תאמר למד על העוקר תחום חבירו ששכר כשט
לאין מאס לא תגזור והאמר לא תאמר יכל אף

כחונת

ביתר חלל

בחוצה לארץ תל כחלתך אשר תתל בארץ וכו' כח' שוכר
 כח' לארץ וכו' שוכר לארץ אינו שוכר אלא תשום לא תבדול
 סופס סופס וכל ל' ק"כ שיהא שוכר כמחם סוף וכו'
 כדכתיב ק"כ שנים מוגבל קדשך ש' . ולא תשחית
 עץ . כל ל' שנה שני דכתיב כי תצא אל עיר וכו' להחם
 עלה לתפאס לא תשחית את עצה וכו' כק עץ אשר נדע
 כ לא עץ מאכל הוא איתו תשחית וכו' ואמרו ל' שנה
 אשרה יקום אלא לניח אילג מאכל אלא כקוצץ ענף דרך
 השחית אכל ע' . מותר לניח איתם אם יתא כדכ
 תועלת כגון ע' . דמי איתו ע' יקום וזה נזה לתוכן
 או למלך כקוצץ נזק כגון ע' מניח אילנות אחרים
 עובים חסדו או ה' יזק אחר וכל כיוצא בו מותר "

ולא תחלל בתך . להונות מדעתך . ולא תשיב אשתך
 לבתה לאחריה "

ולא תחלל בתך דכתיב אל תחלל את בתך להונותה
 ופירושו ל' שבתוכ מדע בחוץ בתו פניה לביתה
 אלא לשם קדושתו . ולא תשיב אשתך וכו' שחבנו מלמד
 האשה אחר שנישאה ונשאת לאחר כדכתיב לא יוכל
 בעלה הראשון אשר אלה לבוא לקחתה להיות לו לאשה
 וכו' ודמיון ל' חנה כבמקום זה ש' למין הא' אלא להחיר
 העובד אחר נשאת וכו' אלא יבא הכל על אשתו
 אחר שזינתה בעולה תחפיו "

ולא תאכב אותה . בגדת עוולותיה . ואשה אכל
 אחותה . לגלית במקורם "

באור מלת

ולא תצרכ אותך אורה ונושא לבוא על האדם בעת שהיא
גרה כדתי' ואם אשה כגדלת מן האותה לא תתקרב לעלת
ערוותה' ופשה אל אחותה דכתיב ופשה אל אחותה ט'
תקח לצבור לעלות שותפה שלם כמייה ואמרו ז"ל דמלת
כמייה כן ולא אפי' גרסה לאשונה לא שא אחותה
כל זמן שהיא כמייה ואין מותרת לשא אחותה אלא אחרי
מותה "

ולא יהיה לא שור בעולת אח גבור' ולא יאכל
מוזר' קדשים מוזהרם "

ולא תהיה לזשור כוונה נושא לבוא על הבהמה בעונה
תחת זיקם היבם ועל זה ט' לא תהיה איש הזר
החוצה לא שור במה יבא עליה וכו' ושקר אזהרה זו היא
על האנשים וגם היא ככלל האיסור שלא תבא ותנשא
לזשור אדם משראל עבד תלמד מן גיבם ופירוט ארז
נגזר שנגזר מן החיים כלא כמים' ולא יאכל מוזר הוא
לאן זר כמו מעל הייתי לאחי' קדשים מוזהרם מוכני'
חלשון נזר הקודש והוא אזהרה שלא יאכל הזר קדש שט'
ובזר לא יאכל קדש וכתב וזר לא יאכל כי קודש הם
והקמוק הא' כן להזהיר על שתדומה בלבד והב' הזכיר
על קדש הקדשים "

ולא תהיה קדשה' כמור ערה קדושה' ולא יהיה
על אשה' לבואי הגרבים "

ולא תהיה קדשה דכתיב לא תהיה קדשה חבנות ישראל
וכינאי' מוטקרת מקודשת ומזוהמת לזנות וכתיב
המלך

באור חל"ת

ידמוכין כי זה הלוא יזהיר שאלו ללא על האשה
 אשה אמרה לבעל בעסן שאין קידושין תולפין לו
 בה וזהו האות שתחזיק דתורה ככל דוקוס ומחוכן
 תישור הטעם סוה היא פניקה התעכ קנה אלא
 יחיו אשה חלוקת רבנים לפי שמופה לה בעל
 לאבנים אשה עמה להם עד שאין קידושין תולפין
 להן בה שאין ספק כי החלוקת רבנים לא תקפיד
 אלה כן חתיבת שאין לחתיבת חלב וסמוכין אשה
 אבי רבת על זה שלא להפקידה נאות ולא לחזקה
 לה שאין לו כה קידושין ועל זה לא אף תחלה אף
 כתק להאגותה וכבר נהג לעל ואמרוס פנים לא
 תיא איתתא חבנת י' לבב עבדא ופדתי אף זו
 חולקת לבעלת זנות היא מאחר שאין קידושין
 תולפין לה בה אשה בקרא לחמור אלא אף לשה
 עי' בחמור עי' חמה לחמור ולא יהיה על אשה
 קושה רבנים אלא לבאו מלבנים סמוכה
 לאבנים אלא לא יקח כל נבר על אשה ולר"ד איתא
 דוחה לרש סו' שחק ותעב כן האבנים שאין זה
 אלא לשם טאף
 ולא לבאו אנשים לבוא רבנים ולא יקו
 קדושים רבנים נבארים
 ולא לבאו אנשים דסניכ ולא לבב נבר שחלת אשה
 ואחרון שאין תישור כחלבונים קדושה לאשה
 כלבר דהוא הקן כתיבון אלהם סכל כחתיק עצמו
 כתיקנים החזקה לנשים ח"כ מלקות ככל המשיך
 אשר

באור מלת

אשר העוה ובער סלכות השמי והאכבע אענותיו
כדרך שהגשם טובעת אופן וכן כל פועל כזה
ולא יהיו קרשים דכתיב ולא יסיה קדש לבב ישרא
לפראו לול שזומק למחבב אדו ואעקלוס קדש
ולא יסב נברא לבב ים אחתא חמה וכתיב רש"ל
אזל הוא נעשה קדש על יד שם בעלעתו בעלות
זנות שאין קדושין תלפזין לכה

ולא תדרה בחוה באמך העברי ולא תתחנך
עבד כי אם בן חורם

ולא תדרה בחוה הזרהנו שלא נעמד כעמך בעבד
עבד אטל לא תדרה כוכבך ופירשו לול שיהיה
עבדה שאין לה קבדה וכן עבדה שאין צדק לה שלא
כה לענותו שזין שיאמר לו קחם את הקס היה הוא
אינו צדק עבד תחת העבן עד אכילת וכן כל פועל
כזה וקבל אל ששברו גלות כדמות כולך לנו
לעשות המלצה היא אעשה טעם ולא תתחנך
עבד הזרהנו מלשונך עלנו אם יסא יסיה חזרה
ים ואפי' יסיה עבד אטל מקרב חמך תמים עלך
חנך לא תוכל לתת עלך איש עבד אשר לא אמך הוא
ואמרו לול לא תוכל או תצות לא תעשה

ולא ידכה נשים וגומים וקרשים ולא ישיב
חלשים לארץ הקרשים ולא יסוד לבבו כי
בסוסי מרכבו וכסלו וזהו וחרדרת
האוצרי

ולא

במאנה מלתי

ולא ידבר נשים ופר' שלם אזהרות הוורד בחלך
 אשתו יש' טלחהם קא' לא ידבר ל' נשים כדכתיב
 ולא ידבר ל' נשים ולא יסור לבבו כלומר כי נשים
 מזהירות לב כענין מלמדו זל' שעד יח' נשים הוא
 מותר לנא' ולא יותר וקפ' הן סאבינל אהית
 זרקת' וקב' אלא ידבר לו סומים אלת' דל' פים
 למד כתיב ומדברת לבשו' וסמו' אלא' חק' לא ידבר
 לו סומים וליבו' דל' אלא כה מרבתו ואחר הדבר כאלו עת'
 כמעט אזהרה זו אהיא לב' יצא את השם חפ' חס
 לבטן הדבות סומ' זה סומים באים מזהרים זה אחר
 לבס' לא תוסטון לבבך בדרך הזה עוד וקב' אלא
 ידבר לו כמל' אהיה אלא כה' לתן למסל' מיה' אלו
 כדכתיב וכמל' ויחב' לא ידבר לו מאר' ומה אחר
 המאור' ולא יסור לבבו כעומ' מרסבו וכמל' ויגבו
 הבונה אלא יעבה לבו כהיות לו סומים וכמל' ויחב'
 הדבר פי' הסומים לרוב ופ'ים וק' עתים יתנא כהם
 ארונ'ם וכמל' וקב' כתיב וכמל' הדבר' לה וקב'
 עשו לבטל' אכל' ולא יסור לבבו האמור בתורה אינו
 חוזר אלא לבאים

דברים שיש להם
 פנים מרובות
 ופ'ים רבים

ולא תחבור עבד' במחברת עבדי' ולא תתעב
 חב' כדבאו למעור'

ולא תחבור עבד' ודבר' לא יחב'ו מחברת עבד' וזהו
 אזהרה סל' נאמר עבד עבד הנאמר בעש' עו'
 בדרך מחברתם העבדים בעש'ם בתכונה על אבן
 המוקד אלא כפ' עש' ודרך כמל' ולא תתעב מל'

דכתיב

באור חלתי

כתיב לא תתעב אדמי כי גר היית בארץ מצרים
 אשר יולדו לך דור שלישי יסור לך כקול ה' וקול
 מזקנה אלה לבחיק בחצר מהתחתן שמו סור
 השלישי אשר שיתבייר כלומר שאין בו איסור כמון
 בעומן ומואב אלה מותר להתחתן עמו אחר שט
 דורות לפי שהיו לכם אבסטיא בעשת קדוק
 כפשו למטהם ולבבאן להתבייר אחר ג' דורות
 ולא תתעב אדומי בבואי להדומי ולא יכח
 בעמי לצועים ואכזרים

ולא תתעב אדומי כתיב לא תתעב אדומי כי אדמי
 הוא קדוש אברהם אלה לבחיק זרע שאין אחר
 שיענינו כלומר אלה נענע מלמדתך עמכם אחר
 שט דורות כדכתיב פה אשר יולדו לך דור שלישי
 יסור לך כקול ה' ודור שלישי הוא כן כנו אל קרב
 וכזמן הזה אשתכלה האמות שלכלם קטנה
 מותרים מדר כנג' לעיל בבא להדומי לחקות
 תחת כפי רגל באביה כדכתיב ויאריך לחיים
 רגל ולא יסא בעמי לצועים ואכזרים כתיב לזר
 יכח לצוע רסא וכרות שלכה בקול ה' ואלו זול
 אלה הם שגבסרו להם כל קטנה עד שאינם נאיים
 לקול ה' מכת אדם או עץ כלומר אלה היה כיד
 אלים ואלו חזקו לצוע רסא של שגבסו או נסאו
 הכסם של וקנות שלכה שערות קנד שלו ואז
 אינו יורה קילום זרע אלא שופך נאותת ואינו מעבד
 ולחם לא יסא בקול ה' כלו' אלא יסא אשה לחיות

קבל

ביתר אלתי

קקלה' אכל מותר לאל עודת או משאורית'
ולא תפא עברית' אשר תוקח עברית' לפאת
אחיה עברית' בראש' איבהם"

ולא תפא עברית' לטעם וכי ימקר איה את כפון
למטה לא תפא כפון העברים ולראו לזול לח
תפא בראש' איבהם כפואת עברים כעמים
אזכאים כפון ועין מכל אלא תפא כפון ועין
אלא עברית' איה או ער קובל או ער שתפא
סמונים וכל הקוס קוס למיחמה ונותן לה דחי
ענה או אינה' ופי' הוא אשר תוקח כפון כלומר
אע"פ שיהיה גיה ונעזים דעם כפואת עברית'
אלא תפא בראש' איבהם כפון אכא' וזה דעם
עברית' דנה כפואת העברה ולא כפואת עברית'
לכפי' כפון ואם אין עברית' או אין אחיה' אלא לתפא'
אלא קות' סיני'

גג. בגוד גבירה' והלכה כמחמיה'
ולא ימאול גמורה' כיתר למכרם"

ואם יבג גמיה גוזר סאחון סקוה אסדה
העברה לראש' לו למטה ואם דעם כפואת מונע
כל' אלא באה מן כפואת לקראת צוה סכחוכ
והפגם כלומר איסי' סאחון סקוה אויה כפואת
דחן לה מקום לראש' לכך אינה כפואת אלא לזול
אמנוע פרוה ותפא כלומר איה לקחה במטה
ועתה

בפאור חל"ת

ועשתה זקל: איך אעם אומהם לו ידע היית
 אשתרה לבאת חזקל למוך אא נמלך
 אקנית עבודת כל אנה ואנה במאיר
 הלנה ועשתה זקל איך אעם דה אלמיות
 הלנה קול אט אלמיות המנה ותנה חזקל
 ולא ימאל למסרה וכו' לכתוב לעם נבר לא יחול
 למורדה כבדו כה ופיוא כתינומו לבר חזון
 כלוהי אעם ימכרה לאום אעם דה הוא כלל
 חכמה לא יא נבר אשר לא מנע י' שום
 ולא יגרע אותה אחרה וכמותה ומלכך
 עונתה כתיבת אחרים
 ולא יעבד אותה וזה סתורב שכל קנה אחיה

אלא חכמה
 אמה כעברין
 לא ידע

העברה ויענה לו לאסר כרתיכ אשר לו יענה חס לך
~~אחיה כמותה ועשתה כרתיכ~~
 מי אחרת קח לו מארה כמותה ועשתה לא יעבד שיהיה
 ופראו כלל אחרת לחזן כמותה כמאמעו ועשתה
 דרך ארץ כלל אף תענה אר כמותי שפראו למינע
 מהם עונת תאמיג

וארבע נאים קן אסמות לברן והאחרת
 חזן כמרה לאחרים

וארבע נאים אסמות לברן למחר לברן על חס
 אלמנה ונוסע וקללה וועה ופאת חזן שיהיה
 האלמנה כמרה לאחרים כלל לכהם למעורת
 ואסמות

בבא מציעא

ואמרי בגוואה ושלש זונה

ולא יגדל פרע ולא יפרוס קרע ולא יגדל זרע ומקרא חכמים

ולא יגדל פרע הכתיב את ראשו לא יפיע וליבא
לזל שא לא יגדל אערו יתר חשאים יוס כחו א
אחזינו בגיר אסקס נזירות אלא יוס ואחר
הכתיב גבל פרע אער ראשו ועוד אמרי כבט א
אזני ראבים אל תפרעו וזרעומו לא תקין לזכות
וכן אמרו אל ראבים אל תפרעו אל תגדלו פרע
ואמרו אל שאי קור גבל פרע שבעים קרוטות
אינו אלא באעתי ביצה לתקרא אלה גבל זמן ארון
כין קרוט נעם לתקרא אינו באמור גבל פרע
כלל אלה כין גבל נא אסקס חמיר כעקרא א
אמור בבקול פרע לעולם ולא יפרוס קרע יתגיב
וכגדו לא יפרוס ועוד נאמר כבט אהין וכגדו
לא תלבדומו ואליש נפלה באזהרה כבהן גדול
חפטי תוספת רבי אבא אמינו ראשי לקרוע על
מית אמותו לא נאמי אלא באעתי עקרה אפר
כבהן קרוט מין אקסורכו אלא אלא ינעם לתקרא
קרוע כגבס אלה לקרוע על מיתו מותרי גלד
ימלא ירע דכתיב ולא ימלא ירע כעמיו נאמי
אזהרה לבהן גבל אלא יאמי אעמיה ואם נאמי
לקרא איתים אלא אעמיה לא יקרא ויאוס לא ימלא

ביאור הלכות

ואל יחלל את מקדש ^{זרעו כעמיו כגאיתא כמא' קיושין' וקרא מ}
 חכמה דכתיב ומן המקדש לא יאמר ^{מבשרי דכתיב ומן המקדש לא יאמר}
 אלהיו ולמעלה ^{ועל יטמא עמו} ועל יטמא עמו ^{למעלה ולמטה} אכל ער
 במקדש ^{מקדש} וכל עמו ^{למעלה ולמטה} אשר אין לו קורבן
 אלא יטמא ^{למעלה ולמטה} וכל כל נפשות חת לא יטא
 למטה ולמטה ^{למעלה ולמטה} לא יטמא ולא יטמא ^{למעלה ולמטה}
 לא יטמא קרא יתרא הוא אבה כראש ^{למעלה ולמטה} הקבור
 אשר עליו ^{למעלה ולמטה} על כל הנפשות אלא לא יטא
 אלא למטה ^{למעלה ולמטה} לטמא ^{למעלה ולמטה} אלא ל
 קורבן וכן קראו כהן ^{למעלה ולמטה} קורבן ^{למעלה ולמטה} טמא ^{למעלה ולמטה}

יטמא כעמיו בעל אמת כעמיו עמו יטא
 מת מצות ^{למעלה ולמטה} אכל על מקדש ^{למעלה ולמטה}
 וכבר לא יטא ^{למעלה ולמטה} לפי ירה ^{למעלה ולמטה} ויגל עת לא יטא ^{למעלה ולמטה}

כחוק מחלוקת ^{למעלה ולמטה}
 וכבר לא יטא ^{למעלה ולמטה} יטמא ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה}
 כלא שנו יטא ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה}
 לפי ירה ^{למעלה ולמטה} ועוד יגל ^{למעלה ולמטה} אותו עת ^{למעלה ולמטה}
 מחלוקת ^{למעלה ולמטה} ושינו כיום ^{למעלה ולמטה} רבנים ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה}
 בעבור ^{למעלה ולמטה} ואל כאלו ^{למעלה ולמטה} חסוד ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה}
 מחלוקת ^{למעלה ולמטה} אלא ^{למעלה ולמטה} לפי ^{למעלה ולמטה}
 וכבר לא יטא ^{למעלה ולמטה} ירה ^{למעלה ולמטה} גלותו ^{למעלה ולמטה} ירה ^{למעלה ולמטה}
 לא יטא ^{למעלה ולמטה} ירה ^{למעלה ולמטה}

וכבר

במאמר אחר

וכבר לא יכבדו את הכתוב להטעמי אש על המוכח
 ככל יום תמיד אש' אש תמיד תוקד על המוכח
 לא תכבדו ואמרו וז' זו חלוקת לא תעשה. עולגרא
 תרכה אש יהיה זהיר במאמר זו ומזה בעד מזה
 עבו לא יכבדו וזרח במאמרם כאלת השמש כגמיתו
 ועבו היא נשמתו ככרוב עב' נשמת אדם מושג
~~אש תמיד תוקד על המוכח~~

ולא תאכל פתו. כקחת זר בתו. אכל תאכל
 איתו. באוכה בעוהים"

ולא תאכל פתו כהן שנשאת לאיש זר ללוי
 ולא שאל לא תאכל בתרומה דתתיב וכת כהן כי
 תהיה לאיש זר היא בתרומת קדשים לא תאכל כל'
 מן התרומה וזוה נשוק שאריות כנות אהן ה
 הכבודות לאכלן זו שנשאת לאיש זר לא תאכל
 מהן בעת היותה לאיש זר למי שאינו כהן אבל אחר
 מותו או שניראה וזרע אין לה היא אוכלת בתרומה
 כדסתכובת כהן כי תהיה אלמנה ועושה וצד
 אין לה נשכה אל בני אביה בעוהיה תלחם אביה
 תאכל וכו' ואמרו וז' שאינה אוכלת במזה ושוק ד
 דלכונן שנשאת לזר נשמה במזה ושוק לעולם"
 וגם לא יאכל בו שכרו ותשאבו. ועל חת לא
 יבא. באהג' תמורה"

ובלא יאכל בו כל כפתו הנ' לעיל שהיא התרומה
 שבינו ותעשה של כהן כדסתכובת תאכל כהן ואכיר
 לא

באור חלתי

לא יוכל קודש לל תרווח אבל בענין עם מדבר
ופי תושב הוא אכזר עליו והשכיר הוא אכזר
שנים ועל חת לא יבא כדכתיב לבגש לא יעלה
בענין וכלל עוממות חת היא עוממות אהל
כאם תמרוהם כאם חת "
ולא יוכל לבעית כדוק וכתחית ונראה
יבנה להחית שמוע התורה "

ולא יוכל לבעית חזרה לבקשם אלא יוכלו כאר
חמאת העשית ככבים כל חמאת שהיו מזין ח
מזומם במזבח הבעתי ועל זה נא' וכל חמאת
אשר יבא מזומם אל אהל חושש לפטר בקודש לא
תאכל וכו' ואמרו לל לעבר כלל העשה על אכלה
וכל חמאת אלה עשון האם כלל במזבח
הבעתי שהיה כהן היתה ^{לעשר} כדכתיב במילה
קראת כאם תמרה ולא יבנה כהן חולק חמאת
העוף לא יכרד הנאש מן הנוף אע"ו וחלק חת
לאשו וחולק ערף ולא יבנה ופי' חת חתה היא שנוע
הכהן כפרנו ממנו עורף העוף דקיינו עשם החטאת
וחותך העשם כפרנו על אשנו עם ימנע וחותר
גם המינעם או רוכב אל חת כפרנו וחזק היא
אחיטתם אל חמאת העוף וברך הכהן שיבין כלל
יחותר הכל לעמה עד איהא עבר הנאש מן הנוף
ועל זה נאמר ולא יבנה להחית לל ^{לחמאת} חת
יבנות האש לעמה אלא יאמר כדוק בחיטות
המינעם שמוע התורה וכתב ואע"ו חת כפרנו לל
(לא)

באור מילתי

לא יחל מנחת כבלו פן יחת ולא תכרה
משחת בארס עס כרס

לא יחל מנחת כבלו דסתב וכל מנחת כהן בלל
תהיה לא תחל וזה שכל המנחות הקדושות לעב
המזבח טקמיות ולקמיהן הקומץ כולו עג המזבח
ובאור טאל לבה נים אכל המנחה שהיו חכמים
קבעים אינה טקמיות אלא חק עירון אותה כלה
למזבח והיו כלל תהיה כל כולה כלל לשיאם ולא
תחל ושבר על זה ואכל מנחה כזית לוקה ולא
יזכה משחת לשון מוס קוא מלשון כי משחת כהם
מוס כם ויהי אזכרה אלא טרוב קרבן חכה מה
שהיה כה מוס כרוב לא טכח לה אלהך אור
ואה אשר יהיה בו מוס וכו' כרס כבשים מלשון
לבאן כרס האין

וזר לא יתלע לאות קודש כבלו ועמא פן
יבלע בשאון ואכרס

וזר לא יתלע כל לא ימות לאות קודש כבלו דכב
לא יקאו לבאות כבלו את הקודש ומתו כל כבלו
הקודש כבוד כיסוי כמו אפרים אונקלס ולא יעלן
למזי כד מבין ית מט קודשא ולא חותין ועמא
פן יבלע כל אשר בעמא פן יבלע בשאון ואכרס
והיא אזכרה לבין אהא עמא אלא ישר טקדי
כמקדא אלא דכר אל אהין ואל כבט יגורו מרדא
כט יא ולא יחלל את שם קדש וכו' ואחל אהא אזכרה
אלא ישר כהן כמקדא לעודו עמא ואם עבר חייב

מיתה

ביאור מלת

מתהכה שמים כמו שלמדו רזל מלפניו ומתו קב
יקללו

ולא יעבד אורח - ויהיה לעורח - ולא יהיה
כקרח - ורעיו החמרים

ולא יעבד אורח כל לא יעות אום אדם אורח
על הסוגה כמו אעשה קרן ורעיו החמרים
שחלקו על הכהנה כי יהיה לעומם ולמאן שלא
יעט כדו כלום כמו שארע לקח ועדתו שלמה
לאך אותם והוא זה המפורד מרובתכ ולא יהיה
תקח ועדתו כאשר וכר' ביד חסה ואמרו קל שוא
אחרים לב אדם שלא יערער על הכהנה כקרח
ועדתו

ולו הזקן יעבדה לא יתקן - ולא תקח אים
קן על פני הכפרים

ולו הזקן וכתב זאת אשר ללוים מבין כה שנה
ומעלה יחא לבוא כבא בעברית אהל מועד ומבין
חמשים שנה אב חכמה קעברה ולא יעברו עור
ואמרו קל שיהי חזר לגשלת אערים ולא תקח אים

קן וכתב כי יקח קן צפור לפניך וכו' והאם חכמת
על האברוחים או על הכפיים לא תקח האם על הכפיים
יהיא אזהרה אל תקח קן צפור האם והאברוחים או
הכפיים בכללו אלא שגמלה האם וסוף הכפיים
ימך אמעך במצות לא תשך ולאורך לא
יחיד בארץ לא קרית
ימך אמעך כל אהרן פמית לא תשך א אחרים
ללו

בבא קמח

למה אלא יעשה אישך אוהב וכן אמרו ז"ל כהניא
 כפי' איזו נאך דעלמא עובר סעודא לא תפוך ו
 וחאבוס וליגט עור לא תתן חכאל ולפני נוכח
 איסור רבית למלוא ולגרים ואורך לא יתאך באיך
 לא סודים ז"ל דעובדי איך אם סודי דעלמא
 ולא תמאן רבית במלכות גבול אבת וחק
 תנחת מחכמת ומלמדה תעביס
 ולא תמאן רבית ז"ל לא תעביס דתעלמא דעלמא
 דמלכות גבול ותחוס אבת ~~מלכות~~ גבול אלא
 גבול בעצת חוק לתחוס סכסכא אבו איך ת
 תחבו לא יא איה אמרין דאבו סכסכא ואקמו
 חוק אלא לתך בעצת ויתר מלמדי חמה דחוק
 עבד וחק למחוק וחכמת דאיה אבו טאמא
 במלכות אחר סמכות דחוק וסמכות למלכה
 יאמא אסדן וכטא אצות יאמא וכו' לא תעביס חוק
 ויהא אוריס אלא לא אצות איה חממת חוק ויהא
 איה בעמ' חממת אדיכון על אצות חוק
 ומלמדה דעביס איהו כמו במלמדה דעביס בעית
 וכיתך לא יאם במלכות לא יאם ומלכות
 לא תחוס איתוס מלמדה
 וכיתך לא יאם ז"ל אלא יאם ועתך כיתך אל כ"ד
 אם יאמור מלכות לא יאם דחוק חוקל מלמדה ויהא
 איה חוק דעלמא דעביס איהם לכא כ"ד בעמ' ד
 עבדא ויהאן איה דעמ' בעבד לכו איהם דעמ' ד
 איהם דעמ' דעמ' כ"ד דעמ' דעמ' דעמ' דעמ' דעמ'

במין

באור הלכות

כמון שתי ידות וזאת מאן אחזר עצמו רכסן
בדם וזאת טק חסב האלור ואותו חסב האטר
אחד איצר עצמו כו וטק חסבן על לב היה
עמד ונת חסבן וטק רכסן לקטר עכערת
שהיו רכעם כאטר כפול תענת כו איהיה נתן
חסבן על רכסן כרך רכענת אדם לא יקדמו
כאותן טרענות יהיה חסבן כו ועבד חסבן האלור
וטק על לוח לב אל כסן ועל זה נאמר ולא יזכר
חסבן מעל האטר ותרעמו ולא יתברך ויחשב
חכום כענת עגור עבד כלומר זה וחלות לא
תבטח קול חס עזובתו אלא לטוח חס אענה
לנו עמלק ככתיב תחיה את דבר עמלק לך
תבטח ואמריו לא לא תבטח כלב כלומר לך
תבטח אגארו על תמיד מטפך כענין ארבע
אותה שנים טאווה נגש הרבאן פיי אלוהית
האמר לך לך תבטח אתה אלהך אשר האמר
סודן אלבי וכל מקום אגא חסדן כן הוא לך
וחלות לא תבטחו וחלות לא תבטחו ו
וחלות לא יזכרו אלה חזק עים
וחלות לא תבטחו דכתיב לא תבטחו אש כבול
חוסקתם כיום חסבת ואמריו לא אזה כן
לחזיר אלא שרע כל חסבת חו אעתיב
אחיה וזה לאמר חסבת ויא לנו לדוג חסבת
זה רכב זה אהר לנפיה חזנו חסך אהר ככ
סתב

אזכרה
דעת

בואור הלכות

סתוב במקום אחד לא תעשה בו מלאכה והכשרה
 לצורך מלאכה היא אלא ללמד עיני פה עיניו וכו' וכו'
 וכן ללמד את זש אחריו וכו' וכו' למען מרעו
 אלא יסון כתיב לטען לטען כעצתו ולכות לא תקחו
 וכו' וכן וכן תקחו אלא בעמיתו ולראו דלא אלא
 לרעה על גבאכע על כפידת מטען וכדכתיב
 במטה לפיכך ^{וכתב כס} על אקר ללמד עונא
 אוסרה מטען חל לא תקחו אלא בעמיתו ונתפס
 בזה' אכועת אלא מי אכועת אקעת אקר
 על כפידת מטען עבר כמע לטען מטען
 תכועת כמילי לקר וזכאס לא תקחו' ולכות
 לא יתבו אלה מעבא עים ידכב ואלה מעבא ע
 ערים לא יחכר כי אחזק עולם הוא לטען ואחזק
 אס'יא חזקה ללים אלא לאות מעבא ערים
 ואותיכם כמילי אלא יחזקו עבר מעבא וכו'
 מעבא עבד ולא קארה מעבא על מעבא עבד
 אלא לאות מעבא אלא לעולם אכן קיבלו יול
 אכתיב א אכתיב סתוב לא אגז ואל כ
 בתורה חתא לא יחזק אלא ככח סתוב
 נאות עלם תפיד ללים סבלא אכאות וא לט
 לחבר ורבי סב' תקודא עבא פ' אחר כס'
 ולכות כלאס' דכב ורחים' ואכתיב חזונים'
 כבים' סתובים'
 נאות כלאס' דחזונים אלא לרוע חט תקודא
 ככס כבין אט חט ורעים אלא תקודא שישעשע
 שעבב וכו' חזון יקח לאו יכוס ועל זה סתוב
 סתוב

סתוב

בית אור חל"ת

כמין שתי דות יוצאות מתוך אחת טמא הכסן
 כהם וקראו ט' חשב האטור ואותו חשב האטור
 אחד איצט טמא כו ונתן חשבן על לב היה
 עמל עת חשבן וזהו הנסב לקטור וכעורר
 אהיו קצנים כאטור כמתל תפלת כד איהיה נתן
 חשבן על החשב דרך קבעת אדם לא יקראו
 כאותן מקעות יהיה חשבן ע ועבד לחשב בלמד
 וטקם לנג לוח לב אל כהן ועל זה אמר ועל יוד
 חשבן מעל האטור וקרנחון ולן תפיק והלפיק
 חיכום באעת עקרה שבב כלומר זה וחלות לא
 תשכח קול חס עבדו אל לא טמא חס אשש
 לנו עמלק ככתיב תחזה את חס עמלק לח
 תשכח ואמריו אל לא תשכח כלב כלומר לח
 תשכח אגדתו על תמיד חשבן כעשן אשש
 אותם שנים טמאם פגם הדשן קייא חזרת
 האור לך לך תשכח אתה אלהך אמר חשבן
 חזר חזרה וכל מקום אמר חשבן כן הוא חל"ת
 ומלות לא תבערו ומלות לא תשקרו ו
 ומלות לא ימכרו אלה חזר ערים
 ומלות לא תבערו דכתיב לא תבערו אש ככל
 חוש קתוב כיום האבת ואמרו חזר אזה כן
 להזכיר אלן ארלו כל האבת חי אשתמיב
 אה טה וזהו לאור חזרת ויש לנו לרדוס חשבון
 זה רב זה אהר לטפה חינו זכר אהר כד
 סתוב

אשש
חזרת

באור הלכות

כתוב במקום אחר לא תעשה כו' מלמדה והכונה
 לגורן מלמדה היא אלה למד עבד פטע עצמו נכפך
 וכן למד את זוס אמונתו וכיוצא בזה למד חרעו
 אלה יתן כתיב לך כעבתי ואלות לא תאקח
 דתני ואל תאקדו איה בעמיתו ופרשו דה' אלה
 להקדיד על הנאכע על כפירת מתקן וכדומע
 כפיר לבי מתקן וכתב לך על אקד לחוט וענש
 חזרתה מתקן חל לא תאקדו איה בעמיתו ונתפאר
 בחס' אכושות אלה מי אשכח אקעת אקד
 על כפירת מתקן עבד כען לחין תפוס ל
 תאכע נאמי לאקד ונאוס לא תאקדו ואלות
 לא יתנו אדה מעבש עים דכפכ ואדה מעבש ע
 ערים לא יחכר כי מחוק עים ה' לא יחחול
 שסיה חזרה ללים אלה למת מתבש עקים
 ואודתס כמדי אלה יחידו נכר מעבש ול
 מעבש שר ולא קאדה מעבש ולא מעבש שר
 אין למת עבים אלה לעולם אכן ייטל חל
 אכריה א אשוכי אשוכי חל לא אעל ואל כ
 בחריה חל לא יחיד איה כפוח סעב
 נאית שלם חיה ללים מעבש אפואת נאית
 לחור ונ' כפ' חרות איה פ' אחר כפ'
 ומלות כלום - ורב ורחים - ואכע חאזנים
 כבים מחקים
 ומלות כלום הוהאנו אלה לחור חט תבאה
 ככוס כגון אט חוט ורעים אל תבאה שיעש
 העבש חל חין יקח כלז רכוס ועל זה סודי
 סתוב

ספור הלכות

חזיר ככתוב לא טרע כבמך כלמיס ואחזון
 אינו חיב עד ארוע מעט ואשרה וחזק בתולט
 יל דרב חשמוע להו כבמך טאמיסלו' רבעין כ
 טמיס לבד כבמך " ורוב והחיים קוזק רב
 חנחאן רבלס אהס סבת רצת קוזק רב ארס
 כהן כגון כל האמה וכל רעיה וכל סבאול
 ודולין ועל אמר לו קל החיס הרב ואמרון
 רללו דקא החיס ורוב אלו ה' כל דס אשפין ק
 אכל נטל רסרב כמליה דקוא כי נטל נטל
 נאכד וחזנים רסרב לו יד לך סבמך און ואון
 עולה ורעה . חסותי לטון סתה "
 ומלות לא תקבול . על כתי תקבל . ועלך
 לא יבול . ותלחכתתתם "

ומלות לא תקבל שהורטו מלואן סולתיה
 בין אהאעשה בין אהא שארית רכניב וסך
 תקבל רב אלוני רבני קום חלות אעלך לא
 יבול וסא מלאן רכניב וסללו לא יבול . ותפיה
 סתויה אהבך סעאלו לטתו ורביב רבך כ
 כמור יבול .

וחק לא תמטל . וחק לא תמטל . וחק לא
 תקיטל . לאת וסא כבאורס .

וחק לא תמטל רכניב לא קוסטל על ידס אמר
 ארב חשב ארס ולכשו רלל כגון חקן כזודת
 כאלית וסא יאעטן סתולין יחק לא קוסטל
 רכניב ולא קוסטל אר הארץ אמר ארס כול ורס

טמר

במדין מלכות

נאמר בענין בזה ואמרנו כי כפי מה שהיו אמרנו
 להנפיש וזאת במקום הזה שלא יטעו לזכות ל
 לטעמו מן המלכה או מן המלכות וזק לא תקיף
 אומרנו אלא ליקח זאת הלא אלא לא תקיף
 זאת האדם וזכרו לזל אהבין הוא אמור
 לא ללא ולבנות מעבודת האדם לאמה זכורו
 ולפחות כמו שהיא דרך פנים וזה המאור
 כבומה זל כמו פה העל

ומצות לא תעבד לעולם לא תעבד וזק
 מוצא גם רע ואם עלאת דברים

ומצות לא תעבד אומרנו אלא לזכות דבר מזה
 אחריתנו היום שכלום בען המנה ז' פראות
 בתפילין או ב' מצות כאלה ועל זה נאמר על
 תבוע מחטא לעולם לא תבוע זל לא תבוע וזק
 מוצא אז אבאום מוצא אז על אמת ל' לז
 מצות ל' כאלה ונמצא אקין כדמו אלא
 לז אלא לעולם כדמב וז' תהיה לז אלא לא יזכ
 לעולם כל ידו

ומצות לא תנהיג לעולם לא תנהיג ומצות
 זק יוסף לזכות בוקרים

ומצות לא תנהיג דבר זקבית עם מטה ל' אלק
 מזה אבני לא תנהיג עליה כזול וכבר נבדל
 המאור לעולם מצד ז' הנוכרת עם יתרו ואם
 מזה אבני תבוע ל' לא תבוע איתן נשית וזה
 ענין אחר ומצות זק יוסף אהבית וזה

כאור מלתי

נביא קול לא תנוח חלטי איש וחק לא תסורו וזאת
 מלמדי על כעל לקבלה ותלמדת דברים אלא
 תצוותם ככל עבתי התורה ועל זה נאמר לך
 תסור חק אדבר אשר יצו לך יחן ושמאל
 ואמרו אל תפלה לא תסור זו מצות לא תעשה
 וחק אקשת אסתי שהזכירו לקיים כל מה
 אשר יבטחם כדבר המקשות ועדי שרית
 אשר יב יוד נר עלי או שבט אקעב לאסור
 אשר על נפשו לא יחל דברו
 וחק לא סכלתי וחק לא בערתי וחק לא
 נתיב למתים נגזרים

וחק לא אכלתי כחמור שני כתוב לא סכלתי כחמור
 למנו לא בערתי חמור סגמא ולא עתה חמור
 למת ויחייב אדבר כל בדרך ודני כעל
 פרו כול אקסל אהרות הא' של לאל חמור
 שני באענות כל מי אמת לו א' חקדכו אקול
 חייב להקבל עבדים חותי קיום שיחות וקברנו נק'
 חונן חמור יחא ואסור לאל בקרשים ועל נאמר לא
 סכלתי חמור חמור לו אקס אכל אעטת היה עשר
 ולא חמור אט כלבו חמור לא אכלו באכנות אלא
 חן כל בקרשים מי אכלן אעטת לקם עבד אקס
 אלא לאל חמור סג כחמור נש' חמור לא בערתי
 חמור כחמור וקול אלא חמור לא תבע חמור כ
 כעטת חמור לא תאכל חמור כחמור חמור וז'

כין

בין אט טחא וכו' טבור בין אט טבור וכו'
טמא כלמי אבדא' תאט צדק אל לוקי ועלם
ותא איתר' לוקו ביו אלים שפא מקום חצית
אכן לרא דא שאין לוקין עליו. אלא אם אבד
האובלו בעומאה חוק לחלם אינו לקם עבן א'
אבל חסין אית חכת מרדות דרבנן. והנ' אלא
לא יא דוד מעמד אט אלא כפרכי אכלה ועמיה
וענ' נאמר ולא עתה מחנו עתה כל' לא האמת
מחנו דבר שאינו חלקים את העם. למתים עמיה
כל' אבדור עלים אצרת מן העולם הזה

וכתעודת רעבות. כולאים תאטל. ו
ולראת קדום. ולראת אוקום

וכתעודת רעבות פ' חסדן וקא אוקיה אלא
למאכן כדנא בעל חוב אלא כמאנת צ' ועל יד
אלום לא אקפץ אמת לבוא לבין בעל חוב
ונא אכלא ענ' שאמר כי קמה בערך לחיות לחיות
לא יבא אל ביתו לעבד עמו כחוק תעמוד ופאיש
אמר לחיה נוסה כי יאלא איתן זון האבד בחוב
ולאין חמשה המלה אר חכינו לא יתאבדו אלא
ככל'. ולראת קדום שאל לראת כהן תאמר
תלמוד וקא יהוה לבי כהן נגול דההכח
פיה מכה כמעה אכן עורסם שפא חוק אית
קדום דיום לחמיה על אר צדקם אל וכך לבסוף
אל קדום כל תחלו ואל תחלו מלתי קם ויהי

חזקת

בשם ה' מולך

אמרתי על אלה לעבדך ולתורתי קאויבס כבער המלחה
 ועל אלה נברח חפזים אבל האכה עלנו להתגבר
 בנגדם ולתחזק ולשמור בלעגם ולא יחזק אדם
 בעת קה"א לא כדעתך ולא כבענו ולא כמחונא
 אלא יענה לנו חסד רב לתומה ועוד יחפז
 אב רמי: א' תלמי' עליו כאלו אפך רמי לם ובענין
 שכתב ולא יחם את לב אחיו ללבבו ולעצרת
 אע"פ דכתיב באותה פרשה ודברו האיעהם אל
 דמי לאחד מ' אדם אשר בעו וכו' "

וכל פרשיות מלפני קדושות אשר הם נכונות
 חקום טהום יקוהם "

וכל פרשיות לכל פרשיות שבוכר למעלה ושיזכיר
 להלן הם מלפני קדושות מלפנין האבות ונוקטין בה ומהכלה
 באדם אשר הם נכונות חקום ישאין בו חיס ע
 עבאו כאלו הפרשות אותן החקויות שהן לזכר
 ולחיות בן חקום טהום יקוהם על יד קדושתן "
 ואחד ובענין הם חרובים כחשאים ואלה
 פקוקים פלכתב טהום "

ואחד ובענין קים כל' חוט עבירות אבתונה א
 שפשאים אותם חרובים כחשאים כל עבתיים
 חן עולם בעקר חשאים קדושים עבמו ואלה
 פקוקים אשר יתן חזקו וכו' "
 אשר יתקדשו לחולך ברוב ראשו וקדושתך
 אעו אשר יזו יקום "

אשר

אשר יתן זרעו וכו' למעלה נזכר אזהרה בותן חזעו
למולך וכו' קוצר הענא ומור למעלה אחר
אלה הם חרצים בחשבים והענא טה כתיב כל
קדושים ואל כג אהל תאמר ופירש' ענאין על
האזהרות איש איש מבני ישראל אשר יתן מזרעו
למולך מות יומת שם ארץ יגמורו באכז' והמנהג
ישש' היות אשר הוא אלהי' שענו גם הוא יומת
במקלה דכתיב וטוב שיה' מות יומת דגם יגמור
בו כל העדה וכו' ובאה האזהרה לעני אלהי' לח' קלל'
ומסית ומחלל' וכן קובא וזולל' ומכה
ומקלל' ומרח ערים "

ומסית גם הוא במקלה דכתיב כל' לאה כייסיתך
אמר וכו' לאמר נלבה ועבדה קלג' אהה וכו' לא
תחבה לו ולא האמע אלג' וכו' וסקלתו באבג' ומת'
ומחלל את השבת גם הוא במקלה כגו' אלקני' כ
במקו'א דכתיב מות יומת האיש דגם אוקת' כ
באבג' כל העדה ^ל ון סודר ומורה ג' נחמד כו
ודגמורו כל חגבי עמו באבג' ומת' ומכה אביו
או אמו מיתתו כחנק דכתיב ומכה אביו ואמו חיות
יומת ואמרו ז"ל כל מיתה סתם האמורה בתורה היא
חנק' ומקלל אביו או אמו מיתתו במקלה דכתיב
ומקלל אביו ואמו מות יומת ועוד נאמר כל' קדושים
כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו' כו' ואמרו ז"ל אכל מקום שנזכר

בשור הלל

למנו כוהן ספקינה וכתוב כאבן יתמו איתי דמיה
 כס' ונחה עמי' כלבם אש כן מופת למורה
 הוא שהמפית נקרא יחיד שמפית אך היחיד
 והמחה הוא את המרובים ונאם האברה למה
 אש' גש' אלה' אלה' לא תזכור לא שמע על
 לך וכן אמרו סופרים ובלש' סגורין לך
 שמע על לך אברה למה וליתתו במקינה
 כמפית "

והדבר מרה' כהם עבודה זרה' ובעל

אוב למה' יודעני שקהם' פיון דה לבה עמר

הוא עבא העקר בהתעבא כה' עז וק' כה' אר דעבוד

ומת דעבא ההוא וק' כה' עבא עבא עבא

האמורה כהנה סתם אנה אלא חנק' ובעל

אוב עבא סבתוב ואיש אן אשה כי יבא כה' סגורין

אוב אן ידעני מות יוחקו כאבן ידענו אוקוס

דמיקום כה' ומעשה אוב סבר עבר לעלש סנה

איתו המדבר אשמן ידעני פיראון דלל אהוא

מנה עמי חיה אמה ידעני ליתן פיו ואורצו

דעמי מדבר ע' בפיו "

אע"פ דאמת' ללמד ולפחת' ועם עיר

הנרחת' כחרכ נקתהם "

אע"פ דאמת' דרנית דנוח' היא כפייה' כמון

שלמדו דלל מדכתיב כמכה עבדו אפי' כעש

ומת תחת ידו עני' ית' ואמרו שהוא כפייה'

כרתיב

אנ דעבוד
 ולעלא אר דמחא
 ח"ב דכ"ב

סגורין
 כה'
 חכמה
 חמא

כפתיכ במקום אחד חרב נוקמת טקם כתי ועי
עיר הנחת נב הסבחר עיקרם כדכתי הכה
תבא את יושבי העיר והיא לנב חרב

ועבא מדעת תכמה תולעת ואשר
נרמתי לבהמת היגרים

ועבא מדעת הוא עבא הסקר אמת עבא מדעתו
מה אלא שמוע אז מה שטמר לחברו ולנב טמר

לו וכתב כיה חיתה שטא אך העבא אשר יזיר
לכר דבר במתי את אשר לא צויתו לרבר וכ

ומת העבא הסא ואמרו קל טמא סנהדין אשר
יזיר לרבר דבר ממתי זה הדעת עבא מה סל

שמוע את אשר לא צויתו לרבר הוא לא צויתו
אבל לחברו צויתו זה הדעת עבא מה אלא טמר

לו טמר לחברו ומיתתו כחוק אב חיתה האמורה
כתורה פתי אינה אלא חק תכמה תולעת כל

מיד אחר שומת ינום תולע סיבאש ואשר
נרמתי כל שבעה לבהמת היגרים הי

במקלה נכתיב כל קדושים ואשר אשר תרבר
אל כל כהנה לרבעה אופת וכו' מות יולדו

דמיהם כמיהם כמקילה שכל מקום שטא דמיה
כס פינושו כמקילה

והבא על אנוסה ועל כל כנוסה ועל
כהמה דאנוסה והבא על אחרת

והטא

הוכיח

בא על ארומה כל

וברא על ארומה כל ^{העב} על שבע מאורקה מיתתם ^{העב} מיתתם ^{העב} מיתתם
 במקלה דכתיב והוא אית את אטיס אל שער ^{העב} אית את
 העב הקיא וסקלתם אוקס באכנס ומת ועל
 בלה כנשה כל' אי כנס בוא אשה כבדו און
 ונס און טראן כלתו וכתוב ערות כולך לא
 פגנה וכל העולם כל קדושים ואיש אשר ישכב
 א' כלתו מות יומת אע"פ ירוס כ' ודינו כ'
 במקלה ועל כהמה ארומה כל' הרוכב ארד
 הכמה ונדית הוא ל' אנתן שכבתו כבדו
 שאוכלת באכוס וכתוב ביה מיתה דכתיב ואיש
 אשר יתן שכבתו כבדמה מות יומת ודינו כ'
 במקלה כמו שלמו ד' וברא על אחות הורס
 טמ הוא ללקחן הוא מזכר ונדתו חכמים וכל
 באן וקרא על זכר דכתיב ואת זכר לא תשכב
 משכב אשה קרובה היא ומיתתו במקלה דכתיב
 כל קדושים ואיש אשר ישכב את זכר מאכבד
 אשה קרובה עמו אטיס מיתתו יומתו דלוקס כ'ס
 ודינו במקלה שכל מקום שט' דמיה כ'ס מקלה
 וכל על אשת איש מאד יחפיר ויבאיש ו'
 ונדתו חכמים א' שני אנה אוקס"
 וכל על איך מאד יחפיר לבין חרפה על שאמר
 שלמה עה נואל אשה פסל לב וכו' נע וקחן יתן
 וחרפת לא יתנה ומיתתו כהנה דכתיב כ' מלא
 איש שוכב ע' אשה כשולת כעל ומיתתו אטיס"
 וכתוב

וכתוב בג' קדושים ואיש אשר יטאף את אשת איש וט'
מות ימות הנאף והנאפת ויבאש לשון סדומן'
וודתו מבואש כג' שהבאיש את האן חברין
על קדוהו אחות אביו ושהיה כנגד המוס' דכתיב
ואיש אשר ישכב את דודתו ערות גדולה עליו חמא
ישאו ערבים ימותו ופירוש ערבים הוא כרע' ויש
גורפים שניהם חקיהם כלומר אשה יהיו חמיהם"
וכא על יולדתו וכתבגו וכתב בתו וכתב
וכת אשהו לפי שאול נשואם"
וכא על יולדתו או אמו ומיתתו במה לה וכתב
גדו וכתבתו דכתיב ערות כתיב כגן או כתבתך
לא תגלה ערותך ומיתת אשה כשהיא חב' אגל
ז' במס' אהרן וכתב ערות דכתיב לא תגלה
כפי' ככתוב אמה ערות כתיב לא יגלה ונעם
דכתיב לפי שאין כוונתו כו' דמון אמה הפורה
כת רבן וכת דכתיב שהם בחוקות חמה אגל
אשה חסונה דין הוא אלא לפי שאין שמשן חן דין
למה דג' איסוריה כג' אשה חסונה חמה חמה
חמה חמה בחות ולמה נב' אמתה כג' לפי וכתב
אמת דכתיב ערות אשה וכתב לא תגלה והעם
מכאן כפי' קדושים וכתוב ואיש אשר יקח ארץ
אשה ואת אמה חמה היא כחמה שמשו ארץ ואתה
אבל לפי שאול כג' אף כג' אף כג' אף כג' אף

הנה

והבא על אחותי והבא על חמותי ובה עש
 אחות אשתו ובה על אחות האנס
 והבא על אחותו חיצונית וכתוב ואיש אחי קח
 את אחותו בת אביו או בת אמו ונאמר ונאמר
 כל עמם והבא על אחותו היא ככלל עבודת
 אשה וכתב לא תגלה וכאשר את האשה אסור
 על אשה זה כלל על אשה וכתב ומיתתו באה
 כמו אנוס ומה אלוהים אלהים אלהים כלל
 עולד באנוס איבד עש חתונה קמחור בל' קמח
 ובה על אשה נזכרה לעל האוהרה ואם
 לא אחורר לא תקראו והעבא הוא כלל כלמך
 כולל כלל אשה שאלה הן עובדות האלה
 ועברתו העבא והעבא מקריב טמא ואמר לו
 זה ברת בחורף אשה וכתב על אחות הוריה
 הם האח והאם וזה אשה לבא על אחותו כח אשה
 זו בת אמו כדכתיב ערות אמותך בת אבך
 בת אמן מוערת כיה או מוערת מן לא תגלה
 ערותן ומקרא זה מרוב כן אשה אחותו מזה
 לבד כן אשה אחותו מאם עבר וכך אשה יצא
 מאנס אביו וכך אשה אחותו מאם מן הנות
 ככל צדק אלו נקראת אחותי ומי כן עלה כדת
 על אשה וכתב ובה עש וכתב ברה
 ועל ערה באברה למעלה מאתם

ועל

במקום חלתי

ועל אשה ונתנה כבוד הזכרים ומותתם כבוד
וכתבנה וכתב בתי לכתוב את כתב בנה ואת
כתב בנה לא יקח לעלות עוהה וכו' וקם לאזרי
הא' אלא לאשה את כתבן אשרו וה' אלא נא
את כתב אשרו וקם נכ כשה' ועל נה
כשכנה נה' על הנה מיתתו כבת רכב ואי
אשר יכב את אשה יזה וכו' ועברו ענקים מקרב
עמם למלאת מאמנם למור ימים אלה

~~ועל אשה ונתנה כבוד הזכרים ומותתם כבוד~~
ועל אשר חביו ועל אשר חביו ואם חותית אקדי
וחמיו כל אלה חסודים

ועל אשה חבו קפא על אשר חביו אפ' אשה
חמו ח' סוק' לך רכב ואת אשר יכב את
אשר חבו וכו' לזות ימרו אנהם מיהם כם וכו'
נה לאר אכל מקום אט' לזיהם כם הוא כמק' וכו'
על אשר חביו ח' כבת רכב ואת אשר יקח
את אשר חביו וכו' עבות חמו עלה עההם יחיו
ויחזו עההם הוא כית' ואם חמותו וחמו רכב
על ח' חמותו ואם חמו כשה' בליתא כשה'
לא חמו הן הנשולין ככל אשה וכהם פתכנה
כבת כתי' חמותו ותי' חמותו ואם חמו על'
וחאפ' כנות כהן' וחאפ' זולמיהן' וחאפ'
בעל' כן' עשמיד ולהחם'
וחאפ' כנות כהן כהן חוסה שני' עה

במזרח תלתי

הם היא כשפחה והבא עליה הם הוא במקו וכן
עלה שפחה עליה אדיתה ושלכו אוחזין מיתתו
במקו ולא כמקום כולו אלאו חלל מרדכי ובעני
ל כמאז גמל לעשות לאחיו ולא למחיתו *
והכו על ארמית כרעתו להצמית והערכ
בתרמית הקוות נבחרים *

והכו על ארמית כעבר רעתו ביתו השות להצמית
כל להבתו סן בעל זכום סחול הקול הממית
קטן טענין ודגוב בתרמית לען סומה *
קוות נבחרים הם כל המקום וענשו הוא נסכן
אקטין טענין כדמתיא כל אלה הן נשפין *
והגוב אדם בשחת ידם נאוב חלב ולם *
יהי כיק כהם *

אם כל שדגו
הוא בבדי
כחף כלפי קנה
פ קראו
על

והגוב אדם מיתו כחן רכתי ונעב אים ומכו
ונמא כדו סות יולת וכבר קדם לכל מיתו
האמורה פתורה סתם היא חתן בשחת ידם ומת לשן
חלב ודם מיתתו בבית וחלב כתיב ג' ט אוב
חלב וכו' ועבדו העל האולת מעשה וכדום
כתיב ט טעא אמר חלב כל דם ועבדו העל
היה מעמיה כיקר כהם הוא אומן ככבאים
והוא כלו כד יכלו אובל חלב ודם והכוונה שחיתו
נכרתו מן העולם כמי מלכום *
ואכור כל גובל אמר טגול יאכל והוא ריק
יאכל באש הכוהם * ואור

ועוד מלכות עובד עז נבנה נחמת אברה
יכרת מן השם וכתיב זוכה לאלהם יחרם וינינו
בסקינה ואוכל לחמדת בלמים נמלה אקס לוינו
הנח מתתו בברית ברסעב כ כל אובל מחמק

והנה העבד
ולפסח לא יעשה
ועשה כי
לפסח לא יעשה
לפסח לא יעשה
לפסח לא יעשה

ועברתה העבד הזה ויאמר אליו על יום הזה
ולפסח לא יעשה כמאן אמו יוסה ואי אובל
ועשה כי יום הכפרים

לפסח לא יעשה כל משמעת חלואות פסח כל אדם
אונם אלא כמאן כעבד יבנק כרסעב ואלא אאר
הוא מקור וכדרך לא היה וחדל לשאות רפסח ועבד
העבד הזה מלמדה ואי אובל או עשה חלואה
כיונה מתתו בברית דאברל נאמר כי כל העבד
אשר לא תעשה כעבד יום הזה ועברתה מעמיה
וכעשה חלואה נאמר וכל העבד אשר תעשה כל
חלואה כעבד יום הזה ואברית את העבד הזה
מקרב עמם

ואם סך ומלמטם בעברתו חלמטם ואי
אזנו יאמטם למלמטם המורה

ואם סך ומלמטם סך חמטם חלמטם והמלמטם
כמורה דהיינו כחמטם סחמטם ומלמטם חייב כרת
דכתיב על כבוד אדם לא יסך ובמתקנתו לא
תעשו כמורה וזהו המלמטם דקאמר וכל העבד
לעבד איש אשר ירבה כמורה ואשר נתן חמטם
זר ועברת מעמיו ואי אזנו יאמטם כל יתום וזנו
מעמיה אל דבר הספרותן העומה להורות כמין
אשר

בחנו

אשר יבחר ה' וזהו נקרא זקן חומתו והוא ~~הבית~~
בביתו וקראו אשר ישא בדון לבתי מועד אל
הבן וכו' ומת האיש הזה

והאומת מחוץ וזה מעלה בחוץ ואצ"ו
רחוץ במימי בורס

והאומת מחוץ כל האומת בהמת קראים חוץ לעדה
וכן המעלה אשר קראים בחוץ כל מקעיר האומת
חוץ לבית המקדש חייב כרת בביתו איש איש חיי
ש' אשר יחטט אור או כבש וכו' ואל פתח אהל

מועד לא רביאו וכו' ~~למטה~~

ועברת האיש הזה מקרב עמו וכן במעלה טמר
איש איש מכות יאכלו וכו' אשר יעלה שעה או זכח

ואל פתח אהל מועד לא יביאו וכו' ועברת האיש ה
הסוא מעמיו ואצ"ו בחוץ כל כהן שאמא כלל

חצית יהי וכלם מן הבור חייב לזכה ביד אמת
שנא כבאם אל אהל מועד יחצו מים ולא יחזרו

הא איש לא יחצו יחזרו שחבל לא חתם אולם הן

ועובר על דם כבית תהי נפשו להכבית והוא
תקוה ואחרת לשלם האפרים

ועבר על דם כבית כגו' מי שעבר על דם כבית ולא
דכה למול תהי נפשו להכבית שנא ועל גב

אשר לא ימול אה כבד עלתה ועברתה העלם הריא
מעליה וקיצו חסד נע לכלל שונאין אהוא יאנה

יום אחד ולא חל חייב כרת כמא חולל וכאבר חלל
זו אה עשרה לנפול וגם הלא אדר וריא תקוה ואחין

לשלם

לאלה האמיה שהם כפי הגלות בלבבת' גם את כלם כניתך
והטמא יורק' כבקאו למקדש' והאוכר' אלמך אמר'ך
נקדש כמנומאת הבא הם "

מכוד כלו בארץ
כרית מלכה
אלמך אמר'ך

והטמא יורק' כבקאו למקדש' כמנומאת הבא הם
שבעם למקדש אלמך' כואת כש' יארל ואל לרן
מן החמה כל צבוע וכל זכ וכל עממ לנסא ולא
ימלאו את חמניהם וכו' וכתיב כל חוקת ואיש
אשר יעמא ולא ימלאו (כלו) ובעם למקדש בעמדו
עממ) ועברתה העבא הריא מתוך הקהל' ואלו
נקדש כלו' מ' שאוכל קדשים כעומאת הגוף חיד
כרת כרסעב ורעבא אשר תאל כאר מוכר
האלים אשר לה' ימלאו עלו ועברתה העבא
הריא מעמיה ואזקרתיה מבעל קדש לא תגע
ולראו כלל שהוא אוהרה לאוכל קדשים כמנומאת
והאוכל טבל' יבארו חבל' ויגע טבל' "

ואחזקו כיהם "
והאוכל עכל פינות אעדין לא הופרא מהם נכומם
ומעשנות קדיין טבל ומקלל את האוכלן אקלא
חבל דל טאב ייגע כל ימיו להכל ולא יושלכ מה
שייגע ואחזקו אלוה' כל טאבי ומיתתו קולל
כיה אמים כין שיהי' שארל או כהן עמל נלא
יאלא מן קדש' כש' את אשר יהוה ופירשו
דל שכלאו טבל הכתוב מרוב ילף חילול
מתנומה שכתוב בה ימלא קט' חללוהו מיה להין
כמיתת אף כאן כמיתתה "

והאוכל

והואל תכונה תבואה מואה וכן כ

ימא כעברו לחתום

והואל תבואה תבואה מואה כי הוא כמיתה
כד שמים אג' ומתו כ כי יללוו כמו אעפא
וכן כ ימא כלו' כהן איהל תבואה כמחאן
העל נ' הוא ח' כמיתה כד שמים כמא אמרו
ה'ל כמטקן' הנאכין בעברו לחתום
מאמר הקרב אצוה כמיתה איש איש מנועו
אהן ופוא צווע אוזכ כקדשים לא יאל עד
אשר יקד

ומתכל יוסר טכול יוס הנחמד לשאש

ומחוסר בגדים נמכרים

ומתכל יוסר כלו חן העולם יוסר יקל יוס הנחמד
כלומר אנגמ לשאש כמקדש ופרום עכל יוס
הוא אל העומים איהנו תעומותם כמיתה לא
יטקו לה כגם למקדש או לשאש אי קס כהעם
על איעה כ שאשם איה וכל בשאש ועקר בשאש
שקדס איה בשמים י כ עומאם וראו חייב מיתה
כד שמים איש שאש כמו אלמדו כל כ' הנאכין
ומחוסר בגדים נמכרים שקס' בגדים לבדול עכין
היה אי אחד ירה שאש כמקדש ועקר עקר
וראו מחוסר אחד חקם חייב מיתה כמו אלמדו חן
התם כל קו

וקדו העבר כמיתה חן אכבר ומאריך יאשר
מחוסר כלום

וקדו

והזר השכי עבדך במקדש חייב מיתה כד אהיה
 דברי' והזר הקרוב ומוצ' ומאריך חכר כהן חומר
 גרוס גרוס במקדש חייב מיתה כד אהיה
 והא כהן כהן זכ או מצרע אשהו מעולתם
 ולא הבא את כפרתם דל קרבותיהם אסורים
 לעבד במקדש כן כתב הרמב"ם ז"ל
 והחיות רתני לפרוע ואיתי ולמלא החתי
 לשאש כחודים

ופחות רתני כלו דאוי נמות כד אמרם פריע
 דאש אעבד עבדך במקדש אנת' ואצטם מל
 תלבעו וכו' ולא תמותי אלא אש גמל אשר יאווה
 ואיתי דכתיב וואצט מל תשת אשה וכו'
 איתך בבואכם מל תשל מעד ולא תמותי אלא
 אש תבטלו אית' וצמותי וטמה אשתי כהן
 כהן אשתי לעבד במקדש חייב מיתה כד אמרם
 דכתיב דבר מל אהסן ואל בעו עיניו מקדש אש
 יא ולא יחלא חת אש קדש וכו' וקעונא כמייה
 כד אמרם לגמל מנא מל יחיל חתומה
 דכתיב כה ונתן בו כי יחללו לשאש כחודים
 כלו לפי ולפני כה יכיל יא עינים כהרים
 כהן על אש האתמוו לה' כהרדת קדש
 כלו מלות עשה ומלות לא תעשה כשירת
 כד חסדי ומתן עינים
 אלה הרעות יסודות נבחרות ונהגה
 לאותיות יבאטת תמרים

המקדש מלכד
 המקדש מלכד
 המקדש מלכד

והאובת תפוחה תבואה מרוקה וכהן כי
ימלא כעבוד לחמרים

יהאובת תפוחה תבואה מרוקה כי הוא בלית
כד שמים אג' ומתוך כי ימלאו סמו אנתכר
וכהן כי ימלאו כלו כהן איתל תפוחה כיומאן
הטל נה הוא חייב חיתה כד שמים כחא אלתו
הגל כענדקין פ' הנאנפין כעבדו לחמרים
מאמר הקדש אלוה כדיתו איש איש מזוג
איהן והוא לזוע או זכ סקדשים לא יאל עד
אשר ימקד

ומתכל יוסר מכול יוס הנחמר לאת
ומחוסר כגדים נמפרים

ומתכל יוסר כל חזן בעולם יוסר עקל יוס הנחמר
כלומר אעבד לאת במקדש ופרוס עקל יוס
הוא אל בעממים אעבדו חטואותם כמכר לא
ימקרו לה עם למקדש או לאת איס קס כגדים
על אעבד איתם אג' וכל האת ועקר האת

שקודם איתל בעמם י כעומאס ואל חייב חיתה
כד שמים איס איתם כמא אלתו כל כפ' הנאנפין
ומחוסר כגדים נמפרים אקס ח' כגדים לבד ולעבד
הרוא איס חזר חקש איתם במקדש ועבד עקד
והוא לחוסר אה חקש חייב חיתה כחא אלתו חל
קתם כפ' קס

קדור העבד כמיתתו אכבר ולקצץ יאמר
חוסר סלובס

והזר עשיר עבדו כמקרא חייב מיתר כד אהים
 כדכתיב וזר עבדו כמקרא חייב מיתר כד אהים
 כדכתיב וזר עבדו כמקרא חייב מיתר כד אהים
 ואלו כנן כן וכו' ואלו כנן כן וכו' משה
 ולא הכח את עבדו דל קרובות הם מקום
 לעבד כמקרא כן כד אהים וכו'
 והקלות רתני לפרוע ואיתי ועמא התי

שמש כחודם

וקאוח רתני על דמו למות כד אהים פי
 הא שער עבדו כמקרא אהי חגיש מל
 מלש וכו' ולא תמותי דא אהי נטו אעו ימורו
 ואיתי דכתיב וכו' ובעזר מל חגיש אהי וכו'
 אתר ככואכס מל חגיש מועד ולא תמותי דא
 אהי חגיש אהי וכו' ומה ראוי כן
 כמקרא אהי לעבד כמקרא חייב מיתר כד אהים
 דכתיב דבר מל חגיש וכו' עמו מקראי כט
 יא ולא חלל מל חגיש וכו' וקענא כמיי
 כד אהים נלמו חגיש מל חגיש חגיש
 דכתיב כד ומתו כוכי חגישו שמש כחודם
 כלא לפי ולפני כתיב יא חגיש כחודם
 כחגיש מל חגישו חגישו חגישו חגישו
 כע חגיש חגיש וחגישו חגיש חגיש חגיש
 כד מיתר וחגיש חגיש
 אנה חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש
 לאות חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש

חגיש
 חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש
 חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש
 חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש
 חגיש חגיש חגיש חגיש חגיש

אנה דתניתי את התורה חזונית הן התורה תורה
אשר כבוד תורה אנונה נהם יקרות התורה
העברית והנה לא יזנע עומד ענינים לא טאו
החיות אכלו מזוה ומטה מתבארין טמה וכמה
דברים כמו ארץ אחרת אין חטאו כמה ענינים
כמיטת תמלך לאון הפסוק הוא אמרתי חטאו
דתמר חוקה כפיני

ימרה אל ענין יקראש עם אכזב ייגרה
יבדקו ועלך העברים

ימרה אל ענין יכונן עולות ייבנה עיר ייבנה
יושעים ועלך העברים איהם העתים

יבנים את סכני יציה חשכו ייתן עש למנו
וקרנו ידים

יבנים את סוכו חוכת דוד הנולדת יונה חשכו
יבני חשכו בברכה ה' אלהי יונה חשכו ייתן
עש למנו סכני ייתן עש למנו ידים קרן חשכו
יבניו מתי חשכו ברום יאט עזר וברכה
אפר וכתבאז נם הרים

יבניו מתי חשכו אכזבו אנשארט מתי חשכו
מה נה ברום יאט עזר הם העתים הברקים
אכזבו במיתוס יאט וכתבאז חשכו כדכע
כל יאט תכל ואכזב ארץ כגאזא נמוכו
ומכאז רומיות תרעה פוית ומחשבות
אכזבית ומרה נמרים
ימא

במד

ומלאה הומות נשנה וקרה נהג כלאת הומות
תבואה פתית נהג נכס שבג העשירי נהג ומעמק
אבות כלו ומעמקנות אבות נהג תרנה פתית
וכן נהג תהרה נהרס

אז כל עם אונג - ברנה יתמוג - עקל
המון חונג - באמה באהם

ואז כלמר עמור המאח כל עם אונג פנה
יתמוג אשתי הקנה לנהג איתם אעלמור
ולבראון נהג נהג נהג נהג המון חונג שאז
אמחו כלקרים וכתב נהג זון ברנה נהג נהג
נהג נהג נהג

על הר הנהג - נהג נהג - ואז נהג
נהג - ואז נהג

אלה הר הנהג זה יושנים נהג זהו השב
זהו נהג ונהג ונהג יושנים - נהג נהג מין
נהג שדיה נהג - ואז נהג נהג נהג
נהג נהג נהג נהג נהג נהג נהג נהג
נהג על מנהג נהג נהג נהג נהג נהג
נהג נהג נהג נהג נהג נהג

ק

מבילת רות שב' קצב אשר עטת וכת מסע ידי חסה להדצ מהרס אלמנטינו זל

<p> ריקי כתי אטט האטן די קי כתי אטט וכו' קוס אטט לב: אור חבלה סאת ראוי לקור להס זס קבמו קדמונו ל לקוח חבלה סאת כחג באטט כ מה שיבת ש לה עם חג הקדש ה הזה ומלבי חס ש כאגו כזה כל החבשים אוקר חכ כלהות אקטת חנה חק אטט החמד אל הסכ אב על כן כמחוד בעת סבת חנה חקה החמה האתית שבוכל שאל חסתניס חקני סתס ככל חקני מיט קעמי חתמית </p>	<p> ויהי רעב בארץ וילך ארץ חבית לחס יהודה לגור בארץ מואב הוא ואשתו ואני עמי: ואס האיש חמתך ואס אשתך עמי: ואס אני עמי מ מחלוק וכלון אלתנים חבית לחס יהודה ויבואו אר מואב ויהיו אס: וימת אלמחך איש עמי ותשאר היא ואני עמי: וישאו להם נאים מואב ויר אס האחת ערלה ואס האחת רות וסבו אס סגור אטט: ויחוקו פס אטט מחלוק וכלון ותשאר האשה חסני לדה ומאשה: ותקם היא וכלתיה ותאכ חסדי מואב כי אלתנה כסדה מואב כי פרד יי אית עמי נתת להם לחס" </p>
--	--

מהתאוות הנשמיות עב יהיה החומר וכל הכוחות
הנשמיות נבגעות ונשמעות אל האכל לקבל הדבר
השכלים והאלהים על כן להיות שבמעלה הזאת אשר
חברה שמואל העבא טה כלאי תיא טה דכב תתפל
כה מעלת תבלת תפלות היסודן אשר הם ~~בשמים~~
תדושת לחלאי העש לשדה מכל סיג ואלות פחית
החפונות על כן הסכמו בקהלתם כמים הערוא
האלה זמן מתן תורתנו כי אנוש הזה יתאר כמעלה
הזאת אלה וצמורה ילקוט נתנו חזק ענין להקחת מע
הזאת כעצרת בזמן מתן תורתנו ללמדך שלא יתק
תורה אלא עי יסודן ועש ואפשר למד דקהאת חנה
בזמן מתן ארובה הוא עמה כל אס ראה תראה
כעש תופש התורה אל תתמה על החפץ הכע יד
וראה דות הצדקת אהיה עניה וחזקת כהקד
התורה ובמא רזל במחור הנז' דלא יתנה תורה א'
ע' יסודן ועש אמש שנינו כל במקיים את התורה
סוף לבי יחה מעשך וזה נלמד דב חרות הצדקת
קבלה התורה בזמן לעתה ותי אחיהה חיים נשבע
נדול ששאת לבטע הצדק ועד יתקן דאתה דוד נש
עיה מלב יאראל כעשך וכבוד נזול וכה ישנה ה' ט'
כתורה מעשך וזה תורה כאלכב דאס חכמי יא' חכמי
תפלות למורס מעשך וסיוכ יסודן הנה יבאוח עי
עוב אמתים חכמי כל קוסף לתימה מעשך כמור
בנות הצדקת ולפיכך מעלה זו טמחה לקנות כעשך
זמן

ומן מתן תורתו ושון כפ' וסל באו ס' תלד
ועמים אחרים נטעו וכוה עבא לבאר הכתובים
אמר ויהי כימי אפטי האופטים דרין רול יוד אופטי
לכין להשפט דרין אומר לארס עול קיסס חכן שניך
יהוא אומר לו עול קורה חכין עניך וכחונן סאכ חלת
אשע יתרא ולפי דרסם יאכחל חלת ויהי כ' פעמים
איה חספין אומר ויהי רעב בארץ כימי אשע ה
האופטים וט' אס לא היה כענת אכתוב ריק עומר סיפור
דרעב איה כומן סנו' אמנס הוונה כפמוק סולן
למדע שלם בית היות חמן אשע האופטים דה-כו דוד
אופטי חכין להשפט וכו' על כן היה רעב בארץ
כי כהה דרין והאופט אסר יהיה כיתים יהם הוא רלח
והגון צדיק מעל יחית אלהם והקבה גוזר והוא עומד
בלרץ לפניו ית' ^{לפי} חמתו חסאחית וכלה הרעב
אל וז' ונהי היה כימי האופטים עצמן צדיק להשפט
ולא נגדו בארץ כחם עמך כי סיה חקוס והיה לשית
הרעב לתקום אלא עמלן חסלס ח איה ראי אכוקתו
תתבעה ה' ויהי היה אמת לתס ואפס עול עמר שמן
הכתוב אלה היות האופטים רכיס על כן רעב סא לשנס
כי האופט והצדק ראו איה חסודר על פ' אופט
אמר כי בהיות אחזית בין האופטים ומס נס סדור
אופט אחד לבדו איה אופט מצד יסו האופטים
צדקיס ולא יעל הצדק במדינות סכל הקלבים
ית' סל מצד רעות חילוף האופטים אומר סס וזה
אמר ככה כמו אנת באר במקומו בראיות כדורות
וראו

והוא חס ארצה הסתוב סוף אלמית זמן שלטת הארץ
שהיו רבים ולא היה להם ארץ אשר יבאו על כן
היה רעב בארץ גועה בדרך וההנהגה (אף וכן מקור
חיים פורס כל שלטת הארץ עם יסוד חזק שאחזקו
לא חרבה יושבים אלא בעבר אלא היו רבים בארץ
אלא כדן תורה נלמד וסתוב אחר ושלטת צדק זה
ככונן וזק"י ונקי היה כמי שלטת הארץ שהיו ארץ
כדן תורה נלמד ולא בארץ ובאכל זס עגבא אף יהעב
בארץ כלומר בארץ ישראל כמש מול אהרעב הזה לז
היה כ"אס בא"י לבבד וכל הארצות היה לחס) וספר
הכתוב אמרן מזה אסך איש פרע שאיר גדור
ולרנס הדור מארץ ישראל לגור בחוצה לארץ גוע
לבו מלט צות קעין אהיה פינו צרה בעיני אס
לוחקו וכלם לזל שאמר עבאיו כל ישראל ממבין
לפני זה בקולתו וזה בקולתו עמיר וכח ל מלטהס
(אף וכח מקדש יעאל זל דזהו ילק איש חכ"ל לחס יהוד
לחך באכל אהו אהס חקנו לת לחס אכח יהוד
כח ל מחס) ואמר אצל לגור בארץ חורב גוי חוצה
אמר לא קדחו ישראל כלחס ורחס וזה הלך סס לטל
מן הרעב ועוד אחרת אהלך הוא ואהתו ובכ בני ע
עמו לבבד ולא הולך עמו אהיט עמו וכזה הודע א
אכיון בחיבתו מחספה רעה לבדו מעבאיו
חקר כה אלא עמד לתת לרנס לעיני ואחזקו חז
כי עם היות אשה כל זה עגין הסתוב חסתר אלו
ואמר ילק איש סתם הארץ אחר עמי הנהגה

הזכר

הזכיר את שמו ואם האיש איננו כחש חזק אסיה אלס
 גדול אסיה אומר אל תפס האמנות ונס אספן היתה צדקת
 אכבוד כי ואם אספן עמי אהיתה עמה כמעשה
 ונס ואם אט בנו תחלון ולגון אלתים סגב מלבד
 ונס מקומם מכית לחם יהוא החפוב ואחד כל האכה
 הנז' ויקאו אה מואב והלוא במקום אותה צדקת אלף
 כשרה מואב אהם כי עין כח זקלוא יאדת ערוא אלף
 ידיו אס פניה אמו יתית ולכן יתבן עשב ענול סכבת
 והוא אהלו ומה אמתך אהש עמי ועל כן אמר אהש עמי
 לחיות אלה את אלה למשן כחש חזק אין אהש את אלה
 למשן אה רכס הכתוב למזן אלה היה ע' אס על אטחן
 יק מלך אהיו אהש עמי הצדקת פהיתה עמה סעשה
 ועל ככתוב אהש אהוא האזה ולדיה אמת כדאמרו
 לו סמו לבס אל אהת אלה אשאלו ערין כחחכמם אהה
 להתקע סואה לורץ ולא אהו לבס למכ סואכה וקאו
 אהלו ותואר קאו אהט כגיה כל לא היה אק כחכמת
 אהמותם כי חשוד סולר חיתם יעגו האמותם
 אהמם סואה קאו לסודע אהואו ערין כחחכמם
 אהיתם אמתך לא עסקם כהם חאסי והאיה אהואו
 כחחכמם קאו אהמט למעול כהק אהואו לסס נאסי
 מואבית כעת אהרין לא עסקיה הבה מואב ול
 מואבית בנו אהרין ועכו לקחו אותם עם הותם חאכס
 אהי עשום כהה עג חיה אהיה התנה לא ילא עמיט
 ומואב כקל' ומה סמוע ככתוב חתת לבס אהיה
 ה אהרין ואלו נאסי מואבית למזן על סמות עמי
 אלה כעשתה עמו זה רק הם עמלס כעשתם העשתת

עשו זה וזה ואלו לכם נשים מואבות (איה ומה ראש ואלו
 למה ראש ואלו לכם כלו חקביל לכם כל שיעם מה הם היו
 זה שן ודמון חזי. כמט דעבן פככל כמות עין שהיה
 בהם וכן נקראו נב לאבי זה העין והם המואבים אשר לא
 קדמו את ישראל ואלו מן אלה (וינו) ודמון הסתוב
 ארך היתם כמנתם להשתקע ולח לבד אס כי הנה יכא
 אס כמט אעם והיו יושבים עור אס לא היה הס' צ
 מאלהם כד לשעם כי חתו עם הם בעוונם והוא אחר
 ומותו עם אע"פ מחלוק ונמון ירצה כי עם הם חתו כמדת
 אביהם וזה רצה כמלת עם אע"פ הם חתו כמדת
 קהת עבדות והכפרה בהשתחוית העלמה וכיאר
 הכתוב שאמרה הנה לא אתה לבד עם לאת ולא
 העלמה לכל זה ולא עלתה על לב כי חתו היתה
 זאת מצד המאס ושארם וגם ותאמר האמה חקט ילדה
 ומאס' וכאן הכתוב שאמר ממולדת הרעסט קדמה
 היא וכלתיה ותאב חסד חואב וכו' והכונה חסד כי פס יתה
 היא נאאת עניין כמחאסנה קדמה ולא אבה כמחאסנה
 כיתה לשאב לאי והעט הסתוב אלא היתה מחאסנה לג' י
 חאב היתה שמרת כתי לקחשת ארץ כמחאסנה כמחאסנה
 כהיותה כמחאסנה מואב כי לקחה את עמו לתת להם לחם
 והאלמוט אע"פ והתפיל אט הסכע על כן כמחאסנה
 אס עדין הים הרעב אס לא היתה כמה ותא' חואב
 ותאב חאסנה מואב כי שמעה כמחאסנה מואב כי לקחה
 את עמו לתת להם לחם ירצה אבה חאסנה מואב ואלה חאסנה
 לא חאסנה כמחאסנה לאת חאסנה חאסנה חאסנה חאסנה חאסנה
 לחה שמעה כהיתה אס אכבר לקח ה את עמו לתת

לכם

לפס לנס על כן רצתה לאוב אל ביתה ואל מחלתה תחת
לבעה ותחת תואתה (וכפי דרך חז"ל במדרש יכ"ט
ששטעה אצאל עמו תשובה וקד"ה את עמו במדת
חומר ובמדת החמדים ונתנה לתת לפס לנס בזכות
עצמו שעמו תשובה י"י)

ותצא ומן המקום אשר היה ביתה אמה ותצא מן המקום
אשרי כלותיה עמה ותלכנה וכו' פיר
בדרך לאוב אל ארץ יהודה ותצא וכו' פיר
עלה לשתי כלותיה לבנה אובנה וכו' פיר
אשה לבית אמה יש י"י עתה וכו' פיר
חמר מאמר עשיתם עם המתים וכו' פיר
ועמד: יתן י"י לבם ותלאן חטחה וכו' פיר
אשה בית אמה ותשא להן תשאנה וכו' פיר
קולן ותכבנה: ותאלמנה לה כו' פיר
אתן לאוב לעמד: ותאמר עמי וכו' פיר
אובנה כנות: למה תלכנה עמי וכו' פיר
העור ל' כנס כותש וקא ר' אבם וכו' פיר
לאגמס: אובנה כנות לבנה ט וכו' פיר
וקתי חרות לאיש כ' חרות י"א וכו' פיר
ל' תקנה גם היית קללה לאיש וכו' פיר
וגם ילדתי כנס: קלן תשובה וכו' פיר
עד אשר יכלה קלן תשובה ל' וכו' פיר
לבתי היות לאיש אל כנות: כ' חר וכו' פיר
ל' חאר חנם כ' אלה כ' י"י: בתליתן דק ליות
עלה

עשה ככל חוקים אשר תצונו ועל כן לא אהר
ותצאו אלמתי מן החוקים וכו' ואמר ותלבינה כדרך
י' כדרך הכבשה והיסרה לאב אה ארץ יהודא ולפי
הלכה שאמרת שקלקלת אעפ' אהם יותר קדוברים
כפגרי שלח לבריחוד כחבאות האלפים עפ' כט אדם
האומם כדרך סלמה אהיא רה' נחמה און כט אסור
יחוד כלל בנוקט והנה עגול למה אכרטה לעשת טעה
אם היתה הסככה עמה לתכבת טוב לחפזת קדושת
כפ' האכנה או חלש אהסת הערכ או האועיל ר' א
התענוג הנשמי לבן אהדה לבן כי עפ' היות שקן לפי
דעתן שבות אה ארץ יהודה לפ' שלח היו רוצות לפרד
מחנה הנה און חלש ככך כ לפ' האהדת לה חלש
ההסכה כהן אלא כמה שיפוספו לחלש אלא חולשת
כ כמה שלבו עמה הנה הן האבות ולא שבות כ
היא לבדה היא הסכה ולא קן והוא אהדה לבנה אוננה
אשה לבת אהדה והאחות לבן שלח הסכה זה לבס חלש
אשה וכפ' עמון אשר על כן היה חלש און יחל
כהסתם עמו אה שלח היה כדעת לבן אהדה לבן
עפ' ה' שלח חסר כחלש עמון עפ' חלש עפ' חלש ועל
ינה שפתה להודע לבן אהדה קאהדה והאחון ק'
כעסן לחיות אה כדעתן חלש להסתנד כב אה
ואחון חלש עמון עפ' חלש חלש אה אה אה אה
פתכיהן ועל אהתו לה סתככהן והחלש חלש
כמה לעבדן עפ' חלשן אהכיהן לחלשן לחלש
מכ' אהתו חלשן וואחון יתן ה' לבס ינה אה
אהתנות

אהבתות איתנו לכן לא יעשה לך חסד כשר ורם רק
 לזר הבית שהיא רחוקה הטובה והוא אחרת יתן'
 לפי אהבתך תספד חזונית' כי כזה תדעלוא חממה
 וכו' כי הסוד מיד צו למעם יתעבב אל לב אהבתם
 מעשה וחלפת לחוכה אך הקלה לחבית היא
 בחנוחה בלתי טבאן כלל ותמלא חנוחה אשה כדת
 איש ופזר בכתוב שיש סככות האלה ועי' הכאוק
 כגריה טעמך רבב והוא אמרו תעבב לך ועצמה
 קולן ותכונה ופזר עוד הכתוב שיש חסד עוררית
 ככל טחוקן עוד ככלכתן עמה והוא אמרו ותאמנה
 לה כי אתך נהגו עמך ופונה אהבתם היא לטבת
 היותן אהבתי כן אתך נאוב לעמך ועמך הצדקת
 כבאותה כי עדין לא עלו כוננתן אם יתעבבת
 לעם הפזרה עוד עמך בחזרתן לעלת עוד כוננתן
 ועל כן אמר ותאמר עמי אובנה כוננת למה תלנה עמי
 בעוד ע כנס וכו' אובנה כוננת למה כי זרתי חסדית
 היא אהבתי לו ואכל כנס ותעבב לנס אהבתי אהבתי
 לכן תאמרת אהבתי אהבתי כעלמון אהבתי חקקה
 לנס לפי אהבתי לוחזקן וכלמן קדובין כהן אהבתי
 היו ולא טעניתן ועבאו קן כמות לתפיד כהן אהבתי
 לזר ופזר כפי פזרו וכל דרכו אהבתי ששאר רשע
 גרעת כוננתן כנסתו אם היא ללבט עמך לזר
 לתפיד ואם היא לתפיד חובב אהבתי אם היא ללבט
 עמך לזר כוננתן לזר זה לא ימות ולכן אמרה אהבתי
 כוננת למה תלנה עמי ואמרה אהבתי אהבתי לה כנס
 עתה

וה

אדם כי להם אין החינות כב כי סופ קופ כאמת רבע
 רבע קרוב לאדם היא תשא לאחד ותעשה בעלה אחת
 אולם קיים לא תשנה כן בעת ופניו אלוהי כי חז ל
 חזר חסם ירכה המכרות של גזר גזר תאם לביית
 שבי בעמתי יאמר יד' כזה שאלה בביט שרם פר סט
 אולם לבם לא יז שלם וכבר מן זרם והוא אלוהי כי יצה
 כי יד' או ירכה אל כמות אל תענגו כי חז ל מאד
 מחה חתם על חז ל מאד תענגו כי חז ל מאד חזר
 נכעזכן כי עם היות שאלה כי יד' וחת על זבג
 עבד אט חכמת ותר מהחית לאלה חתם חזר אט
 חזרת חמה חת חז עלמי

ותעשה קולן ותכונה עוד ופאר	ותעשה קולן וכו'
עשה לחמותך ורות דברך	פיר פסוק
כה: ותאמר רגה שבה ימותך	דכאנאו כלתיה
אל עמה ולא אלהיה אובי אחרי	אשתה עמך
ימותך: ותאמר רות אל תלביש	במדיה אלה חתן
לעבך לאובי מאחריך כי אר	ותעשה קולן ותכונה
אשר תלב אלך ובאשר תלכי אלך	עוד כלומר שגל
עמך עמי ואלהיך אלהי: כלאר	וכתובת רבם מוקף
תמותי אמות ואם ארכי כה	על חת אביו סבת
ישנה צ' ל וכה ופיה כי האות	מספרה ותא
יפרד בית וביד:	עשה למספרה ילך
להתנייד מן האר חכמת שמה עז' עז' עז' כן כ	לא היה בעתה
כאענה עמי קטנותי רג' לפאוכתה אל עמה	
	ואל

אכאזר קלבי חלק עבאזר קלבי חלק וקלבי קלבי חלק
 אל עתה השכיבה היא עמך עמי ואל האלעית אמתה ואל
 אלהי השכיבה ואלשרך אלהי ואלהי לה קד באשר תחיות
 אמות וכו' יראה חסדים למה שכאזר חז' אכאזר חלקה
 נעזר טוב נאנה לחסות תחת ספי הבכינה התמינה
 לחמר לה חסות נחת וחמורות כחשש סמאת לתפיר
 והיא קיבלה כל החסות והאמה אמה וכה וחת חלקה
 החמיות יעשה לה חסות אם תחיות בעוהה ותהיה
 נעדרת בחסותה חסות כשהיא תחיות ענה וקח יהדות
 עה אמתה כה יעשה ק' ל וכה יפיל וכו' ל כזה וכה
 אמות יעשה ק' ל וכה יפיל לעשות ל אם החסות יחיד
 כט וכו' א יראה חסותה חסותה חסותה כל כ
 על אמתה היא אמתה כנה לכה חלק בעוהה חסות
 חיותה לא יפיל ~~חיותה חסותה חסותה~~

ותרא כי תחמלת קח לעבת אתה ותרא כי תחמלת
 ותרא לכה חסות ותלכה ^{ובו חסות}
 אתהן ער כוונה בית לחם דקי ^{בית כי חסות}
 סוואנה בית לחם וקהוס כר ^{חיות עמי שוכ}
 העיר עליה ותחמלה האמת של ^{סוגת דות חסות}
 ותרא אלהי אל תקראנה ל עמי ^{וש מקד אלה}
 קראן ל חלק כי אלהי ל חלק: היא לעבת אתה
 אל חלקה חסות וקהוס חסותי ^{וחן חלק חסות}
 למה תקראנה ל עמי ופי ענה ^{חלק חסות}
 כי נאנה חסות ^{לכל חסות חסות}
 ע. חסות חסותה אל עמה חלק חלקה לא חלק חלק חלק
 חלק

האשה ונחוק דבר כעלמא כד לעלות כוונתה ולמא ונחוק
לדבר איה כעלמא שאלה לנד איה מה שיהיה חופת
עד שתה כי ראתה שנתאלמה סוכמה ושענאיה יתר
חמה שיערה חמה ועל כן נחוק לנד איה ואלא
שאולא כי חתומת היא חובב לעמי טעמה אלמא
עמי בעלמה שהיא חתומת סטן עב וחוק לגר
עם דות או חלה מדבר איה כי אענה כזה אלמא
אלבה אומר לה שמו לבת איה כי ספק שאין זה רך
חזר הסבתה לבבות כי לבבות הם סמאות ולא
יאה האדם אלב חתומת כד זה שפוט ספק שיהא
דבר טוב כי כד נע לא יכנס בו רלב כחלם או לפחות
אלף אם יכנס בו לא יתחוק בהם כחוקי וואו ספק ראתה
עמי מדונת עלימותה כחלם ספק הסתכ שאלה זרק
באתקן סבלו יחד שתקן כי עד שתה שפוט הכתוב
אעמי היתה האבת לבה וזות מלכה לה כי לא יענה
כונתה אם היתה לבת עם היא אל המקום אשר היתה
האבת עמי או היה תליתה לבת פלה לבד ועד
שתעלה היתה האבת עם היא אל המקום אשר היא
האבת על כן זרק עליה בסיון איה האבת שתקן בסיון
וזהו אומרו ותלכה איתם עם קאה כית עמי על
המקום עמי לבו כחופתה אחת אלה בסיון כשתה
וכחלם אל אבהו לא ואלה כזה חכמן סתם לפי הקנה
כין אענה דעתה לה תמיד שיהא איה סתם עמי
ואחר ותקום כל קעיר עינין יאה על שתקן ועל עמי
כלבט תעלה על אינייה כחלם אשר יורה עליה סתם

ואתא

ואמרו הוצת עמי אדם אתי תמימות וגו' ותקום כר
העיר עליהן היא התורה האמת ותאמנה הוצת עמי
היא התמימה השבת כגו' והנה עמי הבינה ער
התורה היא אשר תורה עליה כפרט והוא אומרו ותאמר
אלהן אל תקראנה ל עמי כי זה השם יצדק יותר
לפי שהמדד של כ' חזר כי איך מלאה הלבתי כעמך וכגם
ועתה תקום הביבטה ואז' למה זה תקראנה ל עמי
חזר אל שאר כ' אום וכר חמיט סופי והטעמות
ואז' השם ה' שהוא שם הרחמים ענה כי וגם שם שר
שרטו ומהנו למחר ק' לצבות ליה נספק ל' לזכר ולע
אחר ק' לצבות אלל הרע ל' אכ' למה תקראנה ל עמי
קראנה ל' חזר (והנה מלשן מלא עתה סוף ואל מלאנו
סוהו מלשון חכמות ונאית כפ' שורא י' שחלא כתוב
מפט מיה הא מלא באלף מפט שחזרו לה ל רגום כעלה
ואט ילדה והמחזק עור כתב שהא מלשון מלא וחזר ע
והכונה קראן ל' חזר שקצרת כעלה וכניה) י'
ותאב עמי ורות המחזיה כלתה והאב עמי וכו'
עמה השכה מאתה חואב חזר הבקוב
והמה באו בית לחם בתחלת נמה שאמג לעל
קציר שעורים וגעמי חודע לזשה וחזר מן הארץ
איש נבד חיל מחשלות אמר עמה עמי שבער
ואמו כועס: וחזר רות המואביה חלטה הילכה
אל עמי אלבה על הארה ואלהסה לשתין בשמי
באכנס חזר אשר אמא חלטה ויתבנה
כעטו ותאמר לה לפי בית: ותלך חלטה

ויבואו ויתקטבו כמדה אחר הקולעים הכתוב לבוא שיהו
 ויקר מקרה חלקת האדה לבועז נב איש סוחר
 בתקנת כבועז
 אחר לעבודת האד
 ויהי אומנו ותשכ עמי ונות המואכה כלה עמה כל
 שבו אוות במזרתן זאת בגז' ואומנו האכה האדה—
 מואכ עאה היותו מותר כי אחר שכב אחר ותשכ עמי
 ונות המואכה מהצדך למאז ולמחר הפכה האדה מואכ
 ולמחות הול למימר השבת האדה מואכ בעו אלתה
 כשתהם אמש יאמר הסתוב אנות עם היות מקום
 מולמה באץ מואכ (כי ארכל ארתו אל עמון חלך
 מואכ ביתה) ולא באץ יאכל קעה לעות כוונתה
 מתלת יאיתה האדה מואכ לבוא אל ארץ יאכל
 ארץ הקומה ולמסות תחת בעל האטה יצק ענה
 שהיא אכה בערך אל אלתות בארץ הנבחרת אכה
 אל התלית אשר בעבנו עבנות כל קעבאים
 עבאו לעקרתי ית' ועל כן נס נזי שוב עק באמת עיר
 יאמר כי אכ בתפורה בבחינה א למה אכ אר
 התלית האמון כבהיתו ופיפר בתעב אנות סקאה
 אל האץ הנבחרת אנה האדה מואכ כל' האכה
 חזר איתה האדה מואכ בגז' כי לא לתה לעמוד בין
 העם ובחינת איתה האדה מואכ למסות תחית
 כל' האטה יאמר אדה אכה כל' יאדה האם
 ואיך אכה מוכח האקה ומאריה לבוא אמה וגם האטה
 האדה מואכ והמה שתיהן באיוני כאו כעלום בתלת

קצי

הצר אעוקי ואמח לך בקצית העמד הסתוב מלכר
לכן תרגם המצדקם במעלי יומא תפסחא אבא תחלת
קצר האענה למצת השמר (ובתכ מהרס אוזיחא זיל
דעל לי זה יתנך מה זה ועל מה זה לא יא לקראתן קעז
חודעתן לאחר פניהם ולגמול חסד עי עמי קיוברין
אלא להיות עבכ פסח אבד כל י' המה עיניהם באמת
פמחין וזכאות מצותיהן ולפכך לא יא וללא עיני אבד
יא כדבר כי אופי הוס חתה אבדו אל בעזו כלם חיל
ורבאו פי בפגשו ולפכך לא יא קעז לקראתן) ופכך
התקב שהיה לעמי קחכ א' לאסם אים נכר חל ורוא
כולל כל המלות המלכות כגולע וקזכי זה הסתוב
המה שבוא מפיצר האים גלגה ומעלתו ורקותו אבד
עשה ואחר אשר ספר הסתוב הפגה הגז' חאלמוד
כעז אמר כי תבין בקורא אל העבד עשתה מעשה
חסדים לי אלא חסד אלא להמה עוד לחיותה באפס
לקום מזונותיה לבתי בית למשא כבד יתק מהר און
על אמותה ורוא אומרו ותאמר דות המואזיה אל עמי
אלב לא הארה ירצה דכנה אל עמי ככנה האלה
להגיד לה כי איה דוזה להעשב בעיר פן תהיה לה
למשא כי חיל היתה דוזה לבתי הארה וזה אלה לא
לג' עתה ואמר שתכפתה ככפתה אל הארה אינגו
להפיר ממונה חילה כי קמה בעניה הפירה חן לקמ
כארה לבקא מירפה כעשת אלה ואמנם אומרה אמר
אשר אמלא חן בעניו דמסם כזה לרבי טוב ורוא
כי לא יאות לעברה בחודה כחזה יפה ככנה כרה
סחמה

כחמה ללבת בחברת שעשם המלקטים באדות אחרי
הקוצרים שאין ראוי שתעמוד במקום שאנשים מחכים תלמי
אם ועל כן אמרה שמיא לא היתה דוצה ללבת אחרי הקוצרי
אשר כל סוצה לעמוד אפאר על לעמוד חק בסדה שלא יבט
אם רק המוצא חן כעשט בעל הסדה כמו שהיא כמי ש
שהקורי שדהו ואחרי הלך וקצי אודו שיהוא פאור חן השדה
שם השדה היא פלו ואינו חסח ללקט השדה רק למי שהיא
דוצה וזהו אומרה אחר אשר אמצא חן כעשו ופלוה כמי
לא יהיו העשם תלמי ללקט השדה שאינה של קעביס
רק עלו ובתליות חן אלקמה נש אט ואז אמרה לה עמי
לכי בתי כי אחר שהיא עינה היעב ברוב ומצאה דרך
הטוות אין ראוי למענה בתלספת כנא' ואחר הסתו
שהלבה מהבית ותכחו בשדה נתלקטו בארס להורות שהיה
רצון יהאיו עשה ומחצבה טובה חצבה למעסק ומצאה
יותר חמה שחשכה בה זרמן טוב כמ' אקרה למתים
והוא אומרו עקר מקרה חלקת השדה לבועט וכו' (אך
ומהרס אויזרא פירש בואת אמרו ותלך ותמא ותלקט ולע
אמר ותלך ותלקט ותקרא להודיע גדול כעשתה כי כד
להיות תמיד טעה אחרי הקוצרים כה אלא שתכלה בה יתע
שעפה כה היתה קובעת וזאה כי אף שהיא הינה תלקטת
אחרי הקוצרים מוח לעצמם הקוצר מחזר עמנו לעז אחר
לקצור להם אפצרים ופנה לבאן ולבאן והיא היתה מלכות
כזה כי כשהיה הקוצר מחזר פלו ופלוה ממקום ללקט
לא היתה עמדת במקומה כי אז יכל עלאותה חלף היתה
הולבת

הלבת וכאן תמיד כה להיות אחי הקורבים ולמסתתרת
 עמיה אחיהם וזה כמדת והביא רש"י פירוש אמרו עד
 לא חזלת אחת שסוף חומר ותכלא ואח"כ ותלגן אל"ף
 אהיה מסמנת הדברים הנודם שבגמיה לאלה והלבה
 ואלה חזרה לעד כה לעשות סימנים וצ"ע שנה תעשה
 בשבילם ותדע לחזור "

והנה כועז בא חכית נחם ויאמר והנה כועז וכו'
 להקדים צ"ע שחם ויאמרו ט
 יכרך צ"י ויאמר כועז לעגו
 העב על הקורבים למ העשה
 הזאת ועז הקורב העב על
 הקורבים ויאמר עשה חו"כיה היא
 העשה עם עמך חו"כ
 ותאמר אלקמה לא ואקלטי בעתים
 איה הקורבים ותכל ותעמוד כלז
 רבוקר ועל שתה זה אכתי הבית
 מעט:

אמר אהקם להם שלם והחידו לו שלם ועזן סילור זה
 באן אלמר אבאמנו לקורבים עמם הא חזקנה שהודע
 להם שבאית היה עמיהם אכתי אגיה עמיהם כמיה
 שאלה כמעלות העשה הנו וזה אומרו ה' עמם כל
 חיה אנה שהענה עמם חיה אהיה כמעשה
 העשה הזאת והם כרם אותה כמיה
 מעשה ואמר אהקרו אהאית ירכבו כה ואתיה
 וכו

הכונה היה באיקח אותם ל לאסה כי אלמון היה כגון
ועל כן באה שאלת למי העשה האת ולא אלא מהותה
וענינה לפי שכבר הדעש והאה חסיקתה מצד עצמה
באמור אלא אסאל למי היא דל מצד משפחתה והאשתתלים
עמה כ מצד עצמה אין להאכ באמור והוא אומרו דאמר
כעני לעבו לפני העשה הזאת ואפאר ספיטר הכתוב אלא
אלא אל הקצרים לפי שבאה אהם היו חלצים שידק אותה
לאסה כמה מהסיקרו כרכך ה' בגל והיו טענים בכר
ואפאר שידכבו טוב עלים יופד חמה אהוא ועל כן סיכר
הכתוב שאלת למי העשה האת היתה אל עגו העב
על הקצרים כאלו נמצ אזה העש יאמר דגד ל האמרת
(אה כתב חקרים אודירא זל לא אמר מי העשה הזאת אלא למי
העשה כי לרבי בלבן רב כדרך החכמים המדקדקים
כדקדם וזה אהם יאמר מי העשה הזאת והם שיקבו כות
ענין פירך אחיך לשאלו למי היא כע' כתמי היא או אפמי
היא כי לא יכרבה בשמה ליוותה אסה על כן אפ
מתחלה למי היא כר לרבי בלבן קצרה) והאיכ העש
לאלתר על עבן והוא אמרו נעש העש וכ' יאמר עשה
חואכיה היא ילכה עגו למה אפאל ואמר ל ער ורבים
חוקים על אמתיה וזה טעם כפל מלת נעש ואמר
והנה הענים שעשה הוא סהיא עשה חואכיה אזה יחוס
ועל חסיכותם יתר על מה שאהם קרא אמר אזהת היא
האסה אכיה כתאוכה אמתה חלא לאדה משדה חואכ
וזהו אומרו האכה עמי מארה חואכ ילכה אלא טעניכ
כתקרה

במקרה על צד הדחק דק תמלת מחשבתה כצאתה חסרה
 חואל הינה להתייטר ולסוב כתשובה כגו לשל וסיפר
 לו נב קדמותה כחלואה ואלא נצתה להמנה לחמותם
 להיות איה בבית כי זה שבתה בבית מעל כי מאז ר
 הקקר ועד עתה נקמה וזה אמרו ותאמר אל קמה נא
 ואפטי וכו' (א"ה) ואמרו ותבא ותעמוד מאז הקקר ועד
 עתה פרס מהרש אופירא ז"ל להנחות על חריצותה כחוס
 עלולת לא תאכל מאז הקקר ועד עתה לא ישנה לבוח אלא
 עמדה עומדת על עמדה נמורחת ומה שעניך ראות כי
 היא יושבת בעת ככל סוכת הקוצים מעט ומן הול
 אישנה י"ה זה אבתה הבית מעט ומעט בית כמו סוכה
 כמש' הראב"ע ז"ל עלומר עתה מעט ומן אישנה לבוח ככל
 סוכת הקוצים אבל מאז הקקר ועד עתה עמדה על עמדה
 ולא נתנה חנוח (ב"ה דע"ה) "

וואמר כועז א	רות הלא שמעתי
בתי אל תלכי לקוט בארץ	הצניע אמר
אמר ונס לא תעבדי מזוה וכה	לב כועז בארש דבר
תדברין עם עבדתי: עיניך בארץ	דעגו הלא שמעתי
אמר יקצרוני והגבתי אחריה ואלא	בתי אל תלכי לקוט
ציתי את העשים לבתי לעשן	בארץ אמר ונס נא
ואמרת והנבט אל הכלים ואמרת	תעבדי מזוה וכה
מאמר יאכזר הענים: ותלול	תדברין וכו' והנה
על שנה ותאמר רח ארצה ותאמר	יראה השפוק סעג
חזוע מאמתי חן כעניך להכרני	מנוכח אמר יראה
	הכונה שבתולה
	אמר

ואנכי עבדיה: ויען כועז ויאמר
 לה הוצה הוצה לך כל אשר
 עשית את חמותך אחי חורת
 אישך ותעשבי אישך ואמר ואני
 חוננתך ותלבי את עמי אשר לך
 ידעת תמונ שמוס:

ולהיות שאדונו היו רבים יחד לה עוד האלה האלה ואלה
 אחר ואלה ואלה לא תעקב מזה כלל לא תעקב מזה האלה
 המיוחד ללבית האלה אחר האדונית כגו' ואח"כ יחד לה
 על מקום מיוחד בארץ עמנו עם שבנותיו ואלה ואלה תדבק
 עם שבנותי ידעה ובסיומת כה כזה האלה תדבק עם
 שבנותי ולא כמקום אחר האלה כגו' (אלה ואומרו הלא
 שמתת כתי פנים הרה אויביו אל כלומר הו סבר שמתת
 כתי כל האכזרים הלא אסבה אותך רעע הלא ולבן רצאי
 הוא לך שלא תלבי לקנות בארץ של איש אחר כי כולו לך
 יקובוך ולא יאכחוך סאמר עמך לך ליה) וכל זה מורה על
 אהבתו אותה מאד אשר תורה על אהבת הטוב כמה
 שהיא טוב אמנם חזק מועש אחר לה עיניך בארץ אשר
 יקצונו ואלבת אחיהן וכו' ידעה שכל מה שיתאריך לה תפלה
 את ידלה ותקח חלק הנמצא אם ולא תפס ולא תכלס והנה
 היא תפלה מאד על דכיון אגאתה כססו טוונות סונות
 כי מלך מה שאמר לה תמלה אל תלבי לקנות בארץ אחר וכו'
 הוא מורה על אהבה עמומה וקורנה יפנה ולכל התעלה
 ארצה להועלה לבנות נאסבה בעשה כסם שאמר לה
 אתה אחר הקוצים בארץ העמים העבים ואיפתיה

חמיהם

מימיהם ולא אמר לה שתכל עמהם ועל הדבר האחרון
שמענה לנביה לפיה על פניה כמתחמת משלמות
וזהו אומרו ותגל על פניה ומאדב הראאון אעשה עמה
חקך במה שהזכיר עמם אהבתו אותה בשתחתה ארצה
וזהו אומרו ותשתחו ארצה ופאר עשתה מלשה ותנועות
אונות יגרו על איני הכוונת שלתם אותם כרסיה ואר
הראשון אמרה מדוע תלא תי חן בענין להכריט ירצה מדוע
תלא תי חן ומדוע בענין כשיניה הראשונה שאמרת לה אר
תלבי ללקוח במדק אחר וכו' להכריט כדוכה לך ומדוע
אנכי נבגיה כפי גידינתך השעת שאמרת עשך במרה
וכו' ובתית לאשר אלקי העגים וזהו אומרו ואנכי נבגיה
כי מלת מדוע תשך שמו ואחר שמו ופלא אמר מדוע א
אנכי נבגיה בענין שהם רכבים העבים שאלו א' תלאת
מן בענין להכריט ומלך אחר לנביה נחשתי בענין כפי
ולאוי הטיב לה כי האמת נבגיה היא בענינו כי אין לה
קורבה עמית שמו כי מואזכיה היא חתום חס שאלתם
מן בענינו היא אמת את כל המוכה אשר עשתה עם
תחותה אחי מות אישה והיא אומרו יען קט ואמר לה
הנע הגדל כי כל אשר עשית את חמותך יאמר מות אשר וכו'
כי חס אעשית כתי' אשר אין להזיק לך עוכה כי כן תאמץ
הנשים שיתנו יקר בעינין חתום היות אחי מות אשר
הנה זה נחשך לך למעלה וכבוד וזהו אומרו אחי מות
אשר ותענך אכרך ואמר וארץ מעדתך ירצה עש היות
מאמע העולם ופירע בשם קמה להפרדם מארץ
חולתם ומחמת אבהן ואמם היות שאינם מורגלים
לאת החמה כי כל כפרה כתי' מלך לעמה ורעה קצרת
הנשים

הנאים יתחמו כצאתם ממקום חולצתם כשילכו אל מקום
אשר ירשו וכינו אנשי המקום האן אמנם כשהן תרתי
לשעתיך שיצאו מעיר חולצתן אל עם אשר לא ידעו הנהו
כעה חולק היא וזהו חזרו ותלב אל עם אשר לא ידעו
תחול שלום

ישלם יי פעלך ותהי תשכורתך שמה ישלם ה' וכו'
מעש יי אלהי ישראל אשר לא ידעו שפט בעני

לחמות תחת כנפיו: ותאמר אמרתי חן המוכות מעשה
כפעך אלוט כי נחמתי וכדכרתי על רות אשר ברחו
לב שלחתך ואנכי לא אהיה כאחרת שאין בזה יכלת
אלה וכו' יי:

שום אדם ישלם שכן פעלתך כי רבה היא בלתי לה לבד
וזהו חימון ישלם ה' פעלך ותהי תשכורתך שמה מעשה
אלהי ישראל וכאשר מעשה למה יקא לה האבר מאתו יתברך
והוא להיות טובה בכל פרטי מעשה אלה לקא לחמות
תחת כנפיו ית' ונתננות כלב שלם ובגלל חלצה חבל
לביה חיטת כלל וק לחמות תחת כנפיו ית' (אהי וחלום
אלה כן לדם ישלם ה' פעלך כעלך אל תדמי כעלך אדוני
הללו אדכרתי לך הן אשר פעלתך כי זם עיתך אלו ית'
ומה רב עובד אשר לפני ה' אלהי ישראל וזהו ישלם ה'
פעלך וזהו במלוא אמרו וזל ישלם ה' פעלך או חסד
אשר באח לחמות תחת כנפיו עבד ודאו בו רכס מהחדש
ר' חסד אדכרו קם רזה הכתוב ולא בשלענו אלא אלו ה
העוב וזהו דובר שליט ישים נעתיק סאן תש כמחוק'
מוזיק וקט סרב זל כבאר רזה ר' חסד להקשה לו קשיא

עלמית

עשית ככתוב ולכן הוצרך לחלק הכתוב לשנים והקשר
 היא כחמי קחאמר אלם ה' פועל ידוע הוא דשם הפועל
 תרבות אל העבדה כלא קלא ידע כל פועל און וכן אחר
 כזוהר ע"כ פועל אדם אלם לו ולא עבר כב נש על פתחי
 אונייתא היא עבירה סלקא קמי קרה ואחריה פלגא עבד
 לו וקרה מט לה לשלמה היה עבדו הה"כ פועל אדם אלם
 לו עבדו היה דשם פועל תתיחס על העבדה וא"כ א"ך כון
 אומר בענין לכות שהשית אלם לו שכר טוב על העבדה
 שהיא העבדה קמי אלא לו' שאם לה פועלית דהוא
 אחר לחמה עמו קמבע לה אלא עבדך לו' שהשית
 אלם לו' לה הוא שכר טוב וא"כ א"ך יהיה דעל עשית
 העבדה אלם לו' ה' שכר טוב דכאלמא ותהי תסודות
 עליה טחא שאווד לה בענין שהרה יתן לה שכר גוול
 בעשותה המורה אלא אלם ה' פועל מאי א"ס למחר ועוד
 אומרו אלא כאת לחסות תחת כנפיו הוא יתן לה כ"כ
 חסא לחלק הכתוב לשט חלקים וה"ה אלם ה' פועל אשר
 כאת לחסות תחת כנפיו שהסתכל בעצמו לראו וסביו
 אחר אלם ה' פועל שם העבדות והטעם אשר כאת
 לחסות תחת כנפיו וטעמיה וחזרת בתשובה לכן נ"ב
 הוא ית' אלם שכר טוב לך א"ל על העבירה לפי שגולה
 תשובה אדונית עשית לו כוכות ולכן כל העבדות
 עשית אלם ה' לך עליהם שכר טוב וזה עלה לנו ק"ב
 חסא כמה שאמר אשר כאת לחסות תחת כנפיו עלמר
 דלא תימא שהכתיב מורד אלם ה' פועל ותהי תסודות
 וכו' אשר כאת לחסות תחת כנפיו אלא היא אשר כאת לחסות

תחת כנפיו קאי אפשא דקאמר יאלם ה' פלגן סהם העבדות
ועלה קאי אפאר באית לחסות תחת כנפיו וכזה אפרשנו דבר
ל' אפא תתי אב קוסיא פאומה מהו היא זאת הכרה אפאר
לה כועש אפאלם ה' לה פלגה פאיעא ומלא ידע ככל
אלה שהוא ית' טארן לעלם אבר טוב למתלבס לפבו כבא
ואב אינה ככזה לבית ית' פאלא טחא דחאי כריסה היא
לב סתו דהי' יאלם ה' פלגן אפא פלגן סהם העבדות
תמוול עלה אבר טוב כח בעשותך המלכה כחאמר
כשכל אבאית לחסות תחת כנפיו וטעמיהת ית' אבא ככין
אנו למודע' לחס אמר ותהי משכרתך אמתה מעש' ה' אלהי
י' שהיה ל' לגור ופתי משכרתך אמתה מעש' דכשאר
דקאי בה סתב יאלם ה' אמת יבין כחא פידע דגמר
המלוכה ושמה חמי שאינו מחוזה ועשה לה ככזה כעש
לבות שתהי' משכרתך אמתה מעש' ה' אלהי אפאל אפאר
מתחיל עתה ונתן להם אבר טוב כעמלם קאמר סהם
חזונים דב' איתם אל שאין חלוה ועשה יתן לך משכרתך
אמתה כפולה ומכובלת או יראה יאלם ה' פלגן ותהי' ח
משכרתך אמתה כחא שידע דהכא פאמר חסדין אורו
י' יאלם ה' פלגן ל' אה' כפלאו יאלם עמר פלגן דהיינו
אפיעך עד אדעשה דמלכה ואפיה ותהי' משכרתך
אמתה חסיה' אלהי ישראל אפאלם לך אבר טוב כעמלך
כאלו איתך כ' אה' פיוע עבדות זאת ומעש' אפא אומר
לך זה כשכל אבאית לחסות תחת כנפיו ית' וטעמיהת
משאכ' אס לא טעמיהת לא היה ה' מפיעך אלא אס
איתך מאיך ומעמך טעמיהת וקל אלה דכ' הרב חור

זקנ

העמקם תלוקם ולא תכלמוהו: האפחות אדם לא יקראו
 וגם אדם תפולו לה מן הצבתיים להם איש באותו ויש אדם
 ועצבתם ולקמה ולא תעשו כה: האוכל נפש מעמך והלכת
 מן הלחם ולא תעצובו שיקראו לך ככל יום (אם ואחד ואמת
 מן הלחם כהאם היה עשה פרוש הרש איזידאן זל לרודע לה כה
 אלא תתכיש כ אין לו כזה חמיון כס ולא הוציא יתייה
 בעברה רק מן הלחם הידוע אשר יש להם תאגב יש קאי כי
 לא ימרוך לקחת באכילה כי ממה שאכלו מאם יאכלו מאם
 ואחד) ועלית את מעמך פתך כחומך שהחומץ יפה נאמר
 כחא חל ופירש הכתוב אומר לה מעמי ועמה קסיה
 כמשלם האלחם וגם ותשכ סלד הקוצים וצבט לה קל
 יפה עם אלא חמוי לה רק אלתה אשר יהיה לה תעמל
 כחומץ אלו הנה היא יסכה ספר הקוצים וצבט לה קל
 עד שאכנה ויתרר' ולא זו כלבד עשה אלא שבשד' יר
 קחה לוקם סוד כועז אל עשו את לקם ני בין העמדות ולא
 תכלמוה וגם אול תפולו לה מן הצבתיים וכו' שבכל זה
 הורה נה בתי ואלמותי. (אם ואמתו וגם אול תפולו לה וכו'
 פרוש הרש איזידאן זל כעונה אמה לשם עש אלא לבד א
 שיטחה ללקם בין העמדות אבלם תפורה אלא אין ני זאן
 איעשו עמם חמשים ובענה היוצאת מידם יאכזו קחת
 צבתיים פרוש עמדות קטנים כדל' רש ועצבתם ולקמה אדם
 ולא תעשו כה כמקדם אמה ססיה) "

ותלקט כשדה עד הערב והחטט ותלקט כשדה וכו'
 את אסר לקמה ודי כאיפיה
 אעורים: ותפול ותבא העיר
 כתוב עליה
 עש עזוב כה
 אב

<p> ותרא תמונתה את אשר לקמה ותצא ותתן לה את אשר התורה האבנה: ותצא לה תמונתה אשר לקמה היו לאנה עשית יהי מכיכך כדוך ותעז לתמונתה את אשר פתחה עמו ותצא אל האיש אשר עשית עמו היו טעם: ותצא עמי לבתה כדוך הוא ליה אשר לא שב חסד את החיים ואת החיים ותצא לה עמי קדוך ליה האיש קטלנו הוא: </p>	<p> אשר יכלם לנגע ששעה מק שנקמה באיזה עשתי וכל זה ספר הסוכה לאדם אך העתה ספרה במדת שמותי ולא כדמים כגב סמאלו העבדים דק שפחה סאלו שיהיה כן כפחה וכן יום (אם) ויחיה וקח את אשר לקמה פנה יום אויב לא ויה שהודעו ותמונתה במה אבנה את אשר לקמה כי לא נכחה לאת איתי סאמר הוא וכמו ספרו נואמת כל אשר הנאים כי ראתה כי אין תושלת במה שפחה ענה תאמר על תכן וקח את חטמה אותו ולא עלה על אבמה אלא כן ולחם ומזון ויהי באיזה עשתי ורדע הכיכב עוב אלה כי לא נכחה לתמונתה את אשר היה אלא שפחה תראה איתי והוא את אשר לקמה דק נכחה לה את אשר התורה חלה שנתן לה כענין כל לכל ותועד לה רדע לה עבדות וגם ותפא ותפא בער יכלם ותפא את אשר לקמה ואת אשר התורה האבנה ואמר אמתה ראתה מעשמה את אשר לקמה שפחה לכמה האנה על סכמה אומם חות סוכמה ונתנה לה את אשר התורה האבנה וגם ותפא ותתן לה אית </p>
--	---

אמר

אשר הויתרה לאכעם וכזה יהיה כל הכתוב מוצא העוב
ופיר הכתוב שאלה עמי אתי אאלות ליות לחם אידעה
והקירם הלגת שלמותם אכבל חקום אשר תדיוך כח
דעה וולת חם שתפגע בגולה הגה עוד תעשה חלשה
ככל דעה מצד אכלה וזהו אמרו ויתאמרי לה ימותה יוצה
אמה לה זה לביתה היא מיוחדת בעממותה והשאלה הזאת
מיחדת והאיה לה ולא לזולתה והם כ' שאלות חלשה לקטת
היום והיא חלשה נעטת ואנה עמית כי כפי הנראה
עתה לה כי מה שהכירה אעלה מאך בגולה ובאכיל
כי כי כי חם אלקים ידעה קורחה לבק עממה בעדת
אלה וזהו חלשה על שהויתרה ככ לאכעם ידעה כי
לפי אראו בה יתר שאת חלשה חלשת אכלה על כן
עמו לה ככ לאכעם מהמאכל אשר לא כמנהג וליות
אנה לא יתכן רק איה איה מוכר אנה בעלמורה
לבן אמה יהי מכרך בוך ואז היא קורה לחמותה ארץ
אשר עשית עמו כי כזה תשיב לבתי אאלותה כי באומרה
עם אשר עשית בה ידע אנה עמית ואיה לקטת שהכל
אחד וגם וקר לחמותה אית אשר עשית עמו כלו הערה
אית עממות האיש אשר עשית עמו כי בהרעה עממות
האיש השיבה על הכל וגם והאמר אם האיש אשר עשית
עמו היום בעז יוצה מצד שמו אמורה על עממותה ידע
האיש אשר עשית עמו העוב והאמר כל האכל כגו' ומזה
ידע עכשיו ליקתי היום כגו' והנה כשמוע נעמתי
את אם האיש שתמלם כבדתי אלו ית' כי איתם אלה

היה אלא שזוהי דה תפלת האמת העלמה כבוד
 האם האם קדוש לה ותכלה ומיד הבנה עם הקרה כי תחת
 ה' היפה זאת כי אתה אלו ועל כן אמרה אלו עצה ה' חסדו
 את המתים ואת החיים כי כאתשאלו את חסדך אל תת
 לשקר המתים והחיים וזה אומרה כבוד האל לה אשר נש
 עוב חסדו את החיים ואת המתים וזה האית דג' ע"ד
 עוב חסדו את החיים ואת המתים והיית כענתה כזה אל
 הענין עם אלו בלתי לה זה ענינו דה אמרה דכ"ו
 עזרו לכם אתי הכנות אהיה אלא אחר לבעו אשר לך
 עוב חסדו את החיים ואת המתים כזה אמרה לה כי לפי א
 אצטע חזק אשר עשית עם חמותי אחי מותי אהיה עשה
 לה כן ואל אחר לאלו ית' אלא אכן אשר לך עוב חסדו את
 החיים ואת המתים כי תלך זכות המתים עשה עתה חסד
 שהזמן לה האם האם לעשות וצנה ואמר אמרה דכ"ו
 אלה המלה הקודם לחיים למה כזה אמרה לה אהיה
 קדוש כי כמעט יתה רצה ללכת את כונתה כגאון
 כמו אשת גלה ממה אמרה חזק וזה אמרה קדוש לך ה
 האם חטא לנפש וזה יש רצה אלה הין לך אתי הכנות
 אהיה אשר שכונתה כזה אמרה וזה קדוש לה עם אלו
 ועשה עתה חסד אהיה חיונה וקבע המקור יחל כזה
 אחרוב תמצא "

ותאמר דעת המאכזה נס כי אמר ותאמר דות עם כי
 אל עם העולם אשר לך
 תצדיק על אסכול את כל הקציר
 אשר לך : ותאמר עמלי את דות
 בלתי מוכרת כי תצדיק עם

חסדו וכו' יצא
 חקדך לפי דרכו
 כי הנה דות שפת
 עשה כאלו לא הכנה
 חסונה כראשונה

יק

נעשו ויש ולא ילעשו כך באה אחד :
 ותדבק בעשרות בעשן לקחו ער
 כלת קצר האעורם ותקצר האעורם
 ותבא אלת חמורת : ותאמר לה
 נעמי חמורת סת' הלא אבוק
 לך חנוח אשר יעב לך :

כן אמרה גם כי אמר אל וכו' כי חלת עם קאת הי"א. פון
 אך הוא כאלו אמרה אמת דברת אהוא קרוב לבם כמעט
 הקובים כי כן נראה כאלת במה אעשה עמי חמר נמר
 כאמור גם ים הוטה אחרית אכרסין כן הוא כי אמר אל
 עם העשם אשר ל תרסקין וכו' ותיה חלת כי טענת עשם
 אל אמתות ומלת עם תוספת ראה על אמתות גלות ראים
 רחית על אמתות קרוב לם כנ"י (אה' ומקום אחר עליו
 גם כי אמר אל כנ"י אמת ברסת אותי על סגורה והחמר
 אעשה שתה עמי עם אחי הוא לברכה על כי אמר אל עם
 העשם אשר ל תרסקין וכו') אמנם במה שאתם במה אמר
 לה כי הוא אמר לה וכו' תרסקין עם עשרות והיא פלגה ל
 למותה אמר לה עם העשם אשר ל תרסקין (אה' כבר
 עם אותה בתרגום וול ותאמר רות המואביה גם כי אמר אל
 אז חנן ב"י כנ"י מואביה היא זו אשר אהיה עמה על אוקו
 צדיק הוא אמר לה כה תרסקין עם עשרות והיא אמרה למחוקם
 עם כי אמר אל עם העשם אשר ל תרסקין ע"ב) ואמר כי לא
 איתם דבר חמה אצלך לה קעז וזה כי במה אמר לה
 קעז וכו' תרסקין לך עם העשם כי חלת כה הוא סתוקים
 אהעשם שתה עם וקחיל עוד למר רכאתרבה עם עם
 העשם

לך לעצמך ולעצמך וזהו אשר ייערך לך

ועתה הלא כמעט מודעתו אשר ושתה הלא כמעט

הית עש עשורתו הנה קנה סאב

אז אלה את גרן האשנים הקדמה לה הדבר

ללה: ומצת ומצת ואמרת הזה ודך פללת ה

אמלעתך עך וידת הדורן הסתולה לעלת לה

אך תודע: לאש של טות לאסל סענין סבטעית ב

לש תות: ניה באכבו וידעת סאמלית ושתה הלא

את סמקס סאב סאס וסאת כעט וס' יתסן על

עלית מלליתו וסבט וסוא יער סתה וסות סך דרס

לך את סאב יעסין: וסמור ססיה פללת סך שתי

כל סאב תסמור סאב יעסיה: וסמד אב סעלה לך סעסן

הנרן וסעס סבב סאסר סרנה ונש וסעס סרס

קמולית: וסכל כעט וסאת ויעב כעט ססרעסו כי

לבו וסא לסבב ססיה סעסוס סבב סעסיה לה

וסיס כעט וסרל מרעסיתו וססס: סדת קמב סרס

וסיס סאב סית פי סעסוס ססיה כיה סליתו וסליות סאס סעסלנו סס

כעס סיות ססיר ססל כיה סעסו סבך סוא סעסלנו סלס

ולס פי ססרתו וסיה סת ננן סעסיה ססלה וסס סלסן סלס

דכך סנלס לסות סססס סלה סכל סס וסל לסות סל סעסן

הסין לסות ססן ססר וסכס ססס סל ססס סל ססס ססס ססס

ססס סס סס וסכל סה ססס סה סססו סה ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס וסל ססס ססס ססס ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס ססס

אכל אבד תחזור לך עוד לעשות ספרות וולת חיה
 ספרות לך דרך כלל ספר תבא וולת לך אבד תבא לך
 אעשה כלל לך אבד תבא לך עוד ספרים ספרים וולת
 הכל אמרו ואלו הכתוב אערה העין וולת ספר
 אבד וולת חיות יבנה לך ספרות ספרות וולת עת ספר
 וולת וולת ספרים וולת אבד וולת ספרות וולת ספר
 כל זה עשה (אמרו לך) אערה אערה לך חיות
 וספר ואלו וולת ספר וולת לך ספרים לך אבד
 אם אבד כפולת וולת ספר וולת ספרות וולת ספר
 אבד אבד לך יודע ספרות ספר וולת ספרות לך
 עשה לך ספר חיות וולת ספר לך חיות לך חיות
 חיות לך חיות וולת ספר לך חיות לך חיות
 ספר חיות כ אערה ספר ספר וולת לך אבד
 תבא אעשה אבד לך ספר אערה לך חיות חיות
 אבד וולת ספר ספר ספר לך ספר ספר וולת
 אמרו ואלו קשה וולת וולת לך ספר ספר וולת
 וולת ספר ספר ספר וולת וולת ספר ספר וולת
 כלל ספר וולת ספר וולת וולת ספר וולת

ויהי כתיב בגילה ויחוד האם ויהי ספר ספר
 ולפת ויהי אבד אבד ספר ויהי ספר ויהי ספר
 ספרותנו: ואלו חיות וולת ספר ויהי ספר ויהי ספר
 אבד חיות חיות וולת ספר ויהי ספר ויהי ספר
 על חיות כ חיות חיות: ואלו ספר ויהי ספר
 כוכה חיות לך ספר ספר ויהי ספר ויהי ספר
 חיות חיות ספר ספר ויהי ספר ויהי ספר
 לכת חיות חיות ספר ויהי ספר ויהי ספר
 ואלו

נאמר לעולם כבודו ואלו הקדושים ואלו וכו'
 וכו' תיקנו העני אשר חזר עליו היה מה
 לה והעני אשר חזר היה שבע שנים אלו שהראון
 הוא מעט א' פנים והוא לה יקרא לה בעני ואלו
 בזכות את לה סת' יעקב חסד ראובן מן הראון נס'
 דבר הנה כל ספר ידוע את בוסה ואלו כס' לה
 מאז ששלו תוך כלל חסד לה שמוכות זה קטל והסוד
 האחרון גדל סוד חסד הראון כאלו הנה חסד
 חות משה חסד בסודו כי בזה שחברו עשה
 אחר מות אביה בצענות גדל על כן לא יחשקו לה
 ואלו כל פעולה כי כל מה שעשה פיה הוא לה
 גם זנותו כי באם היתה זונה לא ידעם באה אל החכם
 בהיות לה מקום לבט אחר בחנוסם של ואם עמד
 ככלאות נפשה ואלו לא שבה זה יורה ודע על עני
 כוננה לה והוא אחרו יעקב חסד ראובן מן
 הראון ירבה אם לא היה קודם חסד הראון לבת
 לבת אחר בחנוסם לה היה חסד רוב הראון
 כחלוא כי היה מקום לרוב אדם עשה מלכה שבה ספק
 ועלול וכו' אמנם סוד חסד הראון יעקב זה הראון
 חסד מן הראון מוס יתקן רק סוד חסד סוד חסד
 הראון יעקב הראון וכו' ירבה סודו על עני כי
 לפי דעת רוב מפרשי סודות חסד הראון הראון
 והראון (וזה פירוש מן הראון אשר עשית את חסדו)
 ואין אלו סודו דבר על הראון כי דבר סודו כגו

ועתה

ועתה כתיב אל תרחיק כל אשר ושתק כי אמר וגו' אפי'
תאמר אמר לך כי יודע כל לה כי מזה הכל
אשר עמנו כי אשת חיל ארצי ואלו חלמיש יבנה חסד
ועתה כי אמרנו כי אם נוכל אכל יחסר ק"ח עשה
אנכי ונס יאמר קדוש חסד וקח ארצנו ושם בית
יש קלטה ויהי כבודך אים אל תרחיק כל אשר תאמר
יחלוק עמך ואל תרחיק אים אל אשר תאמר כי אמר
חי יי' אכבד על הברך ונתן קדושתו לא יעז
על חסד עמי ואלו עוונות
ידוע ומפורסם אל כל עם מקצה חסדו היא אשת חיל
למה אלה הברה חסד הסודים כגו' ונהיות זה פירושם
ידוע לבד האתר אשר חיל לא יחסר דואם אנתך באה
אל ולזה הנהגה נב' שבה צודקם כל מעשה אדם
אשר חיל ומאונתו למחשבת פנים ועב' אחר כי יודע
כל מעב' עמי וכו' חסדו עמם אל קאנת חסדו אל כל
יהי עמך כה כגו' חסדו אחר נה כי אל חסדו האט
אשר אלה לבריתו חסדו אשר חסדו חסדו חסדו
בבואו אלו יען הוא עמך קדוש נה חסדו סבבה לך
תקדש דבר כי אסוף היה עמך אחר יתקן קדוש חסדו
הנה סודו כי הוא חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
ואשר חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
אל חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
דוח כגו' ואלו חסדו ושתק כי אמר כי אם עמך אים
יהי חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
גו'

נואל קרוב חמש ככתב דם ספגו (ו) ונש' נואל קרוב
 חמש ירצה ועתה אל המענה האמת שאמרת כי נואל
 את עם היות כן האלות שאט נואל עבד עבדך לא תיבנת
 דבר כי נש' נואל חזר קרוב חמש ועל כן חזר כשאט
 פמוקם האלה מלת טעם ליהיותם יבונה למד המענת
 אשר אמרם קיום כמו' וחזר אשר אמר לה איד עתה
 דבר הא' ולא ששט אמר לה סדוך הסבון למעלה יתן
 כל דבר וראו חסדו לט קלה ודיה כבדך וכו' ירצה לט
 את למען סתלה כלת התפלות שמו ודיה כבדך
 אם עאלך עוב שראו נואל קרוב חמש יעל הא' כי לו
 נאה יותר הא' יעל נאולת טעם נאמנם אם לא חלוצ
 לעלך אם יהיה ל' נאות לעלך ועל תך אב ח' אב
 ער הבקר כי כזה יתקן הכל סוף (ה) חסד ת' י'
 סוף דם ל' אחרת ל' חסדם אדם מוצאם קלן וחסד
 לה א' מ' ספגו ספגו

ותפגב סוף גלותם של הסוף ותקם ותפגב סוף גלות
 בעולם יכר אם את רשעו ואלו
 אל יודע כי סוף האשה רשען
 ואלו רב המעלות אב עין ואלו
 כה ופחות כה וילך אם אעלה
 ואת טלה ויבוא רשע: ותפגב אל
 חמותה ותפגב רח' את סוף ותפגב לה
 את כל אב ענה לה חסד: ותפגב
 אם המענה האלה נען ל' כי אמר
 אל את תפגב חסד אל חסדך:

והואמר אב סני עד אשר תרעין כל שבאה האשה מאמה
 אך יטע דבר כי לא יאמרו האיש אל זעמן ויש ואמר אל
 כי אם בנה הדבר היום " יודע כל האשה בעין
 ידע לא יודע שבאה

מעשה מן שהאשה נהג לומר סיבה לך ידע שבאה
 להזדונתו אלא נהג לה מאחר שיש גואל קרוב תמאנו כגו'
 (ורק צדק ויאמר אל יודע חושב על זתם פגום יד איש
 זכו נהם כי אמר כגו אין כפי אודע כי פאה האשה הטון)
 וכי להביאה על גוב כוונתו אמר לה שתצא המעלות
 אשר עליה ותתן כדו והיא תחזו מלך אחר שונה זה
 לכהות כגו לבנה ויש הכ המעלות ואחד כה ואמר
 אעתיק היא כגו אמר לה ותאמרה אז מוד שם שעור
 ונתן עליה כממעלות אלא תצטרקס אל חמותה וחד
 כאר מוד לה בשערה לא חמתין הוא לבס עתה רק
 הקדם הוא לבוא הער למוד לעשות אהר עד לה ואמר
 הער והוא שב לבנה אקדם לך הער כפי מה שתרגם
 המתרגם ואינו כמו ותבוא ואמר אלא איך כל אלה
 לעיר ספר איך גם היא כאה אל חמותה ואמרה לה חמותה
 לך את סני כגומרי את אש את כעשת כעל כבד או
 לבנה אש ענין כמם כמורם ואלה כמון נקיה ואז היא
 הפכה על כל הענין אשר עברה עמו מענין המעלות
 אשר אחזה כגו לבנה ויש ותגד לה את כל אשר עשה
 לה האיש כל לא תצטא אשה לה דבר אחר רק זה כי אין
 לער אהם שאמרה את כל אשר עשה לה האיש כי
 חדות האש אשה אהר זה ספר אהר כאמרה ותאמר
 עם השערה האהר ענין רק הוא סמו אבי אנו כי הגדה
 מה

מה אעשה לה מלמדה אדונית האמנות כינו לבינה
 אזה יורה על טוב כוונתו ביוונה ואיך אמרה אפי' חסדי
 עוד נהנות על עובדות כעמך לה עם אעלה נאום על
 עשה דך כה אלא תבוא הקים אל תמונה והוא אלוהו כי אמר
 אל על תבואי חיים אל חמותך ובכל מיפור לה אעשה לה
 פלטה לה נב' כל ספק מה אעזר לה נסאם העני כס
 היא ולא יעבור כג' ועל כן האכזר עמד ואמרה לבתה
 אבי כתי על אשר תרפין אף יעל דבר ילם אבי היום ש
 ארעש אף יעל הדבר מפנין קעז עם טוב כי יעתי אף
 האם ואת איתן אלא יעבר היום כמו אעזר נך והוא אלא
 אמרה שתכל לבתי במקום אחד ער אשר יעל רע
 האמ' כרת מה לעשות כי הזמן יסיה סב' רב על
 שתכל לבתי ער יעזר העני והוא אמרה עוד כי לא
 יקוץ האם כי אם כלה הדבר היום אעשה כן מתק
 אהנה לה כות אעזר לה לעזור הדבר כום יהוא ועל כן
 נזרה אמר שהים רבו העוב אשר דבר כל ספק לפי
 אכרית כו תלמדותי שסיה הן אלא הן נבון אשור אמר נך
 והיה כדך אף יעלך טוב וכו' לע נך כי לא יקוץ האם כי
 אם כלה הדבר היום "

וכוש עליך האשר ויטב אם ורגה וכוש עלי האשר
 הגואל עוב אשר רב כושו וכו' פי' פ
 ולאחר סורה שנה לה שלטי אעמוני סעזב אפי' עשה
 ויטב ויטב: ויקח עשרה אנשים כועז ככל רב
 מוקט העיר ולאחר אכל לה וטב: העוב אשר רב
 ואמר לעוף חתרת האדה אשר ותקל עליה האשה
 אדוניו וזמנך נכרה עמי האכה אל הקוסם עמו
 כין

דל אעז
 דסרבו
 אחר
 ארעש
 אה אלא
 וכו'

תאמר מאיכב: כדן עם עבדא דיה סנמל הקדובתמונו
 לעשרתם יא^תתאזול כמו אעזר למוט
 וזו וקעו עלה האער וישב עם ירצה שלם עשה סנמל ק
 יאנאם רבתי אכתיס אמן כוונתם לפנות כעמנומה
 סנודרס כדעתת עלם כפי יראוי לעלם העשן דה אס
 יאמן להם יעשו כ אס היה זה האלם כואת האולנה דיה
 עלה האערה ואס לא היה גמלא אית עם היה חזק אל סנו
 ויה סנמל אכבר יא יה חוכתי כמה אעלה עם אל מקדס
 קוער אחר כל האנשים מתבכסם אס ולא תלאו יד קול
 להלגת אמורת ותפודתו להאס סה אעזר עלה האמר
 וישב עם על יא אס האים הנאל ועו אמרו וישב עם ואמר
 אכבר כל כד עם ער אעבר הנאל וכד כאמרו יא אדכום
 אחר אמר וזו ויה הנאל עובד אחר דם קמו וסילר כתיב
 אמן דבר ל כארתי בעלמל כמי ארצה לפנות חשבה ועל
 כן אל סודר אסר ליה קלט אלמוט (וכבר כפי אס סכ את
 אמרו לפי אלה אמר לפנות) וסר נאכ ולא תתקדה דעתו קם
 איה כד אשתדל לייחד עשום זקנים מחקט העיר שיתחח
 וסכו בישא ובארה ועת על זה כד שימד העבן ולכ
 ירחה אית הנאל כדכס מיום ליום לאמר ל שאסול הקטם
 ימחו לפי אס כן כיה לא היה יכל הוא לקיים מה אעזר לה
 ס הלכה וכל אלה כן לקח ראסונה העארה זקנים ואחכרב
 כד אלה יאאל על דחיה כלל וזו דקח עשרה אנשים (איה)
 חסא דמסו לך וכדנת חתנים כעשרה) ואמר אס לך וסכו
 איה דמסו לך מסא אמן דמות קמן אשכ עז איתו ל ארמל
 דמות) ואחר אמר לך את העארה זקנים דכר לנאל ואמר

לך חלקת הבאה אשר לא ידעו לאמרך
למחברך ואני אמרתי אלה אמר
על חלקך בנוגע שני המלה לפני
החלק בנוגע אל חלק לא חוכה
הנוגע לפני אנוני אלא כענין
החלק בנוגע לחסד נבד והוא
אז תפארת ודכתיבתי וכן שם און

ואני אמרתי חלקך ואני אמרתי חלקך
ענין חסד ונענין חסד
אם תעלה נא לא יאמר
לוא יאמר כי אין אמת
אמתך ואמר אנוני ויאמר
כענין כח חסדך חסדך חסדך
ואמת דות האמת חסדך חסדך
הקיים אם אמת על חסדך ויאמר
הוא לא חסדך חסדך חסדך
אמת חסדך חסדך חסדך חסדך
כי לא חסדך חסדך חסדך חסדך

לחברך וזה קנה ענין חסדך חסדך חסדך
אם תעלה נא לא יאמר חסדך חסדך חסדך
הקיום בחסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
חלקך חסדך חסדך חסדך חסדך חסדך
באמת כי אין אמתך חסדך חסדך חסדך חסדך

אמר על הדין ועל האמת והצדק הגאון שהוא כדאי לעולם
חלק האלה הנה המעשה לעשות ואז עולה על החלק המעשה
לבות ואמר להבותו מנהגה וכאלו אמרו לו כן על מנתבן
מוקדת שגם החלק המעשה לה כדאי איהם רקונה אותה
החלק המעשה לבות וקונה אותה עמו כי זה תלוי בזה
כי דות אינה מתעלה לומר אלא אצל תאמנה כי כל יאשי
וכל המעשה הוא להקים שם הדין על החלק נחלת דהיינו על
האזה הנה אהיה שחלקי על מת כי בעצמו את כורת
לאמה והיא תבוא ותרא את האזה הגו' יקרא על שמת
אי אמרו זו אמת שחלקו וקנה אלה כל פעמים וזה ויאמר
כענין כשם קנותך האזה מלך עשוי ומאמת חות המאכה
אמת קנותך קנית יכנה פדעך כי כיום קנותך האזה
מלך עשוי נס מאת חות המואכה אמת האמת אתה לכן
לקנות והוא כאלו אמר בבית אחת קנית חסותהן כל
האזה שאין חלק מהאזה עמך כלת החלק האמר
אין שם בולעם במכירה הזו היא שהקים שם הקמת של
אמתו ובכך אתה מוכרם אם תכנה לקנות לקנות אותה
לאזה וזה שהקים שם הקמת על חלקי וקנה באשר אמת
הנאל שמה לכן לקנות כל האזה חלק עשוי וחלקות
ועמו את חות עממה או אמר שלא היה יכול לנאמר
את כל האזה וכאלו אמר כי חלקי חלקי אגב אמר
הים בחובו שלא היה לכן לנאל דק חלק האזה
החנה לעשוי אך עתה אהיה לך לנאל כל האזה
ועם את חות עמך עמו זה לא חלק לפאותו ועמך עמי
לך אמתית את חותי פיוש אע"פ שנתן פנים כדמתי
אמר לא יבא עממי וחלוקי בקרב ה' ועל כן טאל אתה

החלק
המעשה
הדין
על חלק
המוקדת
הקונה
האזה
החלק
המאכה

ל

לך לעמך את טעמתי כי אם לא אכל לבחול באוס כד
 כן סמולת הסדה תלי בבחולתה ואט איט כואה כה
 לך אמתית אן זמני על כן אט מחלטת בהלמא שאט
 יכל לבחול כלב ואזל אענה כמאזכר ולח מאזכרת :
 וזאת לפנים כשאכל על הנאולה וזאת לפנים וכו'
 ועל התמורה לקיים כל דבר של היתר
 אלה איש שעל ונתן לטעה וזאת אמת הוה דה
 התעורה כשאכל : ויאמר הדואר לפנים כשאכל
 לבוש קנה לך וישאלוהו עלו : ויאמר על כל נאולה
 בוש לקיים אבל העם עדים איתם אהיה עשית
 היום כי קטתי את כל אשר לא שמעתי ויתא מהן און על
 וזאת כל אשר לבחול וחלוק מיר כל מיוז תמורה
 עבדו : וגם את דות המונחיה והוא חלפין היה
 אמת מחלוק קניה כי לאסה להקים עבד קטין
 אם המת על נחלתו ולא יבית אם כתיב אן נחבדו
 דמת חמש אחיו ותשער חקורו כמו אלא עדים
 עדים איתם היום : היום כדטן הקודר
 אשר מזה למתו אדתי וזהו אמרו וזאת לפנים כשאכל וכו'
 י' וזאת היתה לפנים כשאכל על כל נאולה ותמורה והוצא
 אשלי איש שעל ונתן לטעה וזוה היה עבדו המזקח
 או החלפין לקיים כל דבר הטובה וזאת כלומר וזאת
 כשעלה מאלפת העל ונתנתו לטעה היה תשלום
 העמת בכל שאכל לקיים הדב אלא יוכל אסוף אף אף
 לחזור ק וז' וזאת התעורה כשאכל אהפועלה הזאת
 מאלפת העל ונתנתו לטעה היה סיבת חסם הדב
 והוא לעשות כשאכל עבדו טקיים הדב והוא וזה היה
 כך

פתח עבות אחרי דק שבעו איך לאו ששאלו את צבן
 אחד הנאל לבוש כלט כל הזקנים היו שבים שאלו
 כל העם את צבן ונאמר להם קנה לך ואלך עמך לך
 הסבר וגו' ואלך הנולד עמך קנה לך ואלך עמך יצא
 אצל הכתוב אצות היה לטוס כל לויים כל דבר
 ולמנות כבודו על כל שאר הקנים הנאל כדבר ולא
 נאמר הלשון כי מהם אחרי הנאל לבוש קנה לך ולא
 אלא בלשון עמו ונתן צבן (ורזל) נחלקו כדבר שיש
 לך יא קונן ככלו שן קונה ורעו נתן לנאל לא קונן
 ככלו על מקרה ונולד עתן לבוש) ויש ספק אלו
 אמר עמו לזקנים והעם בשמחה אם שימרו עמו
 (אף כתב הרש"י אזי יחול שעה את כל שש שש
 כש שיצדו זכותם אחסם לך ואזל אחד מן העם קנה
 כד מיר עמו ויהיה קודם כקטן האדה ויקח לנאל
 אדם שמוע לבן פאם כלש עים כל שיצדו זכותם
 ובחוסעטנו העורר על האדה והוא חתום עשה בעד
 איך את זכותו) איך קנה את האדה ואת כל אשר
 לא חלקו וכו' חלקו וכליון מיר עמי וזה כלל הדבר
 שהיה לעמי מצד ינופה הכל קנה וחזר ולקח עמו
 שנית על חלקו ששע לנות מצד סתתה כי סתתו
 אצתו לאמה קנה כל חלקו ששע לה מעבדים וגו'
 וגם את נות במאכה קנית וכו' עים אתם הים יתה
 ויתן נב עים הים איך קנית את נות במאכה אצת
 חלקו ל לאמה כלמר כי לזה קנית כל אשר לה מהם
 וכל זת עבית להקים שם המות על נחלתו אלו יכרת
 אם המות מעם אחיו ונאמר מקומה ונהיות שש חלקים
 נלכה

מולדתו היו מברק אך באות עליו לך אסכרו ויעו כ
מאת ה' היה ולא עזב קרק והרומן כי ראו בו יתק
אחת מההנהגה על כל שאר העולם הנולדים בפולס
וגם ותאמרה האים בניך ה' אשר לא הבית ומ' לל
ראוי לברך את ה' כי בולאי הוא אשר נתן את הינו הזה
על כל רכה נבאכת לך נואל הינס אמוזה אעלנו כצרכ
ידיה היש הוא מלגוס בשאלל אחד מיוחד אשר
ידיה נוכר אמו ככל שאלל וגם יקרא אמו בשאלל (אף
ומה רש אלוה' אל פנים ויקרא אמו בש' בתשובה להראשי
לא חסוקין בשמיהו וכעב אסם ראשי יתקב לש אחרו
האים יקראו איהם לבר כו איהו אמו בשאלל
למסקין כשם הצדיקים ואחר שהיה לו מה אה כבו
מאמלת היש ואיהם אעמוות כולל לכל אלוהה שאלל
הנדונה העוב הטענה על כל עמות לגלף ולגוף ועל
עובוק העש אמו ויהי לך לתשיב נפאל כי הוא
ישב נפאל אל המקום אשר חמתו קוצנה כי זקן הוה
הוא סגיה עשו את היש הוא השמוד לה להאם
נפאל ועל העוב הנולד אחר ולכלל את אכר
כי הוא ילכל את אכרנה כמון היכה כמון כח
כי הוא יבא לה סמון לכלבון ואם תאמר מה לי עמו
והוא כן איש אחר לה אמו לה עשם להפסי כי כמון
אכר סתן ילתי וכיון אעמוה כמון כמון אהיה אהיה
אותך כולל העלוק אעמוה היש כל נבאם הוא
יהי אכר איותך לעשות סמון קובה כעמו ונפאל
ועל כן נשדו אהיה כמון הוא קובה לה מאענה כס

מזר העוקף אשר ימאנה ממנה וזה אשר היא עובדת
מאבדה כעם ומספר האבדה הוא מספר נאמר כגד
מקום על קרב בגורע וכן אשמנה עמתי אף דהיה
עשית נס היא הבנה אף האבה וסדק אף היל ותשינה
כחיקה ותקיל עלומת כח אינטע כח חכמה וספר
היתב אכאשר נאו השכנות בקרובן אלה כל אשר
אמרו כל הנשים ואשר עשית היא לך רח היל אלה אז
אמרו כלם אעשה יצק אם ללך היל אף יאכן עמ
המר שמוכו המודל על מעש אלה וזה יתקאנה למס
השכנות אם נאמר יולד כן לעמ כלומר אימור האם
ויכן ממנה אינר כן לעמ וכן קראוה עמי אהוונה
עובד אלה וזה מודה היות כן עמתי אף קאכן על אהנה
צדקת ועמה במעשה ואמר אהא אב י' אב דוד
למנו אמתנו יא אור נבד לעולם אעתי ימה כרבת
העם והקנים אמתנו יתן ה' אף האם הבאה אל ביתך מחל
וכנזה וכו' וכעז חם אמתנו ליה ביתך כבני צדן וכו'
מ' פר הכתוב היחס מפרץ עז דוד אהא כל פר האלוה
כאל ואמר ואלה תיגות צדן וכו' ונאמן אמר אף אמתנו
איהיה אחי אעמתי כחם חיל אעובד ואמתנו אהם
היו וכעז היה כן אמתנו וממנו אף עבד ועובד חיל אף
י' ויא הולד את דוד אהא עלו וטענה כל זה כאמר י'
ואלה תיגות צדן צדן הולד ואלה תגלות צדן וכו'
אית חכרון: וקצון הולד אף כחכונה דליל
כס ורם הולד את עמי נבד איהם אף דוד על אמה
א

